

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ
ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

MEMORIAL
LABORATORY

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Αν η Αγία Γραφή είναι το Ιερό βιβλίο των Χριστιανών, αν το «κεφάλαιο» είναι το ευαγγέλιο των μαρξιστών κι αν τα δύσσομα έργα του εβραϊκού συρμού είναι τα λατρεμένα ινδάλματα των αστών κάθε εποχής, για μας τους εθνικοσοσιαλιστές, πηγή αστείρευτης ζωής και Κοσμικός Λόγος ήταν και θα είναι στους αιώνες το Θείο τραγούδι της ΙΛΙΑΔΑΣ.

I

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ

1.1 1. Η έκβαση του Β' παγκοσμίου πολέμου είχε σαν αποτέλεσμα την επικράτηση στον παγκόσμιο πολιτικό στίβο δύο νέων πρωταγωνιστών: των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Σοβιετικής Ενώσεως.

2. Οι δύο αυτές μη ευρωπαϊκές δυνάμεις, οι οποίες σήκωσαν το κύριο βάρος του μεγάλου πολέμου στους κόλπους της παρατάξεως των λεγομένων Συμμάχων, εξήλθαν από την αναμέτρηση πολιτικά ενισχυμένες. Έτσι, παραμέρισαν βίαια τους Ευρωπαίους εταίρους τους στο «τραπέζι της μοιρασιάς» με τη σκληρότητα που διακρίνει τους νικητές όλων των εποχών και διένειμαν μεταξύ τους τα λάφυρα που συσσώρευσε η νίκη.

1.2 1. Και τα λάφυρα ήταν ατίμητα. Ολόκληρη η Ευρώπη που βγήκε από τη λαίλαπα του πολέμου υλικά κατεστραμμένη και πολιτικά αποδυναμωμένη, εναπόθεσε τις τύχες της στη μακροθυμία των νέων ισχυρών της παγκόσμιας πολιτικής σκηνής.

2. Έτσι, περιήλθε στην απόλυτη νομή και κυριότητά τους. Κι εκείνοι, πράγματι της φέρθηκαν μεγαλόψυχα. Άπλωσαν πάνω από τους εξασθενημένους λαούς της ένα άτεγγο δίχτυ πολιτικής και οικονομικής επικυριαρχίας, ώστε να τους καταστήσουν άβουλα όργανα των επιδιώξεών τους, προσφέροντας σαν αντάλλαγμα ένα αμφίβολο όραμα υλικής ευημερίας και μια μεγαλόψυχη χαριστική ελευθερία εξ ίσου αμφίβολης ποιότητας. Κατόπιν, στ' όνομα των «δικαιωμάτων του ανθρώπου» ή της «κοινωνικής δικαιοσύνης», έστησαν τα απατηλά τους ιδανικά πάνω στο βάθρο των εκπεσμένων παραδοσιακών πολιτιστικών Αξιών και εξανάγκασαν με δολιότητα τους υποτελείς τους να τα ενστερνισθούν.

3. Έτσι, η Ευρώπη από πεδίο μαχών κατά τη διάρκεια του πολέμου, έγινε μετά τη λήξη του το θέατρο ενός νέου σκληρού πολιτικού ανταγωνισμού των υπερδυνάμεων στην προσπάθειά τους να επεκτείνουν την κυριαρχία τους στον κόσμο.

1.3 1. Τα λάφυρα ήταν πράγματι ανεκτίμητα. Ένας ολόκληρος πολιτισμός χιλιετηρίδων με τα υπέροχα ηθικά και υλικά του ερείσματα, τις αξεπέραστες διανοητικές και αισθητικές του Αξίες, συμπυκνωμένος στην πιο γνήσια και ζωντανή, σύγχρονη ιστορική του έκφανση, τον εθνικοσοσιαλισμό, αγωνίστηκε για την παλινόθρωση και την αναγέννησή του και αφού ηττήθηκε, έγινε λεία για τα αδηφάγα σαγόνια των νικητών. Κι έτσι εισήλθε άλλη μια φορά στη

μακραίωνα ιστορική του πορεία, σε μια νέα χειμέρια νύχτα, την πλέον αγωνιάδη όμως κι ίσως την επιθανάτια.

2. Ένας ολόκληρος πολιτισμός και μαζί του ο τρόπος ζωής που τον δημιούργησε, ισοπεδώθηκε, κακοποιήθηκε, διαστρεβλώθηκε, συκοφαντήθηκε και διασύρθηκε με την ήττα του Εθνικοσοσιαλισμού.

3. Και το φρικτό έκτρωμά του προσαρμοσμένο πια στα ευτελή κι απατηλά ιδανικά των νέων αυθεντών του κόσμου, ζεύκτηκε δουλικό υποζύγιο στην υπηρεσία τους κι έγινε τιποτένιος διάκοσμος στον καινούργιο διεστραμμένο πολιτικό τους ανταγωνισμό.

1.4 1. Και οι Ευρωπαίοι σύμμαχοι των νέων ισχυρών; Η Αγγλία, η Γαλλία, η Ελλάδα; Αναφέρουμε αυτούς τους τρεις λαούς όχι ενδεικτικά, αλλά γιατί υπήρξαν οι μόνοι. Πράγματι, όσο σχολαστικά κι αν ψάξουμε το χάρτη της Ευρώπης, δεν πρόκειται να βρούμε άλλο λαό που να πολέμησε στο πλευρό των συμμάχων.

2. Οι Ευρωπαίοι εταίροι πλήρωσαν την αποστασία τους από τις τάξεις της ενωμένης Ευρώπης με το τίμημα που τους άξιζε. Αποδυναμωμένοι από τη γιγαντομαχία που μόλις τελείωσε, πολιτικά εκμηδενισμένοι, αλλά παράλληλα φθαρμένοι και εκφυλισμένοι από τη συμμετοχή τους σε μια παρακμιακή, αντιφυσική και αντιπολιτιστική συμπάρταξη δυνάμεων, κατάντησαν ξεφτισμένα ανδρείκελα, πολιτικά πόνια στα χέρια των νέων επικυριάρχων ενός θολού κόσμου που ανέτειλε πάνω από τα καπνισμένα ερείπια του Βερολίνου.

3. Τιποτένιοι κομπάρσοι, ουραγοί και αθύρματα, βορά των νέων φανταχτερών πρωταγωνιστών της Ιστορικής σκηνης του καιρού μας.

1.5 1. Η υπόλοιπη Ευρώπη, αφού λύγισε στον υπέρ του πολιτισμού αγώνα της, ακολούθησε την αιώνια μοίρα του ηττημένου. Ρίχτηκε βανάουσα με θανάσιμες πληγές στο τραπέζι της μοιρασιάς και δέχτηκε στα σπλάχνα της το φριχτό μαχαίρι των αποτρόπαιων νικητών. Από τότε, τεμαχισμένη, αλυσόδετη μέσα στη σκλαβιά της, γνωρίζει τη μεγαλύτερη πνευματική βαρβαρότητα που είδε ποτέ η Ιστορία, υπηρετώντας την υποκρισία και τη διαστροφή των δύο νέων τυράννων της, που διασταυρώνουν τα πολιτικά και —γιατί όχι;— τα πολεμικά πυρά τους πάνω στο λεηλατημένο υλικό και πνευματικό της κουφάρι.

1.6 1. Έτσι οδηγηθήκαμε στην τραγική πολιτική, αλλά κυρίως πολιτιστική πραγματικότητα των ημερών μας. Η Δυτική Ευρώπη, ένα χλωμό φάντασμα του άλλοτε κραταιού εαυτού της, κατάντησε άβουλος συνασπισμός κρατών που υπηρετεί τυφλά τα συμφέροντα των Ηνωμένων Πολιτειών. Η Ανατολική Ευρώπη, μια άψυχη πολιτική μαριονέττα, στενάζει κάτω από το βάρβαρο πέλμα της

Σοβιετικής Ενώσεως που πάντα την επιβουλευόταν είτε υπό το σημερινό καθεστώς είτε ως τσαρική Ρωσία.

2. *Κι ολόκληρη η Ευρώπη, η γη όπου γεννήθηκε, ανδρώθηκε και άκμασε ο πολιτισμός, η γη όπου εκτυλίσσεται η θαυμαστότερη ανθρώπινη περιπέτεια εδώ και χιλιάδες χρόνια, κατάντησε σήμερα με την ανατροπή των Παραδοσιακών Αξιών, το κατακάθι της πολιτιστικής παρακμής, το δηλητηριασμένο έλος όπου λιμνάζουν όλες οι απεκκρίσεις που απέβαλε η Πολιτιστική Δημιουργία κατά την ανέλιξή της μέσα στο Ιστορικό Γίγνεσθαι.*

1.7 1. Την Ιστορία όμως την γράφουν πάντα οι νικητές. Και 40 χρόνια τώρα οι νικητές αγωνίζονται ν' αλλοιώσουν το χαρακτήρα και το νόημα εκείνου του πολέμου. Φωτίζοντας με θρασυτάτη μονομέρεια τα ιστορικά γεγονότα, πασπαλίζοντας με τη βαρεία τέφρα της λήθης ουσιώδεις ιστορικές πτυχές, παραχαράσσοντας και συκοφαντώντας τον αγώνα εκείνων που τελικά ηττήθηκαν, δεν στάθηκε δύσκολο να ξεγελάσουν τους πολιτικά υποδουλωμένους και πολιτιστικά εκφυλισμένους λαούς της Ευρώπης και να τους επιβάλλουν τη δική τους νοσηρή ιστορική προοπτική.

2. *Έτσι, οι λαοί της Ευρώπης σήμερα έμαθαν να μισούν το αληθινό ιστορικό τους πρόσωπο και να λατρεύουν τις κούφιες απαξίες που διαφημίζουν με δολιότητα οι δύο αδίστακτοι δυνάστες τους.*

1.8 1. Ωστόσο, στα νωπά μα σκοτισμένα αχνάρια των βημάτων της Ιστορίας σπιθβολούν κάποτε φευγαλέες φωτεινές ανταύγειες. Φευγαλέες, αλλά ευδιάκριτες από το δυνατό και φιλέρευνο βλέμμα των εκλεκτών που δεν δέχτηκαν να λατρεύουν τα απατηλά ιδανικά που τους επέβαλαν. Και τότε, κάτω από το πυκνό πέπλο των ψευδών που κάλυψαν μια ολόκληρη εποχή, αποκαλύπτεται μια αλήθεια πρωτοφανέρωτη, ολοζώντανη και λαμπερή.

2. *Διεκδικούμε για μας τον επίζηλο τίτλο του εκλεκτού.*

3. Γιατί αποστρέψαμε με περιφρόνηση τα πρόσωπα από τα κουρασμένα ιδανικά και τις σαγηνευτικές σειρήνες ενός ατελεύτητου υλικού ωφελιμισμού και μιας χαριστικής ελευθερίας χωρίς υπέρτερη προοπτική και φλόγα δημιουργίας, που με περίσσεια υποκρισία μας ζήτησαν να λατρέψουμε οι διεστραμμένοι δυνάστες της γης μας, επιβάλλοντάς μας ένα εκφυλισμένο πρότυπο ζωής.

4. Γιατί μπορούμε να δούμε μακρύτερα από το θολό πολιτικό ορίζοντα όπου στηλώνουν σήμερα τα αδρανή βλέμματά τους οι πολλοί.

5. Γιατί μπορούμε να ξαναδώσουμε στην Ιστορία μας την Αλήθεια της.

6. Γιατί μπορούμε ακόμα ν' ακούσουμε το επιθανάτιο βογγητό του λαβωμένου μας πολιτισμού και να ταχθούμε ξανά υπερασπιστές

του.

7. Γιατί κρατήσαμε ανόθευτη τη Φυλετική μας ψυχή κι έτσι μπορούμε ακόμα να λατρεύουμε την ΤΙΜΗ και το ΑΙΜΑ.

8. Γιατί υπεράνω του ατομικού μας πεπρωμένου στήσαμε τον πολιτιστικό μας προορισμό.

9. Γιατί, πάνω απ' όλα, θέλουμε να ξανανοιώσουμε τον ΚΟΣΜΟ!

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

- 2.1** 1. Είμαστε οι γιοί εκείνων που τότε ηττήθηκαν.
 2. Είμαστε οι γιοί των ηρώων που τότε αγωνίστηκαν και έπεσαν για την τιμή και τον Πολιτισμό κι είμαστε εμείς εκείνοι που θα σημασιοδοτήσουμε τη θυσία τους.
 3. Μας δίδαξαν οι νικητές πως σ' εκείνο τον πόλεμο οι δυνάμεις «της ελευθερίας και της δημοκρατίας», που φυσικά εκπροσωπούσαν οι σύμμαχοι με την ετερόκλητή τους σύνθεση, αντιμετώπισαν την επίθεση των δυνάμεων «της ωμής βίας και τυραννίας» που αντιπροσώπευε ο Εθνικοσοσιαλισμός. Έτσι, ανέθρεψαν τις μεταπολεμικές γενιές μ' ένα απλοϊκό, βολικό και γι' αυτό εύπεπτο ψεύδος.

2.2 1. Γιατί στην πραγματικότητα ο πόλεμος αυτός ήταν το αποκορύφωμα μιας μακροχρόνιας σύγκρουσης πολύ βαθύτερης όσο και τραγικής. Ήταν η ακροτελεύτια μάχη που έδωσαν οι υπερασπιστές ενός αρχέγονου Πολιτισμού και του αντίστοιχου τρόπου ζωής, που τον δημιούργησε και τον προήγαγε δια μέσου του ιστορικού γίγνεσθαι μέχρι την εποχή μας, εναντίον δύο νόθων όσο και εκτρωματικών νεαρών τέκνων αυτού του ίδιου πολιτισμού και των αντιστοιχών ρευμάτων ζωής που εισήγαγαν στην ιστορία των τελευταίων αιώνων. Ήταν η υπεράσπιση της πολιτιστικής δημιουργίας απέναντι σε δύο νέες διστραμμένες αποφύσεις της. Ήταν άλλη μια απεγνωσμένη μάχη που διεξήγαγε ο Ευρωπαϊκός Πολιτισμός, δηλαδή ο Ανθρώπινος Πολιτισμός εναντίον των δύο νεαρότερων από τα νόθα τερατογεννήματά του: Του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού.

2. Έτσι, η αλήθεια γι' αυτόν τον κοσμογονικής σημασίας πόλεμο, ήταν αντίστροφη από αυτή που μας παρουσίασαν.

3. Ο Εθνικοσοσιαλισμός σαν γνήσιος εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Παραδόσεως, πολέμησε τον καπιταλισμό και τον μπολσεβικισμό, που στάθηκαν φίλοι και σύμμαχοι και που αποτελούσαν μια όψιμη εκφυλιστική εκτροπή αυτής της ίδιας της ευρωπαϊκής πολιτιστικής παραδόσεως.

4. Κι αυτή η αλήθεια έχει μια ακόμα διάσταση περισσότερο συνταρακτική.

5. Δεν ήταν ο Εθνικοσοσιαλισμός που θέλησε αυτόν τον πόλεμο. Γιατί διέβλεψε σωστά πως ανεξάρτητα από την εκβασή του, ηττημένη και αποδυναμωμένη θα εξήρχετο η Ευρώπη. Εκείνοι που επέβαλαν τον πόλεμο αυτό, ήταν οι εχθροί του Εθνικοσοσιαλισμού, αφού με περισσή υποκρισία και δολιότητα δημιούργησαν τις προϋποθέ-

σεις και εξέθρεψαν τις συνθήκες. Και η πρόνοιά τους υπήρξε σωτήρια. Καταστρέφοντας τον Εθνικοσοσιαλισμό, κατέστρεφαν την μόνη δύναμη που ήταν ικανή να αναβιώσει τις Παραδοσιακές Πολιτιστικές Αξίες, που οι ίδιοι με τα διεστραμμένα συστήματά τους είχαν εκφυλίσει και οδηγήσει σε μαρασμό.

6. Τα δύο μη Ευρωπαϊκά κράτη, τα οποία εξελίχθηκαν μεταπολεμικά στους δυναμικότερους φορείς αυτών των εκτρωματικών συστημάτων, αποφύσεων του Ευρωπαϊκού πνεύματος και ανέπτυξαν εν συνεχεία με θαυμαστή συνέπεια δύο αντίστοιχους τρόπους ζωής, είναι οι σημερινοί δυνάστες της Ευρώπης. Οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Σοβιετική Ένωση.

7. Τα κράτη αυτά, διαπομπέουν σήμερα με φανατισμό νεοφώτιστου εξομώτη τον πολιτιστικό τους προπάτορα αλώνοντας με περισή υποκρισία τις ακατάλυτες διαχρονικές αξίες του και ακρωτηριάζοντας με την εισβολή τους τον υπέροχο τρόπο ζωής που εκείνος προήγαγε.

2.3 1. Μας δίδαξαν ακόμα οι νικητές, πως το φαινόμενο του Εθνικοσοσιαλισμού ήταν ένα απλό σύμπτωμα μέσα στην ιστορία του αιώνα μας και ότι η άνθισή του ωφείλετο σε κάποιες κοινωνικές και οικονομικές συγκυρίες. Αυτή η ερμηνεία είναι σύμφωνη βέβαια με τη δική τους διεστραμμένη αντίληψη για την ιστορική πραγματικότητα, ωστόσο δεν κατάφερε να υποβιβάσει τον Εθνικοσοσιαλισμό στο επίπεδο των επικριτών του. Γιατί ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν ήταν ένα απλό πολιτικό κίνημα, ούτε ένα τυχαίο περιστατικό μέσα στην ιστορία του αιώνα μας.

2. Ήταν η έκρηξη της αντιστάσεως του Ευρωπαϊκού πολιτισμού στην επιχειρούμενη άλωση και ισοπέδωσή του.

3. Ήταν η βίαιη εκδήλωση του υπέρτερου ψυχισμού και της δυνατής βουλήσεως των Ευρωπαϊκών λαών, που σκόπευε στην αποτίναξη του καπιταλιστικού και μπολσεβικικού ζυγού, που δυνάστευαν ασφυκτικά την εθνική και κοινωνική ζωή τους.

4. Ήταν η φυσική άμυνα των επίλεκτων πνευμάτων της Ευρώπης απέναντι στον κυκλών των νέων ιδεών που γέννησε η φιλοσοφική και πολιτική πενία του 19ου αιώνα και ιδιαίτερα της τυραννίας του ορθολογισμού, ο οποίος απειλούσε να σαρώσει με τον κοσμοπολιτισμό, τον στεγνό ωφελιμισμό, τον μίζερο και ευτελή υλισμό και τα ισοπεδωτικά του ιδανικά, τις παραδοσιακές πολιτιστικές Αξίες και να ανατρέψει το πολιτιστικό οικοδόμημα.

5. Ήταν μια ριζική αναθεώρηση ολόκληρης της ζωής και του κόσμου, θεμελιωμένη στα κλασικά πρότυπα, αλλά διαπλασμένη σε νέα μορφή, που απελευθέρωνε στα πλαίσια της ιστορικής εξέλιξεως το αίσθημα και τη ζωτική ενέργεια του Ευρωπαϊού Δημιουργού από το δεσμοπήριο της οικονομικής αναγκαιότητας και της κοινωνικής

νομοτέλειας όπου τον είχαν φυλακίσει τα νόθα ιδεολογικά ρεύματα του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού.

6. Ήταν μια τάση για αναβίωση των αρχέγονων φυλετικών αρετών και των ευγενών βιολογικών ενστίκτων του Αρίου Δημιουργού, που από τις καταβολές του Μύθου και δια του μεταφυσικού δεσμού του Αίματος, ανηφόριζε ίσαμε τον καιρό μας.

7. Ήταν ακόμα και προπάντων, η σύγχρονη έκφραση του ίδιου εκείνου αργεγόνου τρόπου ζωής, του Ομηρικού προτύπου Ζωής, σύμφωνα με το οποίο πλάστηκαν οι Θεοί και οι Ήρωες και το οποίο κυοφόρησε τον πολιτισμό και δημιούργησε την κλασσική αρχαιότητα. Του τρόπου ζωής, που αφού πορεύτηκε δια μέσου του Ευρωπαϊκού Πνεύματος και της Αναγεννήσεως, μεταλαμπαδεύτηκε αυτούσιος στον καιρό μας.

2.4 1. Υπήρξε λοιπόν ο Εθνικοσοσιαλισμός, η πιό πρόσφατη εκδήλωση αυτού ακριβώς του τρόπου ζωής που δημιούργησε τον πολιτισμό, προσαρμοσμένη όμως θαυμαστά στη σύγχρονη ιστορική, πολιτική, κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα.

2. Ήταν το ίδιο εκείνο κρασί των Ελλήνων χυμένο σε νέα ποτήρια, ήταν η ίδια εκείνη υπέροχη ζύμη από την οποία πλάστηκαν οι μεγάλες στιγμές του Ευρωπαϊκού Πνεύματος, πλασμένη όμως τώρα από νέα δυνατά χέρια και χυμένη σε νέα εξάισια καλούπια. Και απόδειξη γι' αυτό, είναι το γεγονός, ότι ο Εθνικοσοσιαλισμός παλινόρθωσε, προήγαγε, λάτρευσε και αποθέωσε τις ίδιες κείνες ακατάλυτες διαχρονικές Αξίες, που εδραίωσαν και κόσμησαν τον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό από τους χρόνους της Ελληνικής Ακμής μέχρι σήμερα. Δηλαδή:

3. Προώθησε μια θεωρητική σύλληψη του Κόσμου θεμελιωμένη στα κλασσικά ελληνικά πρότυπα και καλλιέργησε μια ποιητική και αισθητική ατμόσφαιρα σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, απολύτως απαραίτητη για να ευδοκιμήσει και να θάλει η εκλεκτή σπορά της πολιτιστικής δημιουργίας.

4. Προέβαλε την ηρωική αντίληψη της Ζωής, που δεν θεωρεί τον άνθρωπο ζών δικαιομάτων αλλά ον του καθήκοντος. Και καθήκον του ανθρώπου είναι η Γνώση του Κόσμου δια μέσου της πολιτιστικής δημιουργίας. Κυρίαρχη διάσταση αυτού του τρόπου ζωής, επιβεβλημένη από την ίδια τη Φύση, είναι ο ΑΓΩΝΑΣ, ο οποίος εξευγενίζει τον άνθρωπο και τον προσανατολίζει προς το καθήκον. Ο ΑΓΩΝΑΣ αντριεύει τη βούλησή του, ακονίζει τις δυνατές ιδιότητες του χαρακτήρος του και τον προικίζει με υπέρτερες αρετές, που τον κρατούν αφοσιωμένο εραστή των προκλήσεων της Υπάρξεως και του Κόσμου. Επί πλέον του εμφυσά μια φλόγα δημιουργίας, που υπερβαίνει την εφήμερη διάρκειά του και το θνητό σήμερα και προεκτείνει την ύπαρξή του διαχρονικά στο Ιστορικό Γίγνεσθαι και

υπερχρονικά στο Κοσμικό Γίγνεσθαι.

5. Εξύμνησε τις παρελκόμενες αυτού του τρόπου ζωής αρετές, δηλαδή την ανδρεία, την αυτοθυσία, την ομοψυχία και την γενναιοφροσύνη.

6. Αναγνώρισε την έξαρση της Δυνατής Βουλήσεως και του Ζωτικού Αισθήματος, ως κινητηρίων μοχλών της ιστορικής δράσεως.

7. Κήρυξε την πίστη στις υπέρτερες βιολογικές αρετές της Φύλης, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την προστασία και την ανέλιξη του πολιτισμού.

8. Αποκατέστησε την λατρεία της Φύσεως με την επιστροφή στις παραδοσιακές αξίες της Γης και του Αίματος.

9. Λάτρευσε την φιλοπατρία σαν υπέρτατη αρετή πολιτιστικής αυτοσυντηρησίας.

10. Εξήρε την υπεροχή των πεπρωμένων της κοινότητας έναντι των δικαιωμάτων του ατόμου και υπερασπίστηκε τη θυσία του ατομικού συμφέροντος χάριν της εθνικής και κοινωνικής προοπτικής.

11. Εισήγαγε μια αριστοκρατική αντίληψη της ανθρώπινης προσωπικότητας και πραγματοποίησε έτσι μια αριστοκρατική εγκαθίδρυση της Εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας βασισμένης σε μια αξιοκρατικά ιεραρχημένη δομή.

12. Απέδωσε στο σοσιαλισμό το αληθινό του περιεχόμενο, που είναι η ένταξη του ατομικού εγώ στο κοινωνικό είναι κι έτσι συμφιλίωσε και συνένωσε συνειδητά όλες τις δημιουργικές δυνάμεις της λαϊκής κοινότητας σε ενιαία αποστολή, υπεράνω της ατομικής ιδιοτέλειας ή των ταξικών συμφερόντων.

13. Οικοδόμησε ένα κράτος δικαίου στηριγμένο όχι στην κυριαρχία μιας τάξεως, τα συμφέροντά μιας ολιγαρχίας του πλούτου ή τη γραφειοκρατία του κόμματος, αλλά στις καταξιωμένες διαχρονικές παραδοσιακές πολιτιστικές αξίες που αποτέλεσαν την σπονδυλική στήλη της ιστορικής ζωής της λαϊκής κοινότητας.

14. Καλλιέργησε μια ηθική συμπεριφορά των ατόμων θεμελιωμένη στην αξία της ΤΙΜΗΣ. Τιμή, είναι η ακλόνητη πεποίθηση του ανθρώπου, ότι ο ηθικός κώδικας των αξιών και κανόνων που διέπουν τις θεμελιώδεις εκδηλώσεις της ζωής του, είναι εκ των προτέρων επιβεβλημένος από την ιστορική και πολιτιστική του παράδοση και εναρμονισμένος με τα πεπρωμένα της κοινότητας, κυρίως δε η συνείδηση, ότι ο κώδικας αυτός είναι απολύτως απαράβατος. Ακριβώς αυτό το αίσθημα τιμής είναι, που υπαγόρευσε στον άνθρωπο μία κοινωνική συμπεριφορά κυριαρχούμενη από αρετές όπως η αξιοπρέπεια, η ευθιξία, η υπευθυνότητα, η εντιμότητα, η ευγένεια του ήθους και η υψηλή συνείδηση του χρέους έναντι της πολιτείας.

15. Προήγαγε την διανοητική ανάταση και την πνευματική κουλ-

λιέργεια την θεμελιωμένη στην κλασική παιδεία και τις αξίες που την έθρεψαν. Έτσι συνέβαλε αποφασιστικά στην πνευματική αναγέννηση και την φιλοσοφική αγωγή του λαού στους κόλπους της Εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας.

16. Ενθάρρυνε την τέλεια αισθητική αναζήτηση και την έξαρση προς το κάλλος δια μέσου της κλασικής τέχνης και του Εράσμιου της Απολλώνιας Κοσμικής Αρμονίας.

17. Ύμνησε και ιεροποίησε το σωματικό σφρίγος και την ψυχική ρώμη, την δύναμη, τον έρωτα, το κάλλος και τον Κόσμο.

18. Ιεράρχησε τις Παραδοσιακές Πολιτιστικές Αξίες σε μία διαχρονική αξιολογική κλίμακα, αναλλοίωτη και ακατάλυτη, που την κατέστησε τον σταθερό άξονα αναφοράς γύρω από τον οποίο οφείλει να περιστρέφεται η ιστορική και πολιτιστική δημιουργία της Φυλής μας.

19. Τέλος, αποκάλυψε ξανά το μυθικό υπόστρωμα των φυλετικών μας αρχετύπων και μιας προσκάλεσε να ξανανοιώσουμε και να αναπλάσουμε τον κόσμο.

20. Αυτό υπήρξε το κλίμα μέσα στο οποίο ο πολίτης της Εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας εκαλείτο να δημιουργήσει.

21. Αλλά τη σύγχρονη έκφραση αυτού του τρόπου ζωής, του αναλλοίωτου μέσα στους αιώνες, οι διεφθαρμένοι νικητές του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου αφού την κακοποίησαν, την συκοφάντησαν και την διαστρέβλωσαν, την παρουσίασαν σαν καθεστώς «της ωμής βίας και τυραννίας».

2.5 1. Απέναντι σ' αυτόν τον τρόπο ζωής που εξέφρασε ο Εθνικοσοσιαλισμός, στάθηκαν αντίθετοι δύο πιστοί φίλοι και σύμμαχοι απόρροια της ίδιας εκτροπής του Ευρωπαϊκού πνεύματος κατά του τελευταίου αιώνος, δύο ρεύματα της ίδιας αντιπολιτιστικής και παρηκμασμένης κοίτης: Ο Αμερικανικός Καπιταλισμός και ο Σοβιετικός Μπολσεβικισμός. Τα ρεύματα αυτά αν και φαινομενικά εισήγαγαν αντίθετα πρότυπα ζωής, στην πραγματικότητα είχαν κοινή προέλευση και ρίζα. Έτσι πέρα από τις επιφανειακές διαφορές τους, είχαν να αντιτάξουν έναντι των Παραδοσιακών Αξιών του Πολιτισμού που αγωνίζονταν να καταλύσουν, τις ίδιες απαξίες:

2. Μία τεχνοκρατική και ωφελιμιστική αντίληψη ζωής, που θέλει τον άνθρωπο σκλάβο της ανεξέλεγκτης τεχνολογικής αναπτύξεως χάριν του οράματος μιας ατελεύτητης υλικής ευμάρειας των ατόμων, μέσα σε μια κοινωνία - προϊόν ψυχρού οικονομικού ανταγωνισμού, χωρίς υπέρτερη προοπτική, όπου δεν υπάρχει χώρος για το αίσθημα και την πολιτιστική ενέργεια του εκλεκτού Δημιουργού.

3. Τον υλικό ωφελιμισμό, που αφαιρεί από τη ζωή το υπέρτατο νόημα της, που είναι ο αγώνας για πολιτιστική δημιουργία, διότι αναγορεύει τον ατομισμό, τον εγωισμό, την ιδιοτέλεια και κυρίως

την οικονομία σε ρυθμιστικούς παράγοντες της ιστορικής εξέλιξης. Έτσι θεοποιεί και καθιστά σκοπό ζωής την πιο διεστραμμένη, αντιπολιτιστική και παρακμιακή, τάση της ανθρώπινης υπόστασης. Την αγχωτική επιδίωξη του υλικού κέρδους ως αυτοσκοπό και την οικοδόμηση μιας κοινωνίας ατομικών δικαιωμάτων εις βάρος της πολιτείας του Πολιτιστικού Καθήκοντος.

4. Την ανάπτυξη εκφυλιστικών ιδιοτήτων στον χαρακτήρα του ατόμου, ως παραγώγων αυτού του τρόπου ζωής, όπως η φυγοπονία, η κοινωνική αδιαφορία, η κακοήθεια, η εμπάθεια, η δουλροφροσύνη, η ιδιοτέλεια, η απληστία, η κερδοσκοπία, ο εγωισμός, η συναισθηματική μιζέρια και ο φθόνος, που είναι κυρίαρχος στις διανθρώπινες σχέσεις.

5. Την αναγόρευση του οικονομικού δόγματος και της νομοτέλειας των κοινωνικών φαινομένων, σε ρυθμιστικούς παράγοντες μιας αναπóτρεπτης εσωτερικής αναγκαιότητας της ιστορίας, που δεν υπόκειται στην επίδραση της Δυνατής Βουλήσεως και της Ιστορικής Δράσεως των εκλεκτών Δημιουργών.

6. Την υποβάθμιση των υπέρτερων βιολογικών αρετών της Φυλής και την καλλιέργεια μιας αποστροφής προς τις παραδοσιακές αξίες της Γης και του Αίματος, που αποξένωσε τον άνθρωπο από το φυσικό του περιβάλλον και συσκότισε την συλλογική του μνήμη, που εμφωλεύει στο μυθικό υπόστρωμα των φυλετικών του καταβολών. Έτσι ο άνθρωπος απώλεσε την δυνατότητα της θέασης του κόσμου και την αρμονική του ενότητα με αυτόν.

7. Την εξοστράκιση και απεμπόληση της φιλοπατρίας και του πατριωτισμού. Στη θέση τους εξύψωσαν τον κοσμοπολιτισμό και τον ισοπεδωτικό διεθνισμό, όπου όλοι οι λαοί με μια αντιφυσική και αντιπολιτιστική εξίσωση χαρακτηρίζονται ίδιοι, χωρίς αναφορά στις ιδιαίτερες πολιτιστικές τους ρίζες, ώστε κανείς να μη δικαιούται να είναι καλύτερος ή διαφορετικός από τον άλλο και όπου οποιοσδήποτε αγώνας των εκλεκτών χάριν της πολιτιστικής τους αυτοτέλειας χαρακτηρίζεται ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας.

8. Την έξαρση των δικαιωμάτων του ατόμου και του ατομικού συμφέροντος, εις βάρος του εθνικού και κοινωνικού καθήκοντος.

9. Την κατάργηση της αριστοκρατικής πολιτείας, με την ταυτόχρονη θεοποίηση του ειδώλου της δημοκρατίας και του κοινωνικού προτύπου της: του μαζάνθρωπου. Ο κουρασμένος μαζάνθρωπος, είναι ο ισοπεδωμένος άνθρωπος της πανσπερμίας των φυλών. Ο ιδιοτελής ωφελιμιστής, ο ενιαίος και απρόσωπος άνθρωπος, ο αδιάφορος προς τα εθνικά και κοινωνικά ιδανικά. Ο χωρίς ιδιαίτερα φυλετικά και εθνικά χαρακτηριστικά, αυτός που δεν έχει διακεκριμένες πολιτιστικές ρίζες και άρα γι' αυτό δεν έχει πολιτιστικό προορισμό.

10. Την αποκορύφωση των ταξικών συγκρούσεων και τον κατα-

κερματισμό των δημιουργικών δυνάμεων της λαϊκής κοινότητας σε αλληλομισούμενες παρατάξεις, με μοναδικό κίνητρο το οικονομικό συμφέρον και αποτέλεσμα την διάλυση και αποδιοργάνωση του ευνομούμενου κράτους.

11. Την οικοδόμηση ενός κράτους που διαιώνίζει την κοινωνική αδικία, διότι στηρίζεται στα συμφέροντα μιας τάξεως, στην ολιγαρχία του πλούτου ή τη γραφειοκρατία του κόμματος και κυρίως αδιαφορεί για την προαγωγή της πολιτιστικής δημιουργίας της λαϊκής κοινότητας.

12. Τον επιστημονικό μετασχηματισμό του ανθρώπου σε ιστορικό δούλο, άθυρμα των νόμων της προσφοράς, της ζήτησεως και του χρηματιστηριακού κεφαλαίου. Του ανθρώπου, που από μηχανικό γρανάζι της παραγωγικής διαδικασίας, μετατρέπεται σε μανιακό υπερκαταναλωτή διαρκώς συσσωρευόμενων άχρηστων υλικών αγαθών και κατ' επέκτασιν, σε αναλώσιμο είδος με ανταλλακτική αξία, βορά στα αδηφάγα σαρόνια του παντοδύναμου συστήματος και της διεστραμμένης κοινωνικής και οικονομικής δομής του.

13. Τη διάπλαση ενός ανεργμάτιστου, απαίδευτου και ακαλλιέργητου ατόμου, που δεν έχει ηθικό κώδικα αξιών για να θεμελιώσει την ύπαρξή του κι έτσι είναι έρμαιο του υλικού ωφελιμισμού του και της ηθικής άναληψίας του, ξένο προς τη λαϊκή κοινότητα, περιττή και άχρηστη παρουσία στην ιστορική της ζωή.

14. Την απόρριψη των παραδοσιακών αισθητικών προτύπων με την αγοραία εισβολή του άξεστου μαζ'άνθρωπου στο ναό της τέχνης.

15. Τον διασυρμό της αρετής της Δυνάμεως, του Έρωτος και του Κάλλους με την ταυτόχρονη προβολή προτύπων που χαρακτηρίζονται από ηθική αδυναμία, μετριότητα και ασχημία.

16. Την ισοπέδωση κάθε ιεραρχημένης κλίμακας αξιών και την κατάλυση του σταθερού άξονα αναφοράς της ιστορικής ζωής της λαϊκής κοινότητας. Η ολοκληρωτική απεμπόληση των παραδοσιακών Πολιτιστικών αξιών από τον τρόπο ζωής των συγχρόνων κοινωνιών μας, έχει σαν αποτέλεσμα την θεοποίηση του άμεσου πρακτικού σκοπού που εξαγιάζει τα μέσα και που για χάρη του οποιαδήποτε πράξη μπορεί να χαρακτηρισθῆ ηθική και δίκαιη. Αυτή η αντίληψη όποτε εισέβαλε στην ιστορία, διέβρωσε επικίνδυνα το πολιτιστικό οικοδόμημα τόσο σαν μεμονωμένη ατομική δραστηριότητα, όσο κυρίως σαν κατεστημένη κοινωνική πρακτική.

2.6 1. Αυτό το εκφυλισμένο πρότυπο ζωής, το απατηλό και άδαιο από το ιδανικό του δημιουργικού αγώνα, είχαν να προβάλουν οι νικητές του Β' Παγκοσμίου πολέμου, αφού κατέλυσαν τις Παραδοσιακές Αξίες. Και για να δώσουν διέξοδο στην τυφλή, συσσωρευμένη ζωτική ενέργεια των Ευρωπαϊκών Λαών του μεταπολέμου που δεν είχαν πια οράματα να τη διοχετεύσουν, την επένδυσαν στον νέο

δικό τους πολιτικό ανταγωνισμό. Εκεί φθείρονται και μαραίνονται σήμερα τα πιο υγιή και δημιουργικά άνθη, που επιμένει να γεννά η Ευρωπαϊκή Γη, παρ' όλες τις προσπάθειες να συντελεσθή οριστικά η πολιτιστική της αποσύνθεση.

2. Αυτό το θλιβερό, αποκρουστικό πρότυπο ζωής, το ονόμασαν καθεστώς «της ελευθερίας και της δημοκρατίας» και οι νικητές και δεσμώτες της Ευρώπης μας επέβαλαν να το λατρέψουμε.

ΕΒΡΑΙΟΣ, ΤΟ ΠΑΡΑΣΙΤΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

3.1 1. Αν όμως παρά τη φαινομενική αντίθεσή τους τα δύο κυρίαρχα πολιτικά ρεύματα στην Ευρώπη των ημερών μας, δηλαδή ο καπιταλισμός και ο σοσιαλισμός, έχουν κοινή προέλευση και ρίζα, είναι καιρός να την αποκαλύψουμε. Γιατί η ρίζα αυτή δεν μπορεί παρά να είναι ο κληροδότης των κοινών τους χαρακτηριστικών, δηλαδή του υλικού ωφελιμισμού, της αποθέωσης της δημοκρατικής ασυδοσίας και του μαζάνθρωπου, της θεοποίησης της οικονομίας και του κέρδους, του κοσμοπολιτισμού και του ισοπεδωτικού διεθνισμού. Η ρίζα αυτή δεν είναι παρά ένα διεστραμμένο πρότυπο ζωής, που εκφράστηκε κατά την διάρκεια της Ιστορίας από ένα αντίστοιχο ανθρώπινο τύπο.

3.2 1. Ποιός όμως διεστραμμένος ανθρώπινος τύπος είναι εκείνος που από την Ανατολή της Ιστορίας επεδίωξε την παγκόσμια κυριαρχία με όπλο, όχι την δημιουργική του προσφορά, αλλά τη συσσώρευση υλικού πλούτου;

2. Ποιός διεστραμμένος ανθρώπινος τύπος αιώνες τώρα, αντί να καταξιωθεί στην ιστορική συνείδηση με τον υπέρ του πολιτισμού αγώνα, προσπορίζεται με βουλημία υλικά οφέλη, εκμεταλλεύομενος υποχθόνια τον αγώνα και την θυσία των εκλεκτών Δημιουργών;

3. Ποιός θρασύδειλος παρίας της Ιστορίας ιδιοποιείται χιλιετηρίδες τώρα την πολιτιστική δημιουργία και τον εξάισιο μόχθο του Αρίου Ανθρώπου συσσωρεύοντας για λογαριασμό του πακτωλούς χρυσού με τον οποίο διαφθείρει και αγοράζει ταπεινές και αμβλυμένες συνειδήσεις;

4. Ποιός αρουραίος του πολιτισμού κινούμενος στη σκιά του Ιστορικού Γίγνεσθαι ισοπεδώνει και εκφυλίζει τις ακατάλυτες Αξίες του αποτιμώντας τες με χρήμα και υψώνοντας νέο θεό στα άδεια βάθρα τους το υλικό κέρδος;

5. Ποιο διεστραμμένο παράσιτο της πολιτιστικής μας ζωής εξευτέλισε τις υπέρτατες Αξίες της τιμής, της θυσίας, του Ηρωϊσμού και της Αξιοπρέπειας, της λατρείας προς το Κάλλος, της Δικαιοσύνης, ώστε σήμερα ν' αγοράζονται και να πουλιώνται με αντάλλαγμα το χρήμα;

3.3 1. *Είναι ο επιτήδειος διαφθορέας της πολιτικής που νόθευσε τα αριστοκρατικά πολιτεύματα με δολιότητα, αναγορεύοντας σε υπέρτατη πολιτική αξία το είδωλο της δημοκρατίας, δηλαδή της κυριαρχίας του χαννωμένου από τη δίψα του υλικού ωφελιμισμού*

μαζάνθρωπου, πάνω στον εκλεκτό δημιουργό.

2. Έτσι πέτυχε να διασφαλίσει την δική του παγκόσμια κυριαρχία αφού κατέχει τον υλικό πλούτο που συσσωρεύει αιώνες τώρα, μέσω του οποίου διέφθειρε και κατέστησε άβουλο όργανό του τον μαζάνθρωπο.

3. Είναι ο ίδιος υπάνθρωπος, που αφού επινόησε με σκοπιμότητα και σατανικότητα τα δύο πολιτικά συστήματα, που εξήλθαν νικητές από τον μεγάλο ιδεολογικό Πόλεμο, αλώνει σήμερα μέσω αυτών την καθαγιασμένη με το Αίμα των Ηρώων και την ναουρισμένη με το τραγούδι των Ιπποτών Γη της Ευρώπης, προς όφελος και χάριν της διασφάλισης της παγκόσμιας κυριαρχίας του.

4. Είναι ο απανταχού ΕΒΡΑΙΟΣ όλων των αιώνων! Ο μοναδικός παντοδύναμος κυρίαρχος του σημερινού κόσμου μας, ο καταχθόνιος υπονομευτής του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, ο αιώνιος αντίπαλος του Αρίου Δημιουργού.

5. Ο μαζάνθρωπος που έχει κατακλύσει σήμερα τις κοινωνίες μας, είναι το εκτρωματικό και εκφυλισμένο ιστορικό δημιούργημα του ΕΒΡΑΙΟΥ.

3.4 1. Ο Εβραίος είναι ο διεστραμμένος εκείνος ανθρώπινος τύπος, που υπέρτατο κριτήριο της ζωής του έθεσε την πρόσκτηση υλικού κέρδους με κάθε τρόπο και την δια μέσου αυτού κυριαρχία του επί του κόσμου. Είναι ο άνθρωπος, που στερείται δυνατών ιδιοτήτων χαρακτήρος, που θα τον καταξίωναν σαν δημιουργό κι έτσι επιδιώκει την κυριαρχία δια μέσου της οικονομικής ισχύος.

2. Ο Εβραίος είναι ο απανταχού της Ιστορίας διεθνιστικός οικονομικός παράγων. Δεν έχει πατρίδα ούτε πολιτισμό αλλά είναι παράσιτο που απομυζά τους πόρους και την οικονομική ζωή όλων των λαών. Όπλο του, η διεθνής του χρήματος που είναι δημιούργημά του. Σε οποιαδήποτε συναλλαγή που γίνεται με οικονομικά ανταλλάγματα, είναι πάντα παρών.

3. Είναι αυτός που αναγόρευσε σε θεό το υλικό κέρδος και σε θρησκεία του την οικονομία, αποδίδοντάς της ένα ρόλο που ποτέ δεν της ανήκε: τον ρόλο του πρωταρχικού ρυθμιστού της ιστορικής εξέλιξης.

4. Είναι αυτός που μόλυνε σατανικά τον Λευκό Άνθρωπο με τη manía του υλικού ωφελιμισμού κι έτσι του άμβλυσε τη θέληση για δημιουργία.

5. Ο Εβραίος είναι το εκφυλισμένο αποκύημα αλληπάλληλων επιμειξιών της φυλετικής πανσπερμίας. Παράσιτο της πολιτιστικής ζωής αρχικά, εξελίχθηκε σε εθνικό και κοινωνικό παράσιτο με την πάροδο του χρόνου. Έτσι, από αιώνες τώρα εισέδυσσε στο χώρο της

Πολιτιστικής Δημιουργίας της Αρίας Φυλής, την Ευρώπη, απομό-
ζησε τον ιδρώτα των λαών της, για να καταστή σταδιακά ο απόλυτος
ρυθμιστής της οικονομικής ζωής της.

6. *Σκοπός του Εβραίου ήταν και θα είναι πάντα η δια της οικονο-
μικής ισχύος πραγματοποίηση και διατήρηση της παγκόσμιας κυ-
ριαρχίας.*

3.5 1. Κατά την ανέλιξη του Ιστορικού Γίγνεσθαι και ενόσω η
Αρία Φυλή αναλίσκεται ηρωικά στους αγώνες για την προαγωγή του
πολιτισμού, ο παρασιτικός Ιουδαίος συγκεντρώνει με πανουργία και
κακεντρέχεια τα υλικά μέσα για τη μελλοντική επικράτησή του.
Αδυνατώντας όμως να συγκρουσθή κατά μέτωπο με τον εκλεκτό,
αθώ Λευκό Δημιουργό, ενσταλλάζει με δολιότητα το φριχτό δηλη-
τήριο στις φλέβες του, σε στιγμές χειμασμού, κούρασης και αδρά-
νειας. Έτσι σιγά σιγά μετέλλαξε τον υπέροχο τρόπο ζωής του, τον
εκφύλισε και του επέβαλε άλλο, διεστραμμένο, αντιφυσικό, αντιπο-
λιτιστικό και παρακμιακό τρόπο ζωής.

2. *Όποτε το Εβραϊκό δηλητήριο μόλυνε τον Ευρωπαϊκό κορμό
σε κρίσιμες ιστορικές καμπές, ο πολιτισμός μας γέννησε νόθα και
εκτρωματικά τέκνα, γόνους της επικατάρατης επιμειξίας.*

3.6 1. Τα τρία πλέον επικίνδυνα αποκυήματα, που γέννησε η
διεστραμμένη Ιουδαϊκή μήτρα στο λυκαυγές της Ιστορίας και τα
απόθεσε στη θαλπερή αγκάλη του Άριου Πολιτισμού για να μεγα-
λώσουν παρασιτικά εις βάρος των γνήσιων τέκνων του, ήταν:

2. *Η δυϊστική σύλληψη του Κόσμου.*

3. *Το ισοπεδωτικό μήνυμα.*

4. *Η γραμμική αντίληψη της Ιστορίας.*

5. Σύμφωνα με τη δυϊστική αντίληψη, υπάρχουν δύο κόσμοι, ο
ένας δημιουργός, αιτία και λόγος υπάρξεως του άλλου. Ο Άκτιστος
Κόσμος του Θεού και ο Κτιστός Φυσικός Κόσμος. Αρχων του
Φυσικού Κόσμου, ο Άνθρωπος είναι ταυτόχρονα δούλος του πα-
ντοδύναμου και ανελέητου Θεού. Αναπότρεπτη μοίρα του ανθρώπου,
είναι να εκλιπαρεί τη θεϊκή εύνοια ή να υποτάσσεται στη θεϊκή
τιμωρία, έρμαιο πάντα της θείας βουλήσεως. Κέρδος του ανθρώπου
που υπηρετεί πιστά το Θεό, είναι η ατομική σωτηρία, δηλαδή η
αιώνια βασιλεία των ουρανών. Ο Ιουδαϊκός λαός είναι ο περιούσιος
λαός της ιστορίας, γιατί είναι χαρισματικά προορισμένος από το
θείο θέλημα, να εγκαθιδρύση την επίγεια βασιλεία του Θεού και να
γίνη κυρίαρχος της Οικουμένης. Από την ενσωμάτωση αυτής της
Ιουδαϊκής αντιλήψεως στο Άριο Πολιτιστικό Οικοδόμημα έλκουν
την καταγωγή τους πολλές μεταγενέστερες ιδεολογικές τάσεις:

6. Η θεώρηση της ιστορικής εξελίξεως σαν απόρροιας μιας νο-

μοτελειακής αναγκαιότητας που δεν υπόκειται στην βουλευτική ενέργεια του ανθρώπου.

7. Η ωφελμιστική αντίληψη της ζωής, που επιζητεί την αμοιβή υπό μορφή ενός υλικού ή πνευματικού παράδεισου, σαν την τελική επιβράβευση της τυφλής υποταγής και της φανατικής προσήλωσης του ανθρώπου - υπηρέτη του Θεού ή της ιδεολογίας. Η αντίληψη αυτή εκφυλίστηκε σε μικρόψυχη ατομική ιδιοτέλεια όταν προσαρμόστηκε στην εφήμερη κοινωνική πραγματικότητα κάθε ιστορικής περιόδου.

8. Η ενσωμάτωση στον τρόπο σκέψεως του Αρίου ιδεολογικών και φιλοσοφικών ρευμάτων που θεμελιώθηκαν στην παραδοχή ψευδών δυϊστικών διλημάτων όπως καλό - κακό, υλισμός - ιδεαλισμός, σώμα - ψυχή.

9. Η υπερβατικότητα του Θεού και η αποστασιοποίησή του από τον κόσμο. Ο Άνθρωπος δεν μπορεί πλέον να συνδιαλέγεται ισότιμα με το Θείο και μεταξύ αυτού και του Θεού δεν παρεμβάλλονται κλιμακωτοί αναβαθμοί, αλλά ένα τεράστιο ποιοτικό χάσμα.

10. Το ισοπεδωτικό μήνυμα διακηρύσσει πως οι βιολογικές, ηθικές, πνευματικές και αισθητικές αξίες ενός λαού, δεν εκπορεύονται από την ιδιαίτερη πολιτιστική κληρονομιά και δημιουργία του, αλλά αντίθετα υπακούουν σε οικουμενικούς, καθολικά ισχύοντες νόμους, ανεξάρτητους από τις καταβολές κάθε λαού, ώστε να είναι δυνατή μια οικουμενική, ομοιόμορφη πολιτιστική εξέλιξη. Η αντίληψη αυτή εισήγαγε τον κοσμοπολιτισμό και τον διεθνισμό σαν ιδανικό των κοινωνιών και κατ' επέκτασιν, διευκόλυνε την εξάπλωση των παγκόσμιων οριζοντίων θρησκειών, που σαν πνευματικές επιδημίες σάρωσαν την ιστορία, με τελευταίο, πρόσφατο σύμπτωμα την παγκόσμια κυριαρχία του οικονομικού δόγματος. Επίσης, ισοπέδωσε τις παραδοσιακές αξίες καταλύοντας την αξιολογική τους κλίμακα με την εισαγωγή της παρακαμιακής αρχής, πώς: *«αφού όλα έχουν κοινό μέτρο, κάθε τι μπορεί να αξίζει όσο και οτιδήποτε άλλο»*.

11. Η γραμμική αντίληψη της ιστορίας θεωρεί την ανθρώπινη πολιτιστική περιπέτεια σαν μια παρένθεση μεταξύ δύο επίγειων ή επουράνιων παραδείσων, ενός πρωτογενούς που απωλέσθηκε στην αρχή της Ιστορίας κι ενός μελλοντικού που οπωσδήποτε θα πραγματοποιηθεί στο τέλος της. Η θεώρηση αυτή καλλιέργησε την μοιρολατρεία και την τελεολογική ιστορική προοπτική, καθώς και την πίστη σε μια εσωτερική αναγκαιότητα της ιστορίας, ιδιότητες τελειώς ξένες προς την ευρωπαϊκή πολιτιστική παράδοση.

3.7 1. Πολλά υπήρξαν τα διεστραμμένα παιδιά του Ευρωπαϊκού Πνεύματος κατά την πορεία του από τις Ελληνικές του καταβολές ως τις μέρες μας. Γιατί πολλές φορές μέσα στην ιστορία το φυσικό

πρότυπο ζωής του Αρίου Ανθρώπου διαβρώθηκε από την εκφυλιστική επίδραση του Εβραίου.

2. Η πιο ισχυρή απ' όλες αυτές τις εκτριμματικές αποφύσεις του ευρωπαϊκού πνεύματος, τα πλοκάμια της οποίας συσφίγγουν τον πολιτισμό 20 αιώνες τώρα, αυτή που τον εξέτρεψε από τη φυσική του αθωότητα, την πνευματική του έξαρση και την αισθητική του τελειότητα, δηλαδή την Απολλώνεια Αρμονία, υπήρξε ο Ιουδαιοχριστιανισμός. Ο Ιουδαιοχριστιανισμός κατέστρεψε την ελληνική πολιτιστική κληρονομιά και την υπέροχη λατρεία της Φύσεως, εισάγοντας στην Ιστορία την Εβραϊκή αντίληψη περί υπάρξεως ενός Θεού και παραδείσου κειμένων εκτός του κόσμου τούτου. Είναι ο ίδιος που αναγόρευσε την αδυναμία σε αρετή, επινόησε με σατανικότητα την αμαρτία και την προπατορική ενοχή όλων των ανθρώπων και είδε τον Φυσικό κόσμο σαν τόπο εξορίας και «κοιλάδα δακρύων». Ο Ιουδαιοχριστιανισμός δίδαξε την άρνηση της ζωής και του κόσμου σαν πρωταρχικό εφόδιο για να κερδηθή κάποια άγνωστη, μέλλουσα, αιώνια ζωή, για να σκοτώση έτσι τις πιο δυνατές εκδηλώσεις της δημιουργικότητας του Αρίου Ανθρώπου.

3. Ο Ιουδαιοχριστιανισμός ήταν ο μολοσεβικισμός της Αρχαιότητας, που με το ισοπεδωτικό του μικρόβιο και το μεσσιανικό του κήρυγμα, έφθειρε και ανέτρεψε τις παραδοσιακές δομές των Αρχαίων κοινωνιών παρά τις προσπάθειές τους να τον αφομοιώσουν ανώδυνα. Έτσι, αυτή η θρησκεία των δούλων και των Εβραίων, προσέλαβε τις διαστάσεις μιας οριζόντιας επιδημίας που σταδιακά πρόσβαλε όλους τους λαούς της Ευρώπης, για να καταστή στη συνέχεια και για πολλούς αιώνες το δεσμοκτήριο του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού. Ωστόσο, χωρίς την δημιουργική του ανάπλαση από την τεράστια αφομοιωτική δύναμη του Ελληνισμού, που ήδη ευρίσκετο στη δύση του και χωρίς τον πλήρη εξελληνισμό του, είναι βέβαιο ότι ο Ιουδαιοχριστιανισμός δεν θα επεβίωνε. Όμως οι κύριες εβραϊκές του καταβολές παρέμειναν άφθαρτες και στάθηκαν αρκετές για να δηλητηριάσουν το ευρωπαϊκό πολιτιστικό οικοδόμημα.

4. Για τον Ιουδαιο-Χριστιανό ο Θεός κείται εκτός του κόσμου τούτου και χρέος του ανθρώπου είναι, δια της θείας χάριτος να κερδίση την αιώνια βασιλεία των ουρανών. Αντίθετα για τον Άριο, Ευρωπαϊό Δημιουργό, Θεός είναι ο Κόσμος κι ο Κόσμος είναι αιτία του εαυτού του. Μέσα στον κόσμο που είναι ιερός, ο άνθρωπος συνδιαλέγεται κάθε στιγμή ισότιμα με το θείο.

5. Μέσα στους αιώνιους κύκλους των καιρών, οι θεοί είναι τα σκαλοπάτια που δημιουργεί ο άνθρωπος στον αγώνα του να υπερβή τον εαυτό του, να γίνη δηλαδή ήρωας, ημίθεος και τέλος να γίνη και ο ίδιος Θεός, μετέχοντας έτσι τους κάλλους της Απολλώνειας Κοσμικής Αρμονίας.

3.8 1. Τα νεαρότερα όμως εκτρωματικά και διεφθαρμένα τέκνα, που καταδυναστεύουν μέχρι θανάτου στις μέρες μας το χειμαζόμενο πολιτισμό μας, αυτό το εξαίσιο δημιούργημα του Λευκού Ανθρώπου, τερατογεννήματα μόλις δύο αιώνων, είναι οι δύο δυνάστες της γης μας, ο αμερικανικός καπιταλισμός και ο ρωσικός μπολσεβικισμός, με τους εγχώριους υπηρέτες τους. Τα αστικά, σοσιαλιστικά και κομμουνιστικά κόμματα.

2. Εναντίον αυτών των δύο επερχομένων κυριάρχων πολέμησε ο Θεματοφύλακας του πολιτισμού στον αιώνα μας, δηλαδή ο Εθνικοσοσιαλισμός. Και κυρίως, δια μέσου αυτών διέκρινε σωστά και πολέμησέ δύο από τα χίλια πρόσωπα του πραγματικού εχθρού του Αρίου Ανθρώπου από καταβολής της ιστορίας του, του αιώνιου Εβραίου.

3. Έτσι υπερασπιζόμενος τον πολιτισμό, ο Εθνικοσοσιαλισμός ηττήθηκε και ο Εβραίος επέβαλε για μια ακόμη φορά τη λατρεία των εκτρωματικών ειδώλων του δια μέσου των δύο νέων προσωπείων του, του καπιταλισμού και του μαρξισμού, ώστε να δαιωνίζει την κυριαρχία του στον κόσμο καταδικάζοντας σε πολιτιστικό αφανισμό την Ευρώπη.

4. Πάνω από τα καπνισμένα ερείπια του Βερολίνου όπου ο πολιτισμός άφηνε την τελευταία του πνοή, οι δύο δολοφόνοι, ο Αμερικανός δημοκράτης και ο Ρώσος μπολσεβίκος, μαζί με τους ευρωπαϊούς κομπάρσους τους, προδότες του πολιτισμού τους, αντήλασαν νικητήρια χειραψία. Την ίδια στιγμή ο Εβραίος της Ανατολής και ο Εβραίος της Δύσης, ο ένας και αδιαίρετος Εβραίος της Ιστορίας, πανηγύριζε με μοχθηρία την επισφράγιση της κυριαρχίας του, που μόλις άρχιζε.

5. *Πρέπει λοιπόν να γίνει κοινή συνείδηση όλων μας. Ο Αγώνας μας εναντίον του καπιταλισμού αφ' ενός και του κομμουνισμού αφ' ετέρου, σ' όλες του τις μορφές, αυτός ο φαινομενικά διμέτωπος αγώνας, δεν είναι παρά ο αγώνας του πολιτισμού μας εναντίον δύο από τα χίλια πρόσωπα του αιώνιου εκμαυλιστή των υπέροχων αξιών του ευρωπαϊού Δημιουργού: του Εβραίου υπάνθρωπου.*

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

4.1 1. Μετά από αυτήν την ιστορική θεώρηση προβάλλει αβίαστα η θέση μας πάνω στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική πραγματικότητα του καιρού μας.

2. Είμαστε εθνικοσοσιαλιστές. Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι ένα απλό πολιτικό κίνημα, ούτε ένα τυχαίο ιστορικό σύμπτωμα του αιώνα μας. Είναι τρόπος ζωής που έχει ρίζες βαθιές. Είναι η σύγχρονη εκδήλωση εκείνου ακριβώς του τρόπου ζωής που δημιούργησε και προήγαγε τον πολιτισμό από τους Ομηρικούς χρόνους ως την εποχή μας, διότι λάτρευε και προέβαλε τις ίδιες Αξίες, αυτές που σήμερα κείτονται εκπεσμένες κι εκφυλισμένες.

3. Το πρότυπο ζωής που προβάλλει ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι φυσικό και φυλετικό, αξιοκρατικό και αριστοκρατικό, παραδοσιακό και συνάμα προοδευτικό, επιλεκτικό και βουλευσιοκρατικό, πολεμικό και ηρωικό, τραγικό και μεγαλειώδες, αισθηματικό και διαισθητικά ενορατικό, ηλιακό και αισθητικά αρμονικό και τείνει στην πραγματοποίηση της αρμονικής ενότητας του ανθρώπου με τον κόσμο. Είναι δηλαδή πρότυπο ζωής δημιουργικό και γι' αυτό είναι αντιϊσοπεδωτικό, αντιμηδενιστικό, αντιορθολογιστικό, αντιδιεθνιστικό, αντιωφελμιστικό, αντιφιλελεύθερο, αντιδημοκρατικό, αντιμαρξιστικό, αντιειρηνιστικό.

4. *Είναι γενικά αντίθετο στο παρακμιακό και αντιπολιτιστικό ρεύμα της ασύδοτης και χωρίς προορισμό κυριαρχίας του ωφελμιστή μαζάνθρωπου που δεσπόζει σήμερα στις κοινωνίες μας.*

5. Το πρότυπο ζωής του Εθνικοσοσιαλισμού επιβάλλει στους ανθρώπους πολιτιστική προοπτική και τους αναγνωρίζει ρόλο δημιουργών μέσα στο ιστορικό γίγνεσθαι. Αντίθετα ο μαζάνθρωπος των ημερών μας δεν έχει κανένα σκοπό που να ξεπερνά τα όρια του εγωιστικού ωφελμισμού του και είναι έρμαιο μιας ασύδοτης, καταχρηστικής ελευθερίας χωρίς υπέρτερη προοπτική ή άθυρμα μιας τυφλής, άτεγκτης ιστορικής ή ουράνιας νομοτέλειας. Όντας όμως δούλος του Θεού ή της Οικονομίας, δεν είναι παρά ταπεινός νοσταλγός και λαθροθήρας επίγειων ή επουράνιων παραδείσων, χωρίς δημιουργική πνοή και δίχως συμβολή στο Πολιτιστικό οικοδόμημα.

4.2 1. Ο Εθνικοσοσιαλισμός πιστεύει στην Ευρώπη των Πατριδων. Αποκαλύπτει και εξάγει τις ιδιομορφίες και την ιδιαίτερη πολιτιστική κληρονομιά κάθε ευρωπαϊκού Έθνους, αλλά συνθέτει αρμονικά αυτές τις ιδιαιτερότητες σε μια δέσμη με κοινές πολιτιστι-

κές καταβολές και κοινή πολιτιστική προοπτική, δηλαδή στον ενιαίο φυλετικό και πολιτιστικό φορέα κάθε νεύρου της, που είναι η Ευρώπη.

2. Η σημερινή Ευρώπη, το λίκνο του πολιτισμού της Αρίας Φυλής, δηλαδή το λίκνο του ανθρώπινου πολιτισμού, είναι μια Γη υπό πολιτική, οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική κατοχή. Δυνάστες της ο Αμερικάνος καπιταλιστής με το Ρώσο μπολσεβίκο και τους τοποτηρητές τους, που την απομυζούν χάριν του πολιτικού τους ανταγωνισμού, ώστε να διασφαλίζει και να διαιωνίζει ανενόχλητος την παγκόσμια κυριαρχία του με όπλο την οικονομική του παντοδυναμία ο πανταχού παρών στην ιστορία του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, Εβραίος.

V

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΦΟΡΕΑΣ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΑΞΙΩΝ

5.1 1. Η πολιτική κατοχή της Ευρώπης συνίσταται κυρίως στην επιβολή επί των λαών της εκείνων των πολιτευμάτων που εξασφαλίζουν τη διαιώνιση της εξαρτήσεώς της από τους δύο ισχυρούς δεσπότες της.

2. Στην Ανατολική Ευρώπη κυριαρχούν δικτατορίες που κρατούν δέσμιους τους λαούς της, με ιθύνοντες απλούς πράκτορες και τοποτηρητές των συμφερόντων της Σοβιετικής Ρωσίας, στα πλαίσια του πολιτικού ανταγωνισμού της με τον καπιταλισμό. Το όραμα όμως των λαών της Ανατολικής Ευρώπης σήμερα, δεν είναι δυστυχώς διάφορο από το αντίστοιχο της Δυτικής. Είναι το μόνιμο όνειρο του μαζάνθρωπου κάθε εποχής. Η χωρίς όρια και χωρίς σκοπό αύξηση της υλικής του ευημερίας. Έτσι, οι λαοί αυτοί δεν αγωνίζονται εναντίον της προδοτικής ηγεσίας τους με σκοπό την αποτίναξη του ζυγού και την παλινόρθωση των αξιών του εκπεσμένου μας πολιτισμού, αλλά μόνο από φθόνο προς την Δυτική καταναλωτική κοινωνία που απολαμβάνει περισσότερα υλικά αγαθά από εκείνους.

5.2 1. Στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης και μεταξύ αυτών και στην Ελλάδα, ο καπιταλισμός επέβαλε οριστικά το πολιτικό του προσώπειο. Δηλαδή την αστική δημοκρατία. Το πολιτικό αυτό καθεστώς λατρεύεται με υστερικό παραλήρημα από τα πλήθη, πρώτα απ' όλα, διότι τα τελευταία 40 χρόνια προβάλλεται και διαφημίζεται από το σύστημα σε όλους τους τόνους με μια ενορχηστρωμένη, ασφυκτική προπαγάνδα. Έτσι, ο νέος άνθρωπος σήμερα στην Ευρώπη, αφού γαλουχηθεί, ανατραφεί και διαπλασθεί με τα δημοκρατικά «ιδεώδη» κι αφού καταθέσει τη σκέψη του βορά στα καταγιγιστικά πυρά μιας εξοντωτικής δημοκρατικής προπαγάνδας, καλείται εν συνεχεία ως πολίτης να επιλέξει «ελεύθερα» την δημοκρατία σαν το άριστο των πολιτευμάτων. Σαν να ήταν δυνατόν κάποιος που του φόρεσαν εν αγνοία του κόκκινα γυαλιά, να μπορούσε να διακηρύξει ότι ο κόσμος γύρω του έχει άλλο χρώμα εκτός από κόκκινο.

2. Προπάντων όμως το πολίτευμα της δημοκρατίας λατρεύεται από τον μαζάνθρωπο διότι είναι προσαρμοσμένο στην εφήμερη και κουρασμένη μετριότητά του, δίνοντάς του την ψευδαίσθηση ότι κυβερνά. Η δημοκρατία παραχωρεί υποκριτικά και κατ' επίφαση στον μαζάνθρωπο ένα δικαίωμα με το οποίο αποκοιμίζει και καθησυχάζει την αμβλυμένη πολιτική του συνείδηση, καλλιεργώντας του την ψευδαίσθηση ότι έτσι συμμετέχει στα κοινά. Το δικαίωμα που θα

ώφειλε να ήταν γι' αυτόν εξ ορισμού και δια παντός απηγορευμένο, είναι το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

3. Με το μαγικό χαρτί της ψήφου, που του δωρίζει η δημοκρατία, ο μαζάνθρωπος της Δυτικής Ευρώπης, ο παρακμιακός κι απαίδευτος ανθρώπινος τύπος που έχει αμετάκλητα απεμπολήσει την κοινωνική του ευθύνη και τον πολιτιστικό του προορισμό και έχει θεοποιήσει τον εγωιστικό του ωφελιμισμό την ιδιοτέλεια και την ακόρεστη δίψα του υλικού κέρδους, ζητά να καθορίσει κατά τη διεφθαρμένη του θέληση τις τύχες των λαών, των εθνών και κατ' επέκταση την τύχη ολόκληρου του πολιτιστικού οικοδομήματος και της ιστορικής του προοπτικής.

4. Στην πραγματικότητα όμως ο μαζάνθρωπος δεν επιλέγει διά της ψήφου του εκείνους που θα τον κυβερνήσουν, αλλά εκείνους, που θα εκμεταλλευτούν τον λαό, υποδαυλίζοντας με μαεστρία και δολιότητα το ανιάτο πάθος του: την ακόρεστη δίψα του υλικού ωφελιμισμού. Γιατί η διαδοχή της εξουσίας στις δημοκρατικές διακυβερνήσεις, επιβάλλεται από τα εκάστοτε συμφέροντα των πολιτικών και οικονομικών κατεστημένων, εγχώριων και διεθνών, που εύκολα συμπαρασύρουν με την ισχύ και την υποκριτική προπαγάνδα τους τα ανεργάτιστα, πολιτικά απαίδευτα και πολιτιστικά εκφυλισμένα πλήθη σε περιστασιακές πλειοψηφίες.

5. *Έτσι, την τύχη ενός ολόκληρου πολιτισμού και της ιστορικής του πορείας, το πολίτευμα της δημοκρατίας, την εναπόθεσε στην ψήφο του ανεργάτιστου εγωιστή, συμφεροντολόγου, μικρόψυχου, μανιακού του κέρδους και του άκρατου υλικού ωφελιμισμού, εκφυλισμένου αστού -μαζάνθρωπου των ημερών μας, που δεν έχει κανένα πολιτιστικό πεπρωμένο και που δεν θέλει να έχει κανένα ιστορικό προορισμό.*

6. *Η δημοκρατία εναπόθεσε την τύχη του πολιτισμού στον νεκροθάφτη του. Και δια μέσου αυτού, η τύχη του πολιτισμού αφέθηκε στα βρωμερά χέρια εκείνου που επινόησε τα πολιτικά συστήματα όπου θριαμβεύει το υποπόδιό του δηλαδή ο μαζάνθρωπος, που είναι έρμαιο της παραγωγής, της κατανάλωσης και των οικονομικών ανταγωνισμών. Η τύχη του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού στα χέρια του Εβραίου δημίου του!*

5.3 1. Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές θεωρούμε τη δημοκρατία σαν σύστημα ιστορικά καταδικασμένο. Όχι μόνο γιατί αποθεώνει τον μαζάνθρωπο και εγκαθιδρύει την παντοκρατορία του οικονομικού δόγματος στην κοινωνική και εθνική ζωή της λαϊκής κοινότητας, αλλά κυρίως γιατί δεν ανοίγει κανένα δρόμο προς την ιστορική μας δικαίωση. Η δημοκρατία δεν μας προσφέρει καμμία υπέρτερη προοπτική που να νοηματοδοτεί την ύπαρξή μας, δεν οργανώνει τη ζωή της λαϊκής κοινότητας και δεν την προσανατολίζει προς Αξίες

που να εξαίρονται διαχρονικά πάνω από το ατομικό μας πεπρωμένο. Η δημοκρατία, δεν καλλιεργεί τις πολιτιστικές αρετές.

2. Αρνούμαστε ακόμα τη δημοκρατία γιατί στηρίζεται στην θέληση των πολλών. Κι εμείς απορρίπτουμε την κυμαινόμενη θέληση των πολλών, γιατί κίνητρο των πράξεών τους είναι η ιδιοτέλεια, ο εγωιστικός ατομισμός και ο υλικός ωφελισμός, ιδιότητες εκείνων που δεν σκοπεύουν σε υπέρτερο ιδανικό. Συναινούμε στη θέληση των εκλεκτών δημιουργών, γιατί υπεράνω του ατομικού τους πεπρωμένου έταξαν τον πολιτιστικό τους προορισμό. Έτσι νοηματοδοτούμε τη ζωή μ' ένα δημιουργικό ιδανικό. Ακόμη, αρνούμαστε τη θέληση των πολλών γιατί δεν πιστεύουμε ότι το δίκαιο και η αλήθεια είναι με το μέρος τους μόνο και μόνο γιατί είναι πολλοί. Το δίκαιο το ορίζουν οι εκλεκτοί δημιουργοί σύμφωνα με τις υπέρτερες και δυνατές αρετές τους και αυτοί ακριβώς γράφουν την ιστορία κατά τα πρότυπα της ηρωικής τους ζωής.

3. *Η Ιστορία δεν είναι δημιουργήμα καμιάς οικονομικής και κοινωνικής αναγκαιότητας, αλλά ούτε και μεγάλων ιδεών. Η Ιστορία είναι το δημιούργημα της βουλητικής ενέργειας και του ζωτικού αισθήματος των εκλεκτών Δημιουργών.*

4. Αρνούμαστε τη θέληση των πολλών, γιατί θέλουμε να υπερασπίσουμε τις αιώνιες πολιτιστικές μας αξίες και αρετές ενώ αυτοί αγαπούν και υπερασπίζονται μόνο την καλοπέραση, τον υλικό πλούτο τους και τους δημοκόπους που κολακεύουν τα χαμερπή ένστικτά τους. Εμείς ζητούμε τον αγώνα γιατί αισθανόμαστε ότι μας περιμένει μια αποστολή. Οι αστοί ζητούν απλώς την ησυχία τους. Δεν υπάρχει λοιπόν τίποτε κοινό μεταξύ μας.

5. Αρνούμαστε τη δημοκρατία τους που ευνοεί και ενθαρρύνει την άσκοπη και εγωιστική συσσώρευση υλικού πλούτου, γιατί εμείς ζητούμε τον αγώνα για την πολιτιστική μας αναγέννηση. Οι δημοκράτες μας υπόσχονται υλική ευημερία, πλούτο, ειρήνη, ισότητα, ευτυχία, άνεση, γαλήνη, καλοπέραση. Μα ποιός τους γύρεψε τούτες τις ισοπεδωμένες «αρετές» των κοπαδιών; Ποιός άλλος εκτός απ' τον κουρασμένο μαζάνθρωπο έκαμε ποτέ σκοπό ζωής τον υλικό ωφελισμό, την μακαριότητα και τη γαλήνη; Όμως εμάς δεν μας αγγίζουν τα ευτελή όνειρα των μαζανθρώπων καθώς ερχόμαστε από ένα φωτεινό παρελθόν. Φροντίδα μας δεν είναι η ισότητα, η ειρήνη, η ευτυχία και η ευμάρεια.

6. *Εμείς κηρύσσουμε μια ΠΙΣΤΗ σε υπέρτερα ιδανικά, θέλουμε να βιώσουμε τη ζωή εντατικά, γυρεύουμε την διαύγεια των υψηλών κορυφών, εξακοντίζουμε την πρόκλησή μας στ' αστέρια, πολεμάμε τους θεούς και μας θέλγει ο πόνος της Δημιουργίας! Τους χαρίζουμε λοιπόν αυτές τις αρετές των νεκρών, που περιγράφουν μια ζωή ταυτισμένη σχεδόν με ό,τι είναι θάνατος. Ειρήνη είναι το τέλμα και ο*

τάφος του κουρασμένου μαζάνθρωπου, πόλεμος είναι ο διάκοσμος του εκλεκτού Δημιουργού. Τίποτε στον κόσμο δεν είναι ειρήνη, ακόμα ούτε ο ίδιος ο θάνατος. Όχι! δεν βολεudόμαστε μέσα στα ψεύτικα πήλινα καλούπια τους, που νόθεψαν με την απατηλή λάμψη τους τη φυσική μας ζωή. Τα επιστρέφουμε με αηδία και περιφρόνηση. Αγώνα, πόλεμο ζητάμε για να ὀρθώσουμε ξανά τα πεσμένα μας ιδανικά, Εμείς οι «βάρβαροι», Εμείς οι εκπολιτιστές, που θέλουμε να ξανανοιώσουμε στην πρώτη του μυστική αθωότητα τον Κόσμο.

5.4 1. Οι δυνάστες μας, μας υπόσχονται ελευθερία. Μπορούμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε λένε, με μοναδική προϋπόθεση να παραμένουμε δημοκράτες. Ναι, γιατί αυτή ακριβώς είναι η σκλαβιά μας, αυτός είναι ακριβώς ο απαγορευμένος καρπός. Η ασύδοτη πολιτική ελευθερία είναι η σειρήνα τους. Όσο πιο πολύ είμαστε ελεύθεροι, τόσο περισσότερο υποδουλωνόμαστε στα δεσμά τους, γιατί όσο πιο ελεύθεροι είμαστε, τόσο ο μαζάνθρωπος θριαμβεύει. Ελεύθερος είναι μόνο όποιος δεν έχει κανένα ιστορικό προορισμό. Όμως, εμπρός από εμάς, υψώνεται περίλαμπρος ο πολιτισμός μας. Κι ο σκοπός, η παλιόρθωση των εκπεσμένων μας αξιών, χαράσσει μια πορεία που καταλύει την ελευθερία τους. Δεν θέλουμε την ελευθερία τους, ακριβώς γιατί αρνούμαστε τη δημοκρατία τους. Εμείς είμαστε οι εκλεκτοί υπερασπιστές του αρχέγονου πολιτισμού μας. Γι' αυτό είμαστε αντιδημοκράτες και αντιφιλελεύθεροι.

2. Αν γι' αυτούς ελευθερία είναι το άσκοπο, αντιφυσικό, αντιπολιτιστικό και εγωϊστικό δικαίωμα του να κάνει κανείς ό,τι θέλει χωρίς να «βλάπτει» τους άλλους, για μας ελευθερία είναι το βαρύ καθήκον να υπερασπίζουμε και να προάγουμε την πολιτιστική μας δημιουργία και πιο πολύ ελευθερία μας είναι η γνώση και η συνειδητοποίηση αυτού του καθήκοντος. Αυτή ακριβώς την ελευθερία, οι δημοκράτες μας την αρνούνται.

3. Ελευθερία τους είναι η αγοραία ελευθερία του ανώνυμου κοπαδιού των καταναλωτών ενός Super Market. Μυριάδες εμπορευμάτων διαφημίζονται σ' όλους τους τόνους υπό μορφήν αχρήστων υλικών αγαθών κι αυτοί αισθάνονται τόσο πιο ελεύθεροι κι αποδεκτοί από το σύστημα όσο περισσότερα από τα προσφερόμενα είδη αγοράζουν προς κατανάλωση.

4. Ελευθερία μας είναι η ενσυνείδητη αποδοχή της πειθαρχίας στα πλαίσια της εθνικολαϊκής κοινότητας, δηλαδή της εθνικοσοσιαλιστικής πολιτείας χάριν ενός υπέρτερου ιδανικού που συνενώνει τις δημιουργικές μας δυνάμεις σε κοινή προοπτική, προσανατολίζει και νοσηματοδοτεί τη ζωή μας και υπερβαίνει το ατομικό μας πεπρωμένο. Το ιδανικό αυτό είναι η προάσπιση και η προαγωγή της ιδιαίτερης πολιτιστικής κληρονομιάς και δημιουργίας μας, μέσα στο χρόνο.

5.5 1. Κάτω από αυτό το πρίσμα μπορούμε να διαιρέσουμε τις πολιτικές δυνάμεις στην Ευρώπη σήμερα σε δύο ομάδες: στα αστικά κόμματα, που υπηρετούν τη δημοκρατία και τον φορέά της, τον καπιταλισμό και στα κομμουνιστικά, που ως εκπρόσωποι του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, είναι ανδρείκελα του ρωσικού μπολσεβικισμού ή συναφείς μαρξιστικές αποφύσεις. Οι μεταξύ αυτών των σχηματισμών κείμενες πολιτικές παραφυάδες εκτείνονται μεταξύ αμελητέου και ουτοπικού.

2. Τα πολιτικά άρματα των δύο δυναστών της Ευρώπης είναι άρτια κατασκευασμένα και σύρουν με ακρίβεια και υπολογισμό πίσω τους, τους λαούς της. Και κοινός ηνίοχος των δύο αρμάτων ο δύσσομος εβραίος άλλη μια φορά πολιτικός κυρίαρχος.

3. Η Ευρώπη δεν έχει περιθώρια επιλογής. Ο καθένας από τους λαούς της είναι αδύνατον να πολεμήσει μόνος του τον δυνάστη. Η δομή του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος έχει προβλέψει κάθε τέτοια αντίδραση και θα την συντρίψει.

4. Μια νέα εθνικοσοσιαλιστική σταυροφορία της Ενωμένης Ευρώπης, με δυνατούς και εκλεκτούς υπερασπιστές απ' όλη την Ευρωπαϊκή Γη, είναι ό,τι μας μένει να πραγματώσουμε. Μια νέα γενιά μαχητών και οραματιστών που περιφρονούν τις κούφιες αξίες του σημερινού πολιτικού κατεστημένου και αψηφούν τις προκλήσεις του, αυτήν πρέπει να ανδρώσουμε.

5. Και η Ελλάδα, το πολιτικό πρόβλημα της οποίας είναι οξύτατο όπως πάντα λόγω της γεωστρατηγικής της θέσεως, που την έταξε φρουρό του πολιτισμού από την εξ ανατολών και βορρά επιβουλή, καλείται να ξαναδώσει πρώτη το παρόν, απόστολος και ενσαρκωτής στους δύσκολους καιρούς μας του υπέροχου αρχέγονου ομηρικού προτύπου ζωής, κληρονομιά του οποίου είναι ο Εθνικοσοσιαλισμός.

VI

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΔΥΝΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

6.1 1. Η οικονομική κατοχή της Ευρώπης είναι περισσότερο προφανής από την πολιτική. Μια Γη, που παρ' όλες τις προσπάθειές της δεν κατόρθωσε να εξασφαλίσει τις φυσικές πλουτοπαραγωγικές πηγές που της έλειπαν, μια Γη που δεν κατόρθωσε να λύσει το πρόβλημα της ενεργειακής της ανεπάρκειας, μετά την ήττα του Β' παγκοσμίου πολέμου, βρέθηκε οικονομικά κατεστραμμένη και με το μόνο εφόδιό της, την υψηλή τεχνολογία της, που αποτελούσε άλλωστε έκφανση του Πολιτισμού της, λεηλατημένο από τους νέους δυνάστες της.

2. *Η κλεμμένη τεχνολογία της Ευρώπης ήταν το υπόβαθρο της τεχνολογικής και οικονομικής αναπτύξεως της Αμερικής και της Ρωσίας μετά τον πόλεμο.*

3. Έτσι η Γη μας, ήταν μοιραίο να συρθεί στο οικονομικό άρμα των νέων μεγάλων δυνάμεων και μοιρασμένη στα δύο, να υπηρετήσει τα τερατώδη οικονομικά συστήματα που ανέπτυξαν μεταπολεμικά ο καπιταλισμός και ο σοσιαλισμός και τα οποία υποδούλωσαν τους ευρωπαϊκούς λαούς.

4. Ο άνθρωπος της Ευρώπης σήμερα αντί να αναζητά τις ρίζες του και τον πολιτιστικό του προορισμό με την επιστροφή του στις παραδοσιακές κοινωνίες του Αρίου, συνθλίβεται καταντώντας μηχανικό εξάρτημα της παραγωγής και της κατανάλωσης, ανάμεσα στις συμπληγάδες δύο παρανοϊκών όσο και αντιφυσικών συστημάτων, που χωρίς μέτρο και ηθικούς φραγμούς, κατασπαράσσουν την ανθρώπινη υπόσταση, υποδουλώνοντας την στην άτεγκτη κυριαρχία ενός αντιπολιτιστικού δόγματος. Του δόγματος της αναγωγής της οικονομίας σε πρωταρχικό ρυθμιστικό παράγοντα της κοινωνικής ζωής και της ιστορικής εξέλιξής. Η άποψη ότι οι νόμοι της οικονομίας διέπουν νομοτελειακά την κοινωνική και ιστορική μας ζωή, αναγορεύτηκε σε αξίωμα απόλυτης ισχύος, το οποίο επινόησε ο σατανικός Εβραίος για να διαβρώσει τον πολιτισμό και να στερεώσει την κυριαρχία του.

5. Η σημερινή οικονομία της Ευρώπης είναι ένας απλός δορυφόρος της οικονομίας της Αμερικής αφ' ενός και της Ρωσίας αφ' ετέρου. Κράτη μεγάλα και δυνατοί λαοί παραπαίουν εξαρτημένοι από μία οικονομική ολιγαρχία, που μπορεί να είναι ιδιωτική ή κρατική και που είτε υπό τη μία είτε υπό την άλλη της μορφή είναι έμμεσα με τη σειρά της υποχείριο του Εβραίου.

6.2 1. Αρνούμαστε την καπιταλιστική δομή της οικονομίας, διότι καταξιώνει την κυριαρχία μιας ιδιωτικής διεθνιστικής οικονομικής ολιγαρχίας, που ρυθμίζει τη ζωή των λαών κατά τα υλικά συμφέροντά της, τα οποία στην πραγματικότητα είναι τα συμφέροντα αυτού που επινόησε το σημερινό οικονομικό σύστημα, δηλαδή του Εβραίου υπάνθρωπου.

2. Αλλά κυρίως αρνούμαστε την καπιταλιστική οικονομία, διότι καλλιέργησε στον άνθρωπο της σημερινής κοινωνίας, την καταναλωτική υστερία και την ακόρεστη δίψα του υλικού κέρδους, την παράλογη μανία συσσωρεύσεως υλικού πλούτου με οποιοδήποτε αντάλλαγμα και τον εγωιστικό ωφελιμισμό.

3. Αρνούμαστε τον καπιταλισμό διότι με αυτόν τον τρόπο επέβαλε την άνιση και άδικη κατανομή των υλικών αγαθών και γιατί θέσπισε σαν μέτρο της ποιότητας ζωής του ανθρώπου, κατά τρόπο αυθαίρετο, αντιφυσικό και αντιπολιτιστικό, την ποσότητα της κατανάλωσης. Προήγαγε δηλαδή όλες εκείνες τις αντιπολιτιστικές και παρακμιακές απαξίες, που απέκοψαν τον άνθρωπο από το πολιτιστικό του παρελθόν και νόθεψαν τη δημιουργική ζωή του.

6.3 1. Αρνούμαστε παράλληλα τη σοσιαλιστική παραφουάδα του σημερινού οικονομικού κατεστημένου που δεσπόζει στην Ανατολική Ευρώπη, διότι καταξιώνει την κυριαρχία μιας κρατικής οικονομικής εξουσίας, που διαχειρίζεται την Εθνική Οικονομία ανάλογα με τα πολιτικά συμφέροντα του Σοβιετικού επεκτατισμού. Η σοσιαλιστική αντίληψη σύμφωνα με τη μαρξιστική ορθοδοξία, αναγορεύει το οικονομικό δόγμα σε απόλυτο ρυθμιστή της ιστορικής εξέλιξης, απογυμνώνοντας τον άνθρωπο από τον ιστορικό του ρόλο. Έτσι, τον υποβιβάζει σε μηχανικό γρανάζι της παραγωγικής διαδικασίας και σε άβουλο άθυρμα μιας ιστορικής νομοτέλειας, υφαίνοντας μια αυστηρά αιτιοκρατική και μεσσιανική αντίληψη του κόσμου, βασισμένη στα εβραϊκά πρότυπα ζωής.

2. Αρνούμαστε όμως προπάντων τη μαρξιστική αντίληψη της οικονομίας, διότι υποδουλώνει τον άνθρωπο που είναι ο δημιουργός του πολιτισμού στο ζυγό των παραγωγικών σχέσεων, κι έτσι τον εξισώνει μ' ένα ιστορικό δούλο. Θεωρεί όλους τους ανθρώπους ομοειδείς ανώνυμους εργάτες στην υπηρεσία του δόγματος και τους ισοπεδώνει με την υπόσχεση ενός ψεύτικου και αντιφυσικού μελλοντικού επίγειου υλικού παράδεισου. Έτσι, δεσμεύει τις δημιουργικές τους δυνάμεις σ' ένα αντιπολιτιστικό χωνευτήρι παραγωγής μαζανθρώπων που ονομάζει αναπόδραστη νομοτέλεια των κοινωνικών φαινομένων και εσωτερική αναγκαιότητα της Ιστορίας. Και όλα αυτά, προς δόξαν ενός αμφίβολου υλικού ωφελιμισμού, που διαφέρει από τον αντίστοιχο καπιταλιστικό μόνο γιατί είναι λιγότερο απτός,

η πραγμάτωση του τοποθετείται μακρύτερα και αόριστα μέσα στο χρόνο κι έτσι φαντάζει πιο δίκαιος, είναι όμως το ίδιο αντιφυσικός και αντιπολιτιστικός μ' εκείνον.

6.4 1. Επί πλέον ο λεγόμενος υπαρκτός σοσιαλισμός των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, είναι ένα έμπρακτα ξεπερασμένο οικονομικό σύστημα, αφού παρά τις προβλέψεις του, απέτυχε να εξασφαλίση στους ανατολικούς λαούς ένα ανεκτό βιοτικό επίπεδο, συνθλίβοντας στους δύσκαμπτους βραχίονες της γραφειοκρατικής του δομής κάθε δημιουργική προσπάθεια που απέβλεπε στην βελτίωση των υλικών όρων ζωής τους. Έτσι λοιπόν αντί να ανορθώσει σύμφωνα με τις επαγγελίες του τις οικονομικά ασθενέστερες τάξεις, κατόρθωσε σε λίγα χρόνια απλώς να εξαφανίσει τις ανθηρότερες και να δημιουργήσει στη θέση τους μια ευημερούσα ολιγαρχία του κόμματος.

2. Το χειρότερο όμως είναι, ότι οδήγησε τις καχεκτικές Ανατολικές Οικονομίες στην εξάρτηση, το έλεος και την αρπακτική αγκάλη των ληστρικών Δυτικών Τραπεζικών συνασπισμών και του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, που ανέλαβε να τις στηρίξει με δική του χρηματοδότηση. Έτσι, το παντοδύναμο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο που ελέγχεται από τους Εβραίους, απέκτησε τη δυνατότητα να κατευθύνει κατά τα συμφέροντα και τους σκοπούς του το παγκόσμιο πολιτικό παιχνίδι, αφού ελέγχει πλέον το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, Δυτικό και Ανατολικό.

6.5 1. Απέναντι σ' αυτή τη σχιζοφρενική δομή του οικονομικού κατεστημένου των καιρών μας, ο εθνικοσοσιαλισμός αντιπαρτάσσει το αιώνιο πρότυπο ζωής του, που τοποθετεί την οικονομία στη σωστή της διάσταση έναντι της ιστορικής εξελίξεως. Ο Εθνικοσοσιαλισμός αναγνωρίζει στην οικονομία δευτερεύοντα ρόλο και δεν περιλαμβάνει τις αρχές και τους σκοπούς της στις αξίες που προήγαγαν την πολιτιστική δημιουργία. Η οικονομία δεν ήταν τίποτε άλλο για τον ευρωπαϊό Δημιουργό παρά η σε κάθε ιστορική περίοδο αρμόζουσα μέθοδος για την εξοικονόμηση των προς το ζην αγαθών. Ο δίκαιος καταμερισμός των αγαθών αυτών, ήταν αποτέλεσμα μιας υψηλοτέρου βαθμού συνειδητοποιήσεως του πολιτιστικού προορισμού του Αρίου Ανθρώπου, απλή εφαρμογή της οποίας αποτελεί η οικονομία, ώστε να επιτελείται σωστά στην πράξη αυτός ο καταμερισμός. Η δίκαιη κατανομή των υλικών αγαθών, αποτελεί για τον Άριο Δημιουργό αυτονόητη προϋπόθεση, ώστε να βαδίσει προς την πολιτιστική του καταξίωση κι έτσι δεν του χρειάζεται η βίαιη επιβολή αυτής της αντιλήψεως μέσα στην Ιστορία, όπως την εννοεί ο μαρξισμός.

2. Άλλωστε ο Ευρωπαίος δημιουργός ήταν πάντοτε λιτός αγωνιστής και ακούραστος ιδαλγός της περιπέτειας, που ποτέ δεν συγκι-

νήθηκε ιδιαίτερα από τα υλικά αγαθά στην μακραίωνα πολιτιστική του πορεία, έχοντας συνεκτικό δεσμό με τον κοινωνικό του περίγυρο, ένα βαθειά ριζωμένο εθνικό αίσθημα, που του ενέπνεε συντροφικότητα και ομοψυχία, εν αντιθέσει με τον μαζάνθρωπο, τον σύγχρονο θιασώτη του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού, που είχε πάντα σαν αυτοσκοπό ένα άπληστο υλικό ωφελιμισμό και υπήρξε πάντα αποξενωμένος από τη συλλογική ζωή της λαϊκής κοινότητας.

3. *Η οικονομία για τον Ευρωπαίο ήταν πάντοτε μέσο εξοικονομήσεως των προς το ζην ως ότου ο πανούργος Εβραίος του δίδαξε υστερόβουλα πως να τη χρησιμοποιεί για να κερδίζει. Κι από τότε το αθώο χαμόγελο του Άριου Δημιουργού έσβησε στα χείλη του. Και ο ίδιος κατάντησε δούλος της οικονομίας και κατ' επέκτασιν δούλος του εκπορνευτού της, δηλαδή του Εβραίου. Συνεπώς ο αμείλικτος αγώνας μας εναντίον του, είναι η δίκαιη άμυνα εκμεταλλεόμενου προς εκμεταλλευτή.*

6.6 1. Έτσι είναι φανερό ότι το οικονομικό πρόβλημα, όπως επίσης και το συνδεδεμένο με αυτό κοινωνικό πρόβλημα της σημερινής Ευρώπης δεν λύνεται με τη μεταβολή της δομής του οικονομικού συστήματος από καπιταλιστικό σε σοσιαλιστικό ή αντίστροφα, άλλωστε στην πραγματικότητα το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα είναι μόνο ένα. Δεν λύνεται καν με την επινόηση ενός νέου οικονομικού συστήματος, παρά μόνο με την ανώτερη συνειδητοποίηση και παραδοχή του πολιτιστικού προορισμού του Ευρωπαίου ανθρώπου και την αποτοξίνωσή του από το δηλητήριο του εκφυλισμένου εβραϊκού τρόπου ζωής.

2. Σήμερα, το οικονομικό πρόβλημα της Ευρώπης είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με το πολιτικό. Ένα πανευρωπαϊκό εθνικοσοσιαλιστικό μέτωπο θα είχε ξεκάθαρη και σαφή θέση, που θα συνέβαλε στην επίλυση του προβλήματος αυτού. Πρωτίστως θα προσέβλεπε στη σύμπραξη όλων των Ευρωπαϊκών οικονομικών δυνάμεων που σήμερα είναι ανταγωνιστικές και μάλιστα θα επέβαλε με ριζοσπαστικό αγώνα την θυσία των επί μέρους συμφερόντων, τόσο ιδιωτικών όσο και κρατικών και θα κατέλυε την παντοκρατορία των οικονομικών συνασπισμών, χάριν του κοινού ιδανικού που είναι η αποτίναξη του καπιταλιστικού και σοσιαλιστικού ζυγού, η παλινόρθωση των εκπεσμένων Αξιών και η νέα κραταιή πορεία της Ευρώπης στα ίχνη της πολιτιστικής της δημιουργίας. Ταυτόχρονα, θα εξασφάλιζε αυτάρκεια ενεργειακών πηγών με αποφασιστική πολιτική στροφή προς τους Αραβες συνενώνοντας τις δυνάμεις της στον κοινό αγώνα κατά του Εβραίου δυνάστη.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΝΟΥΚΛΑΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ

7.1 1. Μία άλλη όψη της κατοχής της Ευρώπης από τα αντιπολιτιστικά ρεύματα του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού σήμερα, καθρεπτίζεται στις εκδηλώσεις της κοινωνικής μας ζωής.

2. Στη Δυτική Ευρώπη ο τρόπος ζωής που έχει επιβάλει ο καπιταλισμός με τα ψεύτικα είδωλά του είναι οριστικά κυρίαρχος. Τα διακριτικά του γνωρίσματα είναι γνωστά και χαρακτηρίζουν την αστική κοινωνία μας.

3. Άκρατος υλικός ωφελιμισμός και αναγόρευση της ολοένα αυξανόμενης υλικής ευμάρειας σε αυτοσκοπό. Αποθέωση του ατομισμού και του ιδιοτελούς εγωισμού και αγχωτική επιδίωξη του υλικού κέρδους με κάθε μέσο.

Υπερκαταναλωτική υστερία σαν πρότυπο κοινωνικής συμπεριφοράς.

Αποτίμηση της οποιασδήποτε κατεστημένης Αξίας με μέτρο το χρήμα, τον νέο θεό των κοινωνιών μας.

4. Ευκαιριακή αντίληψη της ζωής, χωρίς προορισμό και υπέρτερη πολιτιστική προοπτική, έξαρση της νωθρότητας, της μαλθακότητας, της παθητικότητας και της αδιαφορίας προς τον κοινωνικό περίγυρο.

Άρνηση της αγωνιστικής αντιλήψεως της ζωής, που θέλει τον δημιουργό ν' αγωνίζεται πολύ και να προσδοκά μικρό όφελος, αντίληψη που είναι σύμφωνη με τη φύση και χλευασμός των υπέρτερων βιολογικών ενστίκτων και αρετών.

5. Ροπή προς την υλική ευημερία και την εύκολη ζωή του παράσιτου με αντίστοιχη απαίτηση μεγιστοποίησης των απολαύσεων και ελαχιστοποίησης του φυσικού μόχθου.

6. Αποξένωση του ατόμου από την συλλογική ζωή και το φυσικό περιβάλλον, αδιαφορία για τα κοινά και χαλάρωση των δεσμών του με την λαϊκή κοινότητα.

7. Απεμπόληση των δυνατών αξιών που διέπουν τις κοινωνικές σχέσεις των υγιών ανθρώπων, όπως η λιτότητα, η αληθόεπεια, η άδολη φιλία, η ευγενής άμιλλα, η δημιουργική ζωτικότητα, ο κοινωνικός ζήλος και η τιμή, με αντίστοιχη έξαρση της απληστίας, της σπατάλης, της υποκρισίας, του φθόνου, του αθέμιτου ανταγωνισμού, της παθητικότητας, της κοινωνικής αδιαφορίας και της ατιμίας.

7.2 1. Και το σύστημα ενθαρρύνει αυτόν τον τρόπο ζωής μ' όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή του. Γιατί αυτός ο παρακμιακός τρόπος ζωής είναι το μέσο για να διαιωνίζει την κυριαρχία του. Είναι το ναρκωτικό που κρατά τον Άριο Δημοιοργό στον βαθύ του λήθαργο.

2. Έτσι, ο καπιταλισμός μετέθεσε το κέντρο βάρους της ζωής μας από τον αγώνα για την αλήθεια, την αρετή και την πολιτιστική δημιουργία, στην αποθέωση της υλικής ευημερίας, της άνεσης και της χωρίς περιεχόμενο ευτυχίας.

3. Και τα αποτελέσματα στην κοινωνική εκδήλωση της ζωής μας, είναι σήμερα τραγικά. Οι εκφυλισμένοι αστοί κυριευμένοι από την αντιφυσική μανία του κέρδους αποξενώνονται από το κοινωνικό τους περιβάλλον, απεμπολούν τις υποχρεώσεις τους και τα καθήκοντά τους έναντι της πολιτείας και βλέπουν τους συμπολίτες τους με καχυποψία και εχθρότητα, γιατί τους αντιμετωπίζουν σαν απλούς ανταγωνιστές στην αγωνιώδη προσπάθειά τους για υλικό πλουτισμό ή τους φθονούν γιατί ήδη κατέχουν περισσότερα υλικά αγαθά από εκείνους. Οι κοινωνικές τους σχέσεις είναι τυπικές, εύθραυστες και κυρίως υποκριτικές, είναι δηλαδή αλλοτριωμένες σχέσεις μαζανθρώπων, εν αντιθέσει με τις κοινωνικές σχέσεις των δημιουργών που είναι ζεστές, ειλικρινείς, εγκάρδιες κι αθώες.

7.3 1. Ποιός όμως είναι ο επιτυχημένος άνθρωπος της εποχής μας; Θαυμάστε τον.

Είναι ο ακαλαισθητος, δύσμορφος, γλοιώδης, νευρωτικός από την έλλειψη της επαφής του με τη φύση, που ο ίδιος έχει καταστρέψει, ασαλάκωτος φαυλεπίφαυλος, υποκριτής, ανεύθυνος γραφειοκράτης διευθυντής ή αεριτζής αετονύχης. Ο επιχειρηματίας, ο έμπορος και ο καλός υπάλληλος. Το θλιβερό ανθρωπάριο που έταξε σκοπό ζωής την αύξηση της παραγωγής, της κατανάλωσης, του τζίρου όπως την ονομάζει και φυσικά του κέρδους, μετερχόμενος για την επιτυχία του σκοπού του κάθε μέσο, θεμιτό ή αθέμιτο, κυρίως το δεύτερο. Το θλιβερό ανθρώπινο έκτρωμα που αποξένωσε την ύπαρξη από το φυσικό της περιβάλλον και την φυλάκισε μέσα στους συντελεστές της οικονομίας, της παραγωγικότητας και του κεφάλαιου. Αυτός ο σχιζοφρενής αρουραίος της παρακμής, που μέτρο της ποιότητας ζωής του έταξε τη θυσία των ανθρώπων στο οικονομικό δόγμα, την υποδούλωσή του στην ανελέητη τυραννία της θεάς μόδας, τους γλοιώδεις τρόπους του, το αυτοκίνητο, τον καθωσπρεπισμό, την υποκρισία και το φθόνο και κυρίως την συσσώρευση πλούτου από την εκμετάλλευση ανθρώπων αλλά και χρήματος, εισπράττοντας τόκους αλλά και τους τόκους των τόκων! Αυτός ο καρεκλοκένταυρος που το σώμα του ξέχασε τη φύση του, που δεν έχει δυνατές ιδιότητες χαρακτήρος και που γι' αυτό κάθε πράξη του ανακλά την κακομοιρία και την ψυχική του μιζέρια.

7.4 1. Και τούτος ο «επιτυχημένος» άνθρωπος έχει συνάψει στα πλαίσια του συστήματος μια θαυμαστή ανακωχή με την πλειοψηφία των κοινών ανθρώπων που εργάζονται συνθήτως για λογαριασμό του. Αυτοί είναι παθητικοί δέκτες των εντολών του συστήματος. Οι άνθρωποι που μοναδικό όνειρό τους είναι η σύνταξη από τα είκοσί τους χρόνια.

Αυτοί οι υπερκαταναλωτές που έμαθαν να ζητούν κάθε υλική απολαυση χωρίς να είναι διατεθειμένοι να καταβάλουν την ελάχιστη προσπάθεια. Αυτοί οι υστερικοί ζηλωτές των ατομικών δικαιωμάτων που έχουν απεμπολήσει με φρίκη και απέχθεια κάθε καθήκον πολιτιστικό και κοινωνικό και αποφεύγουν επιμελώς κάθε οργανωμένη κοινωνική δραστηριότητα.

2. Αυτοί οι αριστείς της ανικανότητας που βάφτισαν την δειλία τους σύνεση και τον κοινωνικό τους προορισμό καταπίεση, που θυμούνται κάθε στιγμή τα δικαιώματα που χαριστικά τους παρέσχε το σύστημα και που ποτέ δεν είναι καρπός και κατάκτηση του δικού τους μόχθου, μα αγνοούν μονίμως και συστηματικά τις υποχρεώσεις τους. Οι θιασώτες και υμνητές της εύκολης και ανεργμάνιστης ζωής, που δεν γεννήθηκε ποτέ στα μυαλά τους η αίσθηση της κοινωνικής τους ευθύνης, τα χαϊδεμένα παιδιά του συστήματος, οι οπιομανείς της παρακμής, τα σκουλήκια του σύγχρονου κοινωνικού βάλτου, που μέσα στον ερειπωμένο συναισθηματικό τους κόσμο βασιλεύει ένα μόνο σύμπλεγμα: ο φθόνος γιατί δεν έχουν όσα υλικά αγαθά έχει ο «επιχειρηματίας» ώστε να θεωρηθούν κι αυτοί το ίδιο επιτυχημένοι. Αυτά είναι τα πρότυπα που οι δυτικές καπιταλιστικές κοινωνίες προβάλλουν: τον επιχειρηματία, τον έμπορο και τον καλό υπάλληλο. Τρεις αφιονισμένους ανθρώπινους τύπους ανίκανους ν' αγωνιστούν για οποιαδήποτε αξία αληθινή, τους οποίους η πολιτιστική δημιουργία έχει αμετάκλητα καταδικάσει σε αφανισμό.

Σ' αυτή την εκφυλισμένη κοινωνία, τη χωρίς δημιουργική πνοή, μας ζητούν να πιστέψουμε.

7.5 1. Οι εκφυλισμένοι αστοί έχουν οριστικά καταστρέψει τη φύση γύρω τους, ώστε να την προσαρμόσουν στην δική τους εσωτερική ερείπωση. Η μόνη «ομορφιά» που λατρεύει η ψυχή τους είναι το κέρδος, ταυτίστηκαν με τον Εβραίο. Γι' αυτό προσάρμοσαν τις εξωτερικές συνθήκες ζωής τους στον διεστραμμένο τους ψυχισμό: έντυσαν τη φύση τους με τσιμέντο, έκρυσαν τον ήλιο για να μη φωτίζει την κακομοιριά τους, κατέστρεψαν με άγρια λύσσα τα δένδρα και τα βουνά. Έπνιξαν τον αέρα και τη θάλασσα με τα βρωμερά απορρίματα της ανεξέλεγκτης τεχνολογικής αναπτύξεως, χάριν της παρανοϊκής συσσωρεύσεως ολοένα και μεγαλύτερου υλικού πλούτου, αλλοτριώθηκαν, ισοπεδώθηκαν κι έγιναν παθητικοί δέκτες των εντολών του συστήματος, χάριν μιας αντιφυσικής εξασφαλίσεως

ολοένα και ευνοϊκότερων υλικών συνθηκών ζωής.

2. Χάριν της εκφυλισμένης υλικής ευημερίας των κουρασμένων αστών, ο εκλεκτός δημιουργός απώλεσε το φυσικό περιβάλλον του όπου αιώνες τώρα συνέθετε την πολιτιστική του περιπέτεια κι έχασε την ενότητά του με την Κοσμική Αρμονία. Γι'αυτό άλλοτε στο ιστορικό παρελθόν η φύση δεν υπέστη τέτοιο βιασμό χάριν τόσο αντιφυσικών επιδιώξεων.

3. Η φύση όμως τιμωρεί όσους την προδίδουν. Έτσι, ο εκφυλισμένος αστός κατάντησε ένα νευρωτικό δειλό ανθρωπάριο χωρίς δυνατές δημιουργικές αρετές, θλιβερό παιγνίδι του παντοδύναμου κι απρόσωπου συστήματος. Συνθλιβόμενος από την απίστευτη μοναξιά του, το ρηγματώδες ψυχικό του κενό, που μεγαλώνει μέσα του παράλληλα με την αύξηση της υλικής του ευτυχίας, είναι παράσιτο της πολιτιστικής ζωής, μια περιττή και άχρηστη παρουσία πάνω στη Γη, είδος προορισμένο να αφανισθή.

4. *Ο εκφυλισμένος αστός - δημοκράτης των καπιταλιστικών κοινωνιών είναι ένας παρηκμασμένος ανθρώπινος τύπος, που δεν δικαιώνει ιστορικά την ύπαρξή του, άρα πρέπει να εκλείψει οριστικά από τον κόσμο!*

7.6 1. Μα εμείς οι εθνικοσοσιαλιστές, επίμονοι υπερασπιστές του πολιτισμού μας, αποστρέφουμε με περιφρόνηση το βλέμμα κι ορθώνουμε το δυνατό μας ανάστημα αντίμαχα στην παρακμή. Εμείς οι εκλεκτοί δημιουργοί δεν υποκύπτουμε στις σειρήνες του διεφθαρμένου συστήματος.

2. Αρνούμαστε τον υλικό ωφελιμισμό. περιφρονούμε το υλικό κέρδος. Σαρκάζουμε την υλική ευημερία, στρέφουμε την πλάτη στην υλική ευτυχία που μας δώρισαν, γιατί ξέρουμε πως κάθε μορφής αληθινή ευτυχία είναι καρπός της δικής μας κατάκτησης.

3. Αρνούμαστε ακόμα να ενταχθούμε στα κοινωνικά περιθώρια, που είναι η τελευταία επινόηση του συστήματος για να φυλακίσει την εκχειλίζουσα ζωτική ενέργεια κοινωνικών ομάδων που δεν βολεύονται μέσα στα καλούπια του, να τις εκτονώσει πολιτικά και να τις καταστήσει ακίνδυνες, αφοπλίζοντας και ναρκώνοντας την αγωνιστική τους διάθεση, διοχετεύοντας τη σε φανταχτερά ινδάλματα ή μηδενιστικά ιδανικά.

4. *Οι κοινωνίες της εποχής μας έχουν απωλέσει το μέτρο των κατεστημένων Αξιών οι οποίες αποτέλεσαν τον άξονα αναφοράς που γύρω του περιστράφηκε η πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή των λαών της Ευρώπης. Έτσι, μέσα στην τύρβη της ολοκληρωτικής ανατροπής, βρήκε πρόσφορο έδαφος για να ριζώσει το ισοπεδωτικό κήρυγμα, κάνοντας προμετωπίδα του το σύνθημα που αποθέωσε τον μαζάνθρωπο: «Κάθε τι αξίζει όσο και ό,τι δήποτε άλλο».*

Όμως εμείς κραυγάζουμε με πάθος:

Αν κάθε τι αξίζει όσο ό,τι δήποτε άλλο τότε στ' αλήθεια τίποτε δεν αξίζει τίποτε κι όλα έχουν καταλυθεί! Μα εμείς ξέρομε πως υπάρχει κάτι που αξίζει αληθινά κι αυτό είναι η υπέροχη, δυνατή βούλησή μας, το πάθος μας για τη Δημιουργία και τον πολιτισμό.

7.7 1. Το πολιτικό ιδανικό του φιλελευθερισμού είναι μια «ελεύθερη» ανταγωνιστική ζούγκλα που έχει θεό της το υλικό κέρδος, δόγμα της την οικονομία, βασιλιάδες τους δυνατούς του χρήματος και μέλη της άτομα χωρίς σκοπό ζωής και υπέρτερο πεπρωμένο, που κάθε στιγμή αλληλοσπαράσσονται με μοναδικό στόχο την απόκτηση και την ανάλωση ολοένα και περισσότερων άχρηστων υλικών αγαθών. Δηλαδή, ο φιλελευθερισμός δεν αντιπροσωπεύει στην κοινωνική πρακτική παρά το ξεπερασμένο και διαλυτικό για μια οργανωμένη κοινωνία σύστημα του «ελεύθερου» οικονομικού ανταγωνισμού των ατόμων, έσχατη επιδίωξη των οποίων είναι ο ιδιοτελής υλικός πλουτισμός εις βάρος της συνοχής και των υπέρτερων πεπρωμένων της Εθνικής Λαϊκής κοινότητας.

2. Το όραμα της υλικής ευμάρειας των ατόμων είναι λοιπόν το φανταχτερό ίνδαλμα του φιλελευθερισμού. Όμως ο φιλελευθερισμός έχει καταστεί στον καιρό μας ένα σύστημα ηθικά διάτρητο, όχι τόσο λόγω της κοινωνικής αδικίας την οποία συντήρησε και αναπαρήγαγε, όσο κυρίως, διότι κατόρθωσε με την υποδούλωση της κοινότητας στο οικονομικό δόγμα, να μεταλλάξει και τον ίδιο τον άνθρωπο σε αναλώσιμο είδος με ανταλλακτική αξία, αλλοτριώνοντας την προσωπικότητά του και την ηθική του συνείδηση.

3. Τέλος, συναρτημένες με την πολιτική ορολογία τόσο του φιλελευθερισμού, όσο και του μαρξισμού, είναι οι έννοιες της «δεξιάς» και της «αριστεράς» που εκφράζουν συγκεκριμένες αντιλήψεις της μιας ή της άλλης οικονομικής και κοινωνικής τάξεως. Για μας οι έννοιες αυτές είναι ξεπερασμένες και αναχρονιστικές. Γιατί ο αγώνας, σήμερα και πάντοτε, δεν διεξάγεται υπέρ ή κατά μιας τάξεως, αλλά υπέρ ή κατά της Φυλής και της Εθνικής Λαϊκής κοινότητας.

7.8 1. Για τον εθνικοσοσιαλιστή, σοσιαλισμός είναι η πεποίθηση περί υπεροχής του κοινωνικού είναι, έναντι του ατομικού εγώ, που θάλλει δημιουργικά μόνο όταν είναι ενταγμένο στους κόλπους της εθνικο-λαϊκής κοινότητας. Έτσι στην κοινωνία των ανταγωνιστικών οικονομικών συμφερόντων που είναι η απτή πραγματικότητα του καπιταλισμού και στην αταξική κοινωνία που είναι ο ουτοπικός παράδεισος του μαρξισμού, ο εθνικοσοσιαλισμός αντιτάσσει την οργανική κοινωνία των συνεργαζομένων τάξεων που συνενώνει αρμονικά τις δημιουργικές δυνάμεις ολόκληρης της εθνικο-λαϊκής κοινότητας, χάριν ενός σκοπού, που υπερβαίνει τα ιδιαίτερα υλικά συμφέροντα της κάθε τάξεως και που είναι η πολιτιστική δημιουργία του έθνους.

2. Συνεπώς στην ατομοκεντρική συνείδηση του φιλελευθερισμού και την ταξική συνείδηση του μαρξισμού, εμείς αντιτάσσουμε την εθνική συνείδηση της λαϊκής κοινότητας.

3. Για μας δεν είναι νοητή η ολοκλήρωση του ατόμου ως ανθρώπου, παρά μόνο στα πλαίσια της λαϊκής μας κοινότητας, η οποία αναπτύσσεται μέσα στους κόλπους του ιστορικού - πολιτιστικού της λίκνου που είναι το έθνος, το οποίο με τη σειρά του φυτρώνει πάνω στη φυσική - βιολογική μας σπορά που λέγεται φυλή. Και τούτο, διότι κάθε άνθρωπος ανήκει πρωτίστως στο λαό του μέσω της μεταφυσικής συγγενείας του Αίματος και γι' αυτό γεννιέται κατ' αρχήν κληρονόμος μιας πολιτιστικής παραδόσεως με τις ιδιαίτερες αξίες και αρετές της και εν συνεχεία οικοδομεί την ατομικότητά του πάνω σ' αυτό το φυσικό και ιστορικό θεμέλιο.

4. Έτσι, αν ολοκλήρωση του ατομικού μας Εγώ είναι η Κοσμική και Ιστορική του δικαίωση, μόνον η Φυλή ως κοιτίδα μας και μήτρα και το Έθνος ως ιστορικό της τέκνο, οριοθετούν την πολιτιστική κοίτη μέσα στην οποία εμείς θα δημιουργήσουμε. Έτσι, ο άνθρωπος στον Εθνικοσοσιαλισμό, βαδίζει προς την ατομική του ολοκλήρωση περνώντας από στάδια όπου καθίσταται διαδοχικά, πρώτα συνειδητό μέλος της εθνικής - λαϊκής κοινότητας, ύστερα λειτουργός του Εθνικού Κράτους και τέλος πολίτης - Δημιουργός της Εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας.

7.9 1. Γι' αυτό η δική μας επαναστατικότητα έχει μάτια και βλέπει, είναι καθαρή και δυνατή γιατί δεν είναι γέννημα του συστήματος. Οι ρίζες της είναι υγιείς, γιατί κείνται έξω από αυτό και βυθίζονται στην ακατάλυτη πολιτιστική μας δημιουργία απ' όπου αντλούμε την άφθαρτή μας ζωτικότητα.

2. Υπερασπίζουμε αξίες που δεν μπορούν ποτέ να εξαγορασθούν με χρήμα, αξίες που είναι ακατάλυτες. Υπερασπίζουμε την ιστορική και πολιτιστική ζωή της Φυλής μας. Και σ' όσους δυνατούς και εκλεκτούς θέλουν ν' ακολουθήσουν τον δύσκολο δρόμο μας, έχουμε πρώτα - πρώτα αυτά να τους φωνάξουμε.

3. Γίνετε λιτοί και φυσικοί στον τρόπο ζωής σας για ν' απαγγισρωθήτε από την επιρροή του συστήματος! Αρνηθείτε την πρόκλησή του! Περιφρονείστε την απληστία του υλικού κέρδους, μόνον έτσι θα αλώσουμε τις δομές του!

Πολεμάτε για την παλινόρθωση των εκπεσμένων αξιών του πολιτισμού μας, που δεν πουλώνται ούτε αγοράζονται με χρήμα!

Μισείτε τον υλικό ωφελιμισμό που αμβλύνει τις δημιουργικές σας δυνάμεις!

Αγωνιστείτε για τον αγώνα!

Ξαναβρείτε τη χαμένη ενότητά σας με τη φύση! Αρνηθείτε το τσιμέντο και τα βολικά κλουβιά όπου σαπίζετε χαυνωμένοι με συ-

ντροφιά την έγχρωμη τηλεόραση, τα απόβλητα και τη μίζερη ζωής σας, που δεν παραλλάσει σε τίποτε από το θάνατο και λατρέψτε ξανά τον ήλιο!

4. *Κάνετε μέτρο της ποιότητας ζωής σας τη δημιουργική σας δύναμη, τις δυνατές πολιτιστικές αρετές και όχι το κέρδος και την υλική ευμάρεια!*

Και πάνω απ' όλα, ΣΚΟΤΩΣΤΕ τον Εβραίο που κουβαλάτε μέσα σας και που είναι ο αρνητικός παρακμιακός σας εαυτός, ο ανίκανος να σημασιοδοτήσει τη ζωή σας μ' ένα υπέρτερο ιδανικό. Μετά, πολεμείστε τον Εβραίο που βρίσκεται γύρω σας! Γίνετε πάλι στρατιώτες της Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Δημιουργίας!

Σ' εκείνους που θα μας ακολουθήσουν δεν υποσχόμαστε ειρήνη και ευημερία. Πόλεμο και Δημιουργία υποσχόμαστε!

7.10 1. Στην Ανατολική Ευρώπη ο τρόπος ζωής που έχει επιβάλει ο μπολσεβικισμός είναι ακόμη θλιβερότερος. Το πρότυπο του σοσιαλιστικού ανθρώπου με το οποίο προσπάθησε να εμπνεύσει τον ευρωπαίο της Ανατολής ώστε να υποκαταστήσει την πολιτιστική του παράδοση κι έτσι να τον καθυποτάξει, κατέρρευσε. Και κατέρρευσε γιατί ήταν πολύ φτωχό, μίζερο και κακότεχνο, ώστε να συγκινήσει Άριους λαούς με τόσο πλούσιους μύθους και ιστορία γεμάτη δημιουργική ενέργεια.

2. Ο κακότροπος σοσιαλιστικός άνθρωπος, αυτός ο δούλος της παραγωγής, το άθυρμα της οικονομίας, η μαριονέττα της ιστορικής νομοτέλειας, που επινόησε η εκτρωματική μαρξιστική σκέψη με τις εβραϊκές καταβολές, αυτός ο φτηνός προφήτης ενός αντιφυσικού, ισοπεδωτικού υλικού παράδεισου, δηλαδή του κομμουνισμού, δεν ήταν ποτέ δυνατό να συγκινήσει τον τραχύ, γεμάτο τραγικό μεγαλείο και δυνατές αρετές εκλεκτό Ευρωπαϊό Δημιουργό, που αιώνες τώρα με όπλο την ηρωική του βούληση έγραφε τον πολιτισμό. Σταδιακά λοιπόν ο μπολσεβικισμός, αποκαλύπτοντας την πολιτιστική του γύμνια αναγκάστηκε να φανερώσει το αληθινό του πρόσωπο προκειμένου να διατηρήσει την κυριαρχία του στους ανατολικούς λαούς. Και το πρόσωπο αυτό ήταν η στυγνή καταπίεση, η πρακτόρευση και ο απόλυτος έλεγχος των κοινωνικών δομών τους. Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι η βιασμένη στασιμότητα που παρατηρείται στην κοινωνική εξέλιξη των λαών της Ανατολικής Ευρώπης. Τις διανθρώπινες σχέσεις τις σκιάζει η φοβέρα του κατακτητού και της διεστραμμένης ιδεολογίας του. Σ' οποιαδήποτε εκδήλωση της κοινωνικής ζωής της Ανατολικής Ευρώπης, ο Ρώσος μπολσεβίκος πράκτορας έχει απελπιστικά έντονο παρόν.

3. Αποκρούοντας τη γύμνια της κοινωνικής ζωής και την πολιτιστική μιζέρια στην οποία τους περιήγαγε ο μπολσεβικισμός, οι λαοί της Ανατ. Ευρώπης, όντας αποκομμένοι από τις δημιουργικές δυνα-

τότητες και τις πολιτιστικές καταβολές τους, έστρεψαν το βλέμμα στους αδελφούς τους της δύσεως για να αντλήσουν ουσιαστικότερο πρότυπο ζωής. Τί τραγωδία όμως. Ο αστός - δημοκράτης της δύσεως ήταν ήδη πιο εκφυλισμένος από τον καταπιεσμένο εργάτη του σοσιαλισμού της Ανατολής. Δεν είχε λοιπόν άλλο πρότυπο να του εμφυσήσει, παρά την εικόνα της δικής του διεφθαρμένης κοινωνίας της υπερκατανάλωσης και της απληστίας του υλικού κέρδους.

7.11 1. Έτσι, τα δύο κατ' όψη ανταγωνιστικά συστήματα του φιλελευθερισμού, και του μαρξισμού με τα ψεύτικα τους οράματα και την καταπίεσή τους, επέδρασαν με τον ίδιο τρόπο πάνω στον αποκομμένο από τις πολιτιστικές του ρίζες σημερινό άνθρωπο της Ευρώπης και τον κατάντησαν ένα αντιφυσικό, διεστραμμένο και παρακμιακό τύπο χωρίς ιστορικό προορισμό και υπέρτερα ιδανικά, που παραπαίει ανάμεσα στην απληστία του υλικού κέρδους και την αντιπολιτιστική μαλθακότητα που του χαρίζει η ευμάρεια και η με κάθε μέσο επιδίωξή της.

Ο ΑΡΙΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

8.1 1. Πέρα όμως από την πολιτική, οικονομική και κοινωνική κατοχή, το τραγικότερο σύμπτωμα της ευρωπαϊκής παρακμής του μεταπολέμου ήταν ο χωρίς φραγμούς πλέον πολιτιστικός εκφυλισμός, τα σημάδια του οποίου ήσαν ήδη έκδηλα στη γη μας από τον καιρό που τα δύο νεαρά τερατογεννήματα του Ευρωπαϊκού πνεύματος, οι δύο εκφυλιστικές εκτροπές του, ο φιλελευθερισμός και ο μαρξισμός είχαν αρχίσει το διαβρωτικό έργο τους. Ο πολιτιστικός εκφυλισμός της Ευρώπης παρουσιάζει κυρίως τέσσερεις όψεις:

2. Τον *βιολογικό εκφυλισμό, τον ηθικό εκπεσμό, την διανοητική παράκρουση και πνευματική εξαθλίωση και τέλος την εκτροματική αισθητική διαστρέβλωση.*

3. Αιτία αυτής της παρακμής είναι ο εξοβελισμός από τον τρόπο ζωής του σημερινού ευρωπαίου ανθρώπου των αντιστοιχών αξιών που δημιούργησε στην ιστορική του πορεία ο πολιτισμός της Αρίας Φυλής και η βίαιη επιβολή του εβραϊκού προτύπου ζωής.

8.2 1. Τί είναι όμως ο πολιτισμός της Αρίας Φυλής; Είναι το έργο που παρήγαγε η συνολική κοσμοθεωρητική στάση των Αρίων Λαών όντας το απόσταγμα του ιδιαίτερου φυλετικού τους αρχετύπου, με τις υπέρτερες βιολογικές αρετές, κατά τη διαδρομή της μέσα στον χρόνο. Αυτή η κοσμοθεωρητική στάση, σφυρηλάτησε ένα χαρακτηριστικό τρόπο ζωής στο πέρασμα των αιώνων που ενσαρκώνεται στην Ιστορική ζωή του Αρίου ανθρώπου. Στον έντονο και πλούσιο ψυχισμό του Αρίου ανθίζει η ηρωική του βούληση, η λατρεία του κάλλους, η ασίγαστη λαχτάρα της Γνώσεως, ο πόνος της Δημιουργίας, ο αιώνιος πόθος της περιπέτειας, της δύναμης και της κυριαρχίας. Ανθίζει δηλαδή ο Έρωτας του Κόσμου.

2. Η βιοθεωρητική αυτή αντίληψη του Αρίου, αποκρυσταλλώθηκε με το πέρασμα των καιρών σε ορισμένες αρχές που διέπουν τη ζωή του. Οι αρχές αυτές είναι διαχρονικές, ακατάλυτες και αναλλοίωτες, γιατί χαράσσουν και οριοθετούν την κοίτη μέσα στην οποία αυτός ο τρόπος ζωής εκτυλίσσεται και δημιουργεί πολιτισμό αιώνες τώρα. Αυτές οι αναλλοίωτες παραδοσιακές αρχές είναι οι πολιτιστικές αξίες που στηρίζουν το Έριο πολιτιστικό οικοδόμημα. Έτσι λοιπόν, οι παραδοσιακές πολιτιστικές Αξίες δεν είναι διανοητικά και ιδεαλιστικά κατασκευάσματα ούτε ηθικά διδάγματα. Είναι δυνατά

βιώματα που κρυσταλλώθηκαν κατά την Ιστορική Δράση του Αρίου Δημιουργού, δηλαδή κατά την βουλευτική, αισθηματική και διανοητική του ενέργεια μέσα στο Ιστορικό Γίγνεσθαι, απτές εκδηλώσεις του φυλετικού του αρχετύπου.

3. Πού όμως έχει την αφετηρία της η πολιτιστική δημιουργία της Αρίας Φυλής, ποιό εναγώνιο θεμελιώδες ερώτημα, ποιός αρχέγονος Έρωσ, έθελξε την ανήσυχη και δυνατή φύση του Αρίου ώστε να αποκτήσει συνείδηση του Κόσμου; Για μας το θεμελιώδες ερώτημα που ο Άριος Άνθρωπος έθεσε στον διάλογό του με τον κόσμο και που το θεωρούμε σαν το πρωτεϊκό κύτταρο πολιτισμού, δεν είναι άλλο από το αρχέγονο οντολογικό ερώτημα: «Τί το on;» ή το ισοδύναμό του: «Ποιός είναι ο λόγος της παρουσίας μου στον Κόσμο;»

4. Στο λυκαυγές του Αρίου πολιτισμού υποφώσκει ήδη η μεγαλόπρεπη απάντηση: Ο λόγος της παρουσίας του Ανθρώπου στον Κόσμο είναι να γίνει δια μέσου ενός κάλλιστου και ατελεύτητου αγώνα ήρωας και ημίθεος, δηλαδή ποιητής και ποιητικός και από ημίθεος να γίνει Θεός, δηλαδή εκλεκτός Δημιουργός, δηλαδή να ερμηνεύσει, να αισθανθεί και να ορίσει τη ζωή και τον κόσμο κατά την υπέροχη βούλησή του, να τον αναπλάσει δημιουργικά χαράσσοντάς τον με τα σημάδια της δικής του ταυτότητας, να μιλήσει τη μυστική του γλώσσα, να δεθεί μαζί του μ' ακατάλυτα δεσμά μη περιφρονώντας κανένα από τα αινίγματά του και να μεθέξει έτσι του κάλλους της Κοσμικής Αρμονίας. Κι ακόμη λόγος της παρουσίας του στον κόσμο είναι η υπεράσπιση αυτής της Υπέροχης Δημιουργίας του με πάθος ως την αιωνιότητα.

5. Την ξεχωριστή αυτή διηνεκώς εκτυλισσόμενη δημιουργία, την βαπτίσαμε Ανθρώπινο Πολιτισμό. Και τις πιο δυνατές, άφθαρτες και αναλλοίωτες εκφάνσεις της που σφυρηλάτησαν τον χαρακτήρα και τη συνείδηση του Αρίου Δημιουργού και που η φωτεινή τους ανταύγεια χαράσσει το στερέωμα της Ιστορικής μας ζωής στο βιολογικό, το διανοητικό, το ηθικό και το αισθητικό πεδίο, τις ονομάζουμε Πολιτιστικές Αξίες.

6. Δεν ξέρουμε ποια κοσμοαντίληψη ορίζει τον τρόπο ζωής άλλων φυλών πάνω στη Γη ή έξω από αυτήν. Ξέρουμε όμως πως η κοσμοθεωρητική στάση που μόλις περιγράψαμε οριοθετεί τον τρόπο ζωής της φυλής μας από τους προϊστορικούς χρόνους ίσαμε τον καιρό μας. Έτσι μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα:

Είμαστε μια φυλή Δημιουργών!

7. Ο τρόπος ζωής τον οποίο υλοποίησε και ενσάρκωσε ο Άριος από τη χαραυγή της Ιστορίας ως τις μέρες μας, είναι ο τρόπος ζωής που έθρεψε και προήγαγε τον πολιτισμό κι έχει μια αδιάπτωτη συνέχεια και ενότητα μέσα στον ιστορικό χρόνο. Τα Ομηρικά Έπη, η Ελληνική Φιλοσοφία, ο Απόλλων, η Τραγωδία, ο Μέγας Αλέξαν-

δρος, ο Ιούλιος Καίσαρ, ο Πλωτίνος, η Υπατία, ο Ιουλιανός, ο Πλήθων Γεμιστός, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, η Αναγέννηση, οι Γερμανοί Φιλόσοφοι, ο Μπετόβεν, ο Μέγας Ναπολέων, ο Μέγας Φρειδερίκος, ο Κολοκοτρώνης, ο Βάγκνερ και τόσο άλλοι, ήσαν εκδηλώσεις αυτής της ίδιας κοσμοθεωρητικής στάσης ξεχωριστών ανθρώπων και λαών που υπεράσπισαν και προήγαγαν τις πολιτιστικές αξίες.

8.3 1. Στον αιώνα μας, ο Εθνικοσοσιαλισμός, αποκάλυψε και αποθέωσε αυτό το ίδιο πρότυπο ζωής με τις τόσο μακρινές καταβολές, την επίμονη κληρονομικότητα και τις άφθαρτες ρίζες και το προσάρμοσε με τρόπο θαυμαστό στις απαιτήσεις της εποχής μας. Ο Εθνικοσοσιαλισμός στάθηκε ο πιστός υπέρμαχος της πολιτιστικής ανελίξεως κατά τον δύσκολο καιρό μας, εμφυσώντας πάλι στον κουρασμένο άνθρωπο της Ευρώπης που είχε παραδοθεί στην παρακμή του ισοπεδωτικού διεθνισμού, της μικροαστικής υλικής ευμάρειας και της φυλετικής πανσπερμίας, τις αξεπέραστες και ακατάλυτες αξίες που έθρεψαν τον Πολιτισμό.

2. Ο Εθνικοσοσιαλισμός αναγέννησε και αναβάπτισε τον κουρασμένο μαζάνθρωπο στα νάματα της πολιτιστικής παραδόσεως και τον απέδωσε ξανά στον κόσμο «ωραίο δείγμα ανθρώπου», «αισθητικό παιδί του φωτός», εραστή της Απολλώνιας Κοσμικής Αρμονίας, ήρωα και ημίθεο.

3. Ο Εθνικοσοσιαλισμός αποτελεί σήμερα τη συνισταμένη έκφραση και την αρμονική σύνθεση όλων των επί μέρους εθνών και της εθνικής πολιτιστικής τους δημιουργίας, στον ενιαίο φυλετικό και πολιτιστικό τους φορέα: την Ευρώπη. Είναι η όψη ενός υπέροχου τρόπου ζωής που κυλά στον ποταμό της Ιστορίας δυνατός και καθάριος άφθαρτος και κάλλιστος αιώνες τώρα, γράφοντας πολιτισμό.

4. Αν η αγωνιστική παρουσία των εθνών στον ακανθώδη στίβο της Ιστορίας είναι η επί μέρους εκδήλωση αυτού του τρόπου ζωής που σκοπεύει στην καταξίωση ενός εκάστου έθνους σαν δημιουργικού πολιτιστικού κυττάρου μέσα στο Ιστορικό Γίγνεσθαι, δια του εθνικοσοσιαλισμού, ο Άνθρωπος καταξιώνεται σαν εκλεκτός δημιουργός και πραγματοποιεί επί πλέον την Αρμονική ενότητά του με τον Κόσμο. Ο Εθνικοσοσιαλισμός, είναι λοιπόν ο δρόμος του πολιτισμού.

ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΗ. Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΙΞΙΑ ΑΙΤΙΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

9.1 1. Η σημερινή Ευρώπη έχει απεμπολήσει τις τρεις υπέρτερες βιολογικές αξίες που είναι απαραίτητες για την αδιάπτωτη ιστορική συνέχεια και ανέλιξη της πολιτιστικής ζωής του Αρίου Ανθρώπου.

2. Την σωματική και ψυχική ευρωστία και την κοινωνική ευεξία που είναι το θεμέλιο μιας υγιούς και δημιουργικής προσωπικότητας.

Την καθαρότητα του Αίματος, που κληροδοτεί από γενιά σε γενιά τα ευγενή βιολογικά χαρακτηριστικά και τον ιδιαίτερο ψυχισμό των εκλεκτών δημιουργών, βάσει των φυσικών νόμων της κληρονομικότητας.

Και πάνω απ' όλα την βιολογική Αξία της Φυλής που είναι ο γεννήτορας και διαχρονικός φορέας ολόκληρης της πολιτιστικής δημιουργίας. Εκφάνσεις της φυλετικής ψυχής είναι οι υπέρτερες βιολογικές αρετές και η αφθαρσία του αιωνίου Αίματος.

9.2 1. Όπως η εξέλιξη στη φύση προϋποθέτει την ποικιλία και τη διαφοροποίηση των ζωικών μορφών, έτσι και η πολιτιστική ανέλιξη προϋποθέτει την ανομοιομορφία και την ολοένα εκλεπτυνόμενη διαφοροποίηση λαών και ανθρώπων. Όμως η διαφοροποίηση αυτή βαίνει κλιμακωτά και εκλεπτύνεται εξελικτικά από το κατώτερο επίπεδο μιας ομοιόμορφης και ενιαίας ανθρωπότητας όπου αγνοούνται παντελώς οι διαφορισμοί και η ποικιλλομορφία, επίπεδο που χαρακτηρίζει τον μαζάνθρωπο, προς το ανώτερο σημείο της εξατομικεύσεως, όπου ανθίζει η υπέροχη προσωπικότητα του εκλεκτού Δημιουργού. Ο πρώτος αναβαθμός σ' αυτή την κλιμάκωση έχει σοφά προβλεφθεί από την ίδια τη φύση, η οποία διέκρινε τους ανθρώπους σε φυλές, που κάθε μια έχει ιδιαίτερα ψυχοσωματικά χαρακτηριστικά για να διακρίνεται από τις άλλες. Αργότερα προβάλλει στην Αυγή της Ιστορίας μια νέα ανώτερη μορφή διαφοροποίησης αλλά ταυτοχρόνως και κοινωνικής συμβιώσεως, που χαρακτηρίζεται από τον διαφορισμό των ανθρώπων της ίδιας φυλής, δηλαδή τη δευτερογενή διαφοροποίηση λαών κατά τα ήθη και τις παραδόσεις. Ο δεύτερος αυτός αναβαθμός στην πολιτιστική ανέλιξη είναι το Έθνος, που είναι το εξαίσιο Ιστορικό τέκνο του Ανθρώπου που παλεύει να γίνει Δημιουργός.

9.3 1. Το Έθνος είναι ο ιστορικός φορέας της ιδιαίτερης πολι-

τιστικής κληρονομιάς και δημιουργίας ενός λαού, που έχει συνείδηση της αδιάπτωτης συνέχειας και ενότητας της πολιτιστικής του ανεξίτητης μέσα στο χρόνο. Το έθνος δηλαδή είναι ο ίδιος ο λαός ιδωμένος όμως διαχρονικά στην ιστορική του πορεία σαν ιδιαίτερη πολιτιστική παρουσία, σαν φορέας και δημιουργός πολιτισμού.

2. Η αρμονική σύνθεση της καθ' έκαστον πολιτιστικής δημιουργίας κάθε Ευρωπαϊκού Έθνους στον ενιαίο φυλετικό και πολιτιστικό τους φορέα, αποτελεί τον πολιτισμό της Αρίας Φυλής, ο οποίος εκτυλίσσεται χιλιάδες χρόνια τώρα στη Γη των Πατέρων μας, την Ευρώπη και ο οποίος με τη σειρά του αποτελεί την ανώτερη εκδήλωση του Ανθρώπινου Πολιτισμού. Η δική μας αντίληψη για τη ζωή και τον Κόσμο μας οδηγεί στην θεώρηση, ότι τα έθνη είναι τα ζωτικότερα και δυναμικότερα κύτταρα πολιτιστικής ανεξίτητης. Κι ακόμη, ότι είναι τα σημαντικότερα υποκείμενα ιστορικών πράξεων, πράγμα που αποδεικνύεται άλλωστε και από τη συσσωρευμένη ιστορική εμπειρία.

3. *Κάθε νέα έκφανση του πολιτισμού γεννιέται και ακμάζει σε κάποιο έθνος, κάποια εποχή. Μέσω της Ιστορικής παρουσίας των εθνών εκδηλώνεται η πολιτιστική μας δημιουργία. Τα κραταιά έθνη είναι για τον πολιτισμό, ό,τι οι δυνατές προσωπικότητες για την ιστορία.*

4. Το έθνος υποφώσκει και αρχίζει να κρυσταλλώνεται στην ιστορία, τη στιγμή που μια ομάδα ανθρώπων με κοινές φυλετικές καταβολές συλλαμβάνει, συνειδητοποιεί και αποδέχεται αξίες που ξεπερνούν το επίπεδο των αναγκαίων υλικών όρων ζωής και τα ένστικτα αναπαραγωγής και αυτοσυντηρήσεως, δηλαδή όταν θέτει το οντολογικό ερώτημα: «Ποιός είναι ο λόγος της παρουσίας μου στον Κόσμο;». Τότε προβιβάζεται από αγέλη της Φύσεως σε έθνος της Ιστορίας και αγωνιζόμενη να απαντήσει στο αγωνιώδες ερώτημα δημιουργεί πολιτιστικές αξίες. Έτσι τα έθνη καταξιώνονται σε λίκνα πολιτισμού.

5. *Όμως, το φως της Ιστορίας φωτίζει επιλεκτικά τις κορυφογραμμές από την επιβλητική και δυσπρόσιτη οροσειρά της διαχρονικής Πολιτιστικής Ανεξίτητης του ανθρώπινου γένους, όπου φιλοξενούνται μόνο όσα από τα έθνη συνέβαλαν εξαιρετικά στο ψήλωμά της. Είναι επομένως υπέρτατο χρέος μας ο διαρκής, ανεξάντλητος Αγώνας για να συντηρήσουμε θαλλερή και μόνιμα νεανική την επίμονη παρουσία του έθνους μας στην κορυφή, αλλιώς είναι προορισμένο να χαθεί όπως τόσα άλλα, κυλώντας λησμονημένο στις σκοτεινές κι άσημες παρυφές του Όρους της Ανθρώπινης Πολιτιστικής Δημιουργίας, όπου δεν φτάνουν οι θαλλερές, φωτεινές ακτίνες του ήλιου της Ιστορικής μας Ζωής. Η λήθη σκεπάζει τα άσημα ή εκφυλισμένα έθνη της Ιστορίας το ίδιο γοργά, όπως τις μικρές κι*

άσημες πράξεις των ανθρώπων αντιπαρέρχεται η συλλογική ζωή της λαϊκής κοινότητας.

6. Το έθνος, σαν θεματοφύλακας και προαγωγός μιας ιδιαίτερης πολιτιστικής δημιουργίας υπερέχει ενός εκάστου ατόμου - μέλους της εθνικής κοινωνίας διότι έχει ρίζες που βυθίζονται στο παρελθόν και κλώνους που οδεύουν στο μέλλον δηλαδή επεκτείνονται διαχρονικά μέσα στην ιστορία, εκπληρώνοντας έτσι το αίτημα για αδιάπτωτη συνέχεια και ενότητα της πολιτιστικής ζωής του λαού. Επίσης υπερέχει του ατόμου, διότι συνενώνει σ' ένα ενιαίο πολιτιστικό φορέα τον επί μέρους δυναμισμό κάθε μέλους της εθνικής κοινωνίας, ώστε να είναι δυνατή η πραγματοποίηση έργων πολιτισμού που ένα μόνο άτομο θα αδυνατούσε πρακτικά να επιτελέσει.

7. *Κάθε μέλος της εθνικής - λαϊκής κοινότητας αποκτά δια του έθνους ιστορική ταυτότητα, διότι μέσω αυτού εντάσσεται ενεργά στο Ιστορικό Γίνεσθαι κι έτσι μετέχει της Πολιτιστικής Δημιουργίας.*

8. Έτσι, το έθνος είναι το φυσικό λίκνο όπου ανθίζουν τα εξαιρετικά άτομα που έχουν συνειδητοποιήσει τον πολιτιστικό τους προορισμό είναι η εξαίεση ζύμη, «το μαγερείο» όπου πλάθονται οι εκλεκτοί άνθρωποι που θα ορίσουν τη ζωή και τον κόσμο κατά την υπέροχη βούλησή τους κι έτσι θα γίνουν τελικά Θεοί και Δημιουργοί. Το έθνος είναι το πυρωμένο αμόνι της Ιστορίας όπου σφυρηλατούνται οι Δημιουργοί. Το Έθνος είναι το πεδίο ολοκληρώσεως των εκλεκτών και ο Πολιτισμός, αυτό το εκλεκτό άνθος της ανθρώπινης προσπάθειας, γεννήθηκε από την αρμονική σύνθεση των επί μέρους εθνικών πολιτισμών σε μια ολότητα που ολοένα αναζητά την αιώνια ενότητά της με τον κόσμο.

9.4 1. Αντ' αυτής της κάθετης διαφοροποίησης των ανθρώπων, που είναι η φυσική και πολιτιστική τους ταξινόμηση, η σημερινή Ευρώπη της παρακμής υπό την επίδραση της Εβραϊκής διαστροφής, ευνοεί την βιασμένη οριζόντια εξίσωση των ανθρώπων, των εθνών και των φυλών. Συναινεί στον θρίαμβο του μαζάνθρωπου πάνω στον εκλεκτό δημιουργό, με την αποθέωση της δημοκρατικής ασυδοσίας. Επιτρέπει και μάλιστα ενθαρρύνει την αντιφυσική νόθευση της καθαρότητας του Αίματος του Αρίου Ανθρώπου από αλλοφύλους, συντελώντας έτσι στη δημιουργία ανθρώπων υποβαθμισμένων βιολογικά και άρα πολιτιστικά κατωτέρων. Μ' αυτό τον τρόπο εγκληματεί κατά του πολιτισμού, ευνοώντας τον αντιφυλετισμό και τη φυλετική επιμειξία.

2. Η πανσπερμία και η φυλετική ανομοιογένεια των ανθρώπων που σήμερα κατοικούν την Ευρωπαϊκή Γη, είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος αφανισμού του ήδη παραπαίοντος πολιτισμού της.

3. *Η γεινίαση, ανάμειξη και ομογενοποίηση ανίσων και ποικίλων φυλών πάνω στη γη της πολιτιστικής δημιουργίας του Αρίου,*

δεν ευνοεί την πολιτιστική ανάταση δια μέσου της ανθοφορίας των εκλεκτών δημιουργών, αλλά την ισοπέδωση και την ερείπωση του πολιτισμού και τον θρίαμβο του μαζάνθρωπου, δηλαδή του απρόσωπου άνθρωπου της φυλετικής πανσπερμίας και της δημοκρατικής ασυδοσίας, αυτού του αποκτηνωμένου, παρακμιακού ωφελμιστή υπανθρώπου, που δεν έχει ιδιαίτερη φυλή, ούτε ιδιαίτερη πατρίδα, ούτε ιδιαίτερες πολιτιστικές καταβολές, είναι έρμαιο και απόρριμα της Ιστορικής Ζωής και άρα γι' αυτό δεν έχει κανένα πολιτιστικό προορισμό.

9.5 1. Είμαστε Άριοι, είμαστε μια φυλή Δημιουργών. Είμαστε αμετάκλητα φυλετιστές, πρωτίστως διότι υπακούμε στη φύση που ευνοεί τη διαφοροποίηση, την ανομοιογένεια, την ποικιλία, δηλαδή την ανομοιότητα. Όμως κάθε φυσική ανομοιότητα προβεβλημένη σε μια αξιολογική κλίμακα βιολογική, ηθική, διανοητική ή αισθητική δεν εισάγει τίποτε άλλο παρά μια ανισότητα. Έτσι, η ιεράρχηση των ειδών αλλά και των εκπροσώπων κάθε είδους είναι συστατικό στοιχείο της φύσεως κατά τον ίδιο τρόπο που η ιεράρχηση των αξιών είναι συστατικό στοιχείο του πολιτισμού.

2. Η ισότητα, όπου συναντιέται στη Φύση, είναι μια βιασμένη κατάσταση. Η διαφύλαξη και επιβίωση των δυνατότερων εκπροσώπων των ειδών είναι πρόνοια της Φύσεως, όπως αντίστοιχα η επιβίωση και επικράτηση των ισχυρότερων πολιτιστικά λαών και εθνών είναι η αυτοσυντηρησία του Πολιτισμού.

3. Είμαστε αμετάκλητα φυλετιστές, διότι υπερασπιζόμενοι τη φυλετική μας καθαρότητα περιφρουρούμε την πολιτιστική μας αυτοτέλεια, από τον εκφυλισμό, την ισοπέδωση και την ερείπωση που προκαλούν σ' αυτή οι αλλόφυλες κατώτερες επιδράσεις.

4. Είμαστε τέλος αμετάκλητα φυλετιστές, γιατί η Γη της Ευρώπης είναι η γη της δικής μας πολιτιστικής περιπέτειας, η γη με την οποία δέθηκαν τα φυλετικά μας αρχέτυπα και δεν τη χαρίζουμε στην πανσπερμία των φυλών της γης, ιδιαίτερα δε, δεν τη χαρίζουμε στον εβραίο δυνάστη.

9.6 1. Αρνούμαστε με απέχθεια τον ψευδοανθρωπισμό των παρηκμασμένων κοινωνιών της σημερινής Ευρώπης, που σπεύδουν με ενθουσιασμό ν' αγκαλιάσουν την φυλετική πανσπερμία της γης και να ομογενοποιηθούν μαζί της εις βάρος του πολιτιστικού τους πρωμένου.

2. Αρνούμαστε τον ψευδοανθρωπισμό των εκφυλισμένων κοινωνιών μας, που οδύρονται υποκριτικά για τα πεινασμένα παιδιά που αδιάκοπα γεννοβολούν οι έγχρωμοι Αφρικανοί και Ασιάτες, ενώ την ίδια στιγμή δολοφονούν αδίστακτα με τις εκτρώσεις εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά της φυλής μας που θα γίνονταν οι νέοι εκλεκτοί δημιουργοί, οι φορείς και συνεχιστές της υπέροχης πολιτιστικής

μας δημιουργίας.

3. Αντίθετα, συναινούμε στη φυλετική διαφοροποίηση, τη χωριστή φυλετική ανάπτυξη και τον φυλετικό ανθρωπισμό, τον μόνο αληθινό ανθρωπισμό, που πριν ενδιαφερθεί υποκριτικά για τα πεινασμένα παιδιά της Αφρικής, ενδιαφέρεται για τη φυλετική υγεία της Λευκής Φυλής, την ευγονική και τη λύση του προβλήματος της υπογεννητικότητας που μαστίζει τους ευρωπαϊκούς λαούς. Πράγματι, η πληθυσμιακή συρρίκνωση της Ευρώπης εγκυμονεί σοβαρότατο κίνδυνο φυλετικού και πολιτιστικού αφανισμού από τα κατακλυσμιαία κύματα της ασιατικής και αφρικανικής πλημμυρίδας, την πληθυσμιακή έκρηξη της οποίας ευνοούν με τον ψευδοανθρωπισμό τους. Η λύση στο πρόβλημα του υπερπληθυσμού των Ασιατικών και Αφρικανικών χωρών δεν δίδεται με οικονομικές παροχές, αλλά με τη γενίκευση της μεθόδου της στειρώσεως που θα περιορίσει τη γεννητικότητα τους.

9.7 1. Αγωνιζόμαστε για μια Ευρώπη φυλετικά καθαρή και αρνούμαστε κατηγορηματικά την παρουσία στη γη μας αλλόφυλων εργατών που νοθεύουν και αλλοτριώνουν τις κοινωνικές μας δομές και δημιουργούν οξύτατα κοινωνικά προβλήματα, εισάγοντας ιήθη ξένα προς τον Λευκό Δημιουργό καθώς και πολιτιστική παράδοση κατώτερη. Το πρόβλημα των εγχρώμων στην Ευρώπη, θα λυθεί οριστικά και αμετάκλητα με την πλήρη απομάκρυνσή τους.

2. Οι αντιφυλετιστές μας κατηγορούν για φυλετικό μίσος. Μας αποδίδουν τη διάθεση βίαιης κατακτήσεως των πλουτοπαραγωγικών πηγών των κατωτέρων φυλών και εκμεταλλεύσεως του ανθρώπινου δυναμικού τους. Τους απαντούμε. Δεν μισούμε κανένα γιατί η Φύση δεν γνωρίζει να μισεί. Απλώς περιφρουρούμε την πολιτιστική μας αυτοτέλεια από την εκφυλιστική επίδραση κατώτερων επιρροών σύμφωνα με όσα η Φύση επιτάσσει, σαν ελάχιστη πρόνοια πολιτιστικής αυτοσυντηρησίας. Κι ακόμα απαντούμε, πως δεν είναι οι φυλετιστές εκείνοι που εκμεταλλεύτηκαν κι εκμεταλλεύονται στυγνά τον πλούτο και το ανθρώπινο δυναμικό των κατώτερων φυλών, αλλά αντίθετα, οι καπιταλιστές και οι κομμουνιστές, χάριν του πολιτικού τους ανταγωνισμού και των οικονομικών τους συμφερόντων, με το υποκριτικό πρόσχημα της διακηρυσσόμενης φυλετικής ισότητας, της επίπλαστης συμπαράστασης και τη υστερόβουλης παροχής βοήθειας προς αυτές.

3. Πιστεύουμε ότι κοινωνίες της Αμερικανικής Ηπείρου οδεύουν σε ταχύ μαρασμό και πολιτιστικό εκφυλισμό λόγω της φυλετικής επιμειξίας. Χαιρετίζουμε το μοναδικό φυλετικό κράτος της οικουμένης σήμερα, που δυστυχώς κείται εκτός Ευρώπης, τη Νότιο Αφρική. Σημειώνουμε ακόμα την αξιοπαρατήρητη φυλετική πολιτική της Ανατολικής Γερμανίας, που καίτοι υποτελής στο Σοβιετικό ζυγό,

δεν επέτρεψε την εισρροή αλλοφύλων στο έδαφος της και ιδιαίτερα εβραίων. Μας ικανοποιεί δε, που το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και σε άλλα κράτη της Αν. Ευρώπης, εν αντιθέσει με την πλήρη φυλετική αποσύνθεση της Δύσεως. Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι πέρα από την υποκριτική πολιτική τους στάση, τα κράτη αυτά διατήρησαν αναλλοίωτη τη φυλετική τους ταυτότητα μεταπολεμικά.

4. Τέλος, πιστεύουμε ότι ο φυλετισμός, είναι ο μόνος αληθινός ανθρωπισμός, διότι προστατεύει τη διαφοροποίηση και τη χωριστή ανάπτυξη των φυλών όπως το ζητεί η Φύση και πάνω απ' όλα, διότι διασφαλίζει την ανελικτική πορεία της πολιτιστικής Δημιουργίας του Αρίου Ανθρώπου μέσα στην Ιστορία, πορεία που αποτέλεσε την ύψιστη έκφραση και κορωνίδα του ανθρώπινου πολιτισμού.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ, ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ ΤΟΥ ΜΑΖΑΝΘΡΩΠΟΥ

10.1 1. Μετά τον βιολογικό εκφυλισμό, οδυνηρός είναι ο ηθικός εκπεσιμός του ανθρώπου των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Ο ηθικός εκπεσιμός ήταν το μοιραίο επακόλουθο της νίκης της εβραϊκής διαστροφής πάνω στον Άριο Δημιουργό. Ήταν το φυσικό επακόλουθο της πτώσεως των παραδοσιακών αξιών της Φυλής και της ενθρονίσεως των ψεύτικων ιδανικών, που επέβαλε η εβραϊκή συνομοσία δια μέσου του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού, ώστε να εδραιώσει την κυριαρχία της. Ουδέποτε άλλοτε στην ιστορία οι υπέρτατες ηθικές αξίες του πολιτισμού που σφυρηλάτησαν τον Άριο Δημιουργό από τους Ομηρικούς χρόνους μέχρι τον σύγχρονο Εθνικοσοσιαλισμό καθυβρίστηκαν, διαστρεβλώθηκαν, συκοφαντήθηκαν, κακοποιήθηκαν και χλευάστηκαν τόσο όσο στις μέρες μας.

2. Η αγωνιστική αντίληψη ζωής και η πολεμική αρετή, η λατρεία της παραδόσεως και η λιτότητα στον τρόπο ζωής, ο ηρωισμός και η αυτοθυσία, η ανδρεία και η δυνατή βούληση, η φιλοπονία και η ευγενής άμιλλα, η αληθοέπεια και η εντιμότητα και πάνω απ' όλα η υπέρτερη των ηθικών αξιών που νοηματοδοτεί και περιφρουρεί όλες τις άλλες, η ΤΙΜΗ, εκφυλίστηκαν από την επίδραση του μιαιρού εβραίου και των καπιταλιστών και μπολσεβίκων υποτακτικών του, που καλλιέργησαν στη συνείδηση των λαών την λατρεία των απατηλών ειδώλων τους: την απληστία του υλικού κέρδους, τον υλικό ωφελιμισμό και την κοινωνία της υπεραφθονίας, την θεοποίηση της οικονομίας και του πλαδαρού μαζανθρώπου, την ουτοπία των υλικών ή πνευματικών παραδείσων.

3. Οι υπέροχες ηθικές αξίες του Ευρωπαϊκού πολιτισμού εκμανλίστηκαν από τον μαζάνθρωπο, που σήμερα τις αποτιμά και τις εξαργυρώνει με αντάλλαγμα το χρήμα, που σαν απτή υλοποίηση του υλικού κέρδους αποτελεί την πιο σατανική εβραϊκή σπινόση. Έτσι, η δικαιοσύνη είναι υποχείριο των σαλιμπάγκων της πολιτικής και της ὀλιγαρχίας του πλούτου, που με την εξαγορά και την συναλλαγή, την απονέμουν κατά τα συμφέροντά τους. Η δε δημοκρατία, προωθεί την πιο ακραία πολιτική και ηθική εκμετάλλευση των λαϊκών τάξεων προς όφελος της άρχουσας τάξης του χρήματος ή του κόμματος.

10.2 1. Τα αποτελέσματα αυτής της ολοκληρωτικής ανατροπής των παραδοσιακών αξιών στις σημερινές κοινωνίες μας, είναι σήμερα τραγικά. Η αξιοκρατική πυραμίδα έχει εντελώς αναστραφή

και όσο πιο διεφθαρμένο είναι το άτομο, τόσο επηρεάζει την πορεία της πολιτικής και κοινωνικής μας ζωής. Και η πιο μύχια πτυχή του χαρακτήρα των ευρωπαϊκών Λαών έχει απωλέσει τη φυσική αγνότητα και αθωότητά της, ίσως οριστικά. Ο αθώος, χαρούμενος Άριος Δημιουργός έχει εξοβελισθεί και στη θέση του ύψωσαν ένα εκτρωματικό ανθρώπινο τύπο για πρότυπο, χωρίς ηθική συνείδηση, κώδικα κοινωνικής συμπεριφοράς και κανόνες ζωής.

2. Ο αμοραλιστής, ο υποκριτής και υστερόβουλος, ο κυνικός και ανάλγητος, ο αδίστακτος εκμεταλλευτής, ο θρασύδειλος και άτιμος, ο γλοιώδης αντιήρωας, ο ψευδοανθρωπιστής, ο άπληστος λαθροθήρας του υλικού πλουτισμού με κάθε μέσο, ο ακόρεστος κυνηγός του κέρδους και των ευτελών απολαύσεων, ο νωθρός και πλαδαρός ειρηνιστής, ο ανίκανος για οποιασδήποτε μορφής αγώνα, ο συναισθηματικά πανουκλιασμένος και ψυχικά διεστραμμένος ανθρωπάκος, είναι το θριαμβευτικό πρότυπο ανθρώπου, που επικρατεί γύρω μας και που το σύστημα μας προτείνει να λατρέψουμε.

10.3 1. Αρνούμαστε αυτόν τον βρωμερό και εκτρωματικό ανθρώπινο τύπο, στις σαπισμένες φλέβες του οποίου φωλιάζει χιχιρίζοντας με μοχθηρία ο εβραϊός υπάνθρωπος.

2. *Αποστρεφόμεστε τη θέα αυτού του διεστραμμένου κόσμου που μας περιβάλλει κι έχει ανατρέψει κάθε φυσική και ηθική τάξη. Αυτού του κόσμου που έχει βαφτίσει αλήθεια τα πιο βρωμερά ψέμματα, καλό την αποθέωση του κακού, ειλικρίνεια την πιο στυγνή υποκρισία, δίκαιο το αποκορύφωμα της αδικίας και έχει αναγάγει σε αξίες όλα τα απορρίματα της πολιτιστικής παρακμής.*

3. Ο τρόπος ζωής που κυριαρχεί γύρω μας είναι παρανοϊκός και ακατάληπτος γιατί είναι τρόπος ζωής βιασμένος, αντιφυσικός και ανεστραμμένος, ανεύθυνος και χωρίς προοπτική.

4. *Αντίθετα, ηθική του Εθνικοσοσιαλιστή είναι η έξαψη της ευθύνης πάνω από το κοινό μέτρο και το ατομικό όφελος.*

5. Επειδή η ακμή μιας κοινωνίας δεν συμπίπτει πάντα με την πιο ελευθεριάζουσα πνευματική και καλλιτεχνική δημιουργία της, αλλά κυρίως με την πιο σφιχτή ηθική συνοχή της, θεμελιωμένη σε ριζωμένη, ζωντανή παράδοση που δεν έχει γίνει αντίθετη με το συναίσθημα και τις πράξεις των ανθρώπων, εμείς, διακηρύσσουμε την ανάγκη σχηματισμού μιας νέας φυσικής - λαϊκής αριστοκρατίας βασισμένης μονάχα στην σωματική, πνευματική και ψυχική ποιότητα. Μιας αριστοκρατικής πρωτοπορίας που την υλική και πνευματική της ζωή θα διέπουν οι κανόνες μιας υγιούς, σταθερής ηθικής τάξεως, θεμελιωμένης στις υπέρτερες αξίες που έθρεψαν την πολιτιστική και ιστορική πορεία της Φυλής μας.

6. Μιας αριστοκρατίας επίλεκτων πνευματικών ταγών. αδιάφθωρων κρατικών λειτουργών, αγνών και φλογερών παιδαγωγών της

Εθνικοσοσιαλιστικής Πολιτείας, θεματοφυλάκων και προαγωγών συνάμα της πολιτιστικής μας δημιουργίας, που το έργο τους θα καθοδηγεί η απαρασάλευτη πίστη στο ΑΙΜΑ και την ΤΙΜΗ.

7. Η νέα αυτή αριστοκρατία του αίματος και του ήθους, αφού συντρίψει την διεφθαρμένη άρχουσα τάξη των εμποροκρατών, των τραπεζιτών και των γραφειοκρατών της ολιγαρχίας του πλούτου ή του κόμματος, που στραγγαλίζει σήμερα την κοινωνική ζωή των λαών της αστικοδημοκρατικής και της σοσιαλιστικής Ευρώπης, θα καταστή αύριο η φυσική πρωτοπορία της Φυλής στον αγώνα για πολιτιστική καταξίωση.

10.4 1. Αυτοί οι νέοι, δυνατοί μαχητές και απόστολοι του πολιτιστικού πεπρωμένου της Φυλής μας, με τα ξίφη τους γυμνά και το βλέμμα φωτεινό κι αστραποβόλο, δυναμωμένοι με θεωρία και γνώση, πιστοί σε εποχές απιστίας, με χαλυβδωμένη την αδάμαστή τους θέληση, αναλαμβάνουν σήμερα να καθαρίσουν τον ρύπο του εκφυλισμένου τρόπου ζωής από την Ιστορική μας σκηνή. Είναι πια τώρα οι καιροί ώριμοι.

2. Γι' αυτό, ό,τι σήμερα καθυβρίζεται πρέπει αύριο να δοξαστή.

Ό,τι σήμερα υμνείται αύριο πρέπει να καταστραφή.

Ό,τι σήμερα μισείται αύριο πρέπει να λατρευτή.

3. Η παλινόρθωση κάθε εκπεσμένης ηθικής αξίας και η αναγέννηση της νέας αριστοκρατίας της Τιμής και του Αίματος, με το ηρωικό πρότυπο ζωής και την αρχέγονη ΠΙΣΤΗ στο φυλετικό μας πεπρωμένο, είναι η μόνη ελπίδα της πολιτιστικής μας αναστάσεως.

XI

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ

11.1 1. Σαν συνέπεια του βιολογικού εκφυλισμού και του ηθικού εκπεσμού της μεταπολεμικής Ευρώπης, έρχεται ένα φαινόμενο που σημαδεύει επίσης την πολιτιστική μας παρακμή. Η διανοητική παράκρουση και πνευματική εξαθλίωση. Οι σύγχρονοι Ευρωπαίοι διανοούμενοι είναι οι πρώτοι λιποτάκτες και προδότες της υπέροχης πολιτιστικής μας δημιουργίας, γιατί αντί να καταγγείλουν τον εκτρωματικό κόσμο που ανέτειλε με το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, έγιναν οι φανεροί συνένοχοί του και υπήρξαν οι μυστικοί συμβουλάτορες των δημίων της ηττημένης Ευρώπης, που ενίσχυσαν την προσπάθειά τους για στερέωση της κυριαρχίας τους.

2. *Αστοί φιλελεύθεροι, μαρξιστές και χριστιανοί διανοούμενοι, εγκληματίσαν κατά του λαβωμένου μας πολιτισμού, γιατί αποκρύπτοντας την αλήθεια, ωραιοποίησαν με τα έργα τους ένα φριχτό, εκτρωματικό κόσμο, έντυσαν με τα πολύχρωμα ξέφτια των λόγων τους το ξόανο που όρθωσαν οι νέοι δεσμώτες της Ευρωπαϊκής Γης και εξαπατώντας τους λαούς της, τους επέβαλαν να το λατρέψουν.*

3. Διανοούμενοι και επιστήμονες υπηρέτησαν και υπηρετούν ένα διεφθαρμένο σύστημα και δια μέσου αυτού τον Εβραίο δυνάστη, εκλιπαρώντας σαν αντάλλαγμα την ψεύτικη αίγλη που εκείνος χαρίζει στους πιστούς υποτακτικούς του ή τον υλικό πλουτισμό, είτε ακόμα επιδιώκοντας τη συγγνώμη και τη λήθη του παρελθόντος τους. Διανοούμενοι και επιστήμονες πούλησαν τις ψυχές, το πνεύμα και την πέννα τους στον Εβραίο διάβολο σαν σύγχρονοι «Φάουστ», και με μόνο αντάλλαγμα μια κατευθυνόμενη ετερόφωτη φήμη και την εξασφάλιση της υλικής τους ευημερίας πρόδωσαν την αλήθεια και τον πολιτισμό.

4. Εξωνημένοι προδότες της πνευματικής τους κληρονομιάς και ασήμαντες μηδαμινότητες, εξακοντίστηκαν ξαφνικά στο στερέωμα της δημοσιότητας από το βδελυρό χέρι του Εβραίου, επειδή δέχτηκαν να υπηρετήσουν το σύστημα που διαιώνιζε την κυριαρχία του. Θλιβεροί απολογητές της δημοκρατίας και του μπολσεβικισμού, απόστολοι της παρακμής και των τεχνητών παραδείσων, ύαινες του πνευματικού σαρκίου της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, ενσυνείδητοι πλαστογράφοι της Ιστορίας, θεωρητικοί κάθε μορφής μηδενισμού, ψυχικά ανισόρροποι, διεστραμμένοι, παρανοϊκοί, ανώμαλοι και αχρείοι, κάθε λογής παρακμίες και τυμβωρύχοι, διεκδικούν σήμερα τις δάφνες του διανοούμενου, του επιστήμονα και του φιλόσο-

φου, που απλόχερα απονέμει το σύστημα σ' όλους εκείνους που πιστά θα το υπηρετήσουν και δεν θα θέσουν σε αμφισβήτηση τις αρχές του.

11.2 1. Έσχατο σύμπτωμα πνευματικής παρακμής της σημερινής Ευρώπης, είναι η άνευ όρων παράδοση της επιστημονικής σκέψης στις αδηφάγες ορέξεις της ανεξέλεγκτης Τεχνολογικής Αναπτύξεως. Πράγματι το κυρίαρχο σύστημα αποθαρρύνει με κάθε τρόπο την καλλιέργεια του επιστημονικού πνεύματος που αποσκοπεί στη Γνώση του Κόσμου, ενώ αντίθετα αποθεώνει ό,τι από την επιστήμη συμβάλλει στην καλύπτουσα τεχνολογική εξέλιξη, χάριν της υλικής ευημερίας, που κύριο γνώρισμά της είναι η συσσώρευση ακριβήτων καταναλωτικών αγαθών. Έτσι, η επιστημονική μέθοδος από μέσο για την κατάκτηση της Αλήθειας υποβαθμίστηκε στον καιρό μας σε όργανο - υπηρετή του συστήματος, που το βοηθά αποφασιστικά στη διασφάλιση της κυριαρχίας του. Η τεχνολογία της εποχής μας αποσκοπεί στην απαλλαγή του ανθρώπου από τη σκέψη και την προσπάθεια προσφέροντάς του την εύκολη λύση και την άνεση, σε πολύ λογικές μάλιστα τιμές. Η τεχνολογία «σκέφτεται» γι' αυτόν, τον ξεκουράζει και τον διασκεδάει ενώ ταυτόχρονα τον μετατρέπει σ' ένα φυγόπονο, άβουλο, παθητικό δέκτη των εντολών του συστήματος.

Ο χαρακτήρας της σημερινής επιστήμης δεν είναι γνωστικός και παιδευτικός, αλλά χρησιμοθηρικός. Κίνητρό της δεν είναι η γνώση, αλλά το πρακτικό όφελος.

3. Η επιστήμη υπό την επίδραση της εβραϊκής διαστροφής έχασε το αληθινό της περιεχόμενο και εκφυλίστηκε σε εφαρμοσμένη τεχνική που έχει εμπορευματική αξία και υπακούει στους νόμιους εμπορικής συναλλαγής με στόχο το υλικό κέρδος. Έτσι η τεχνολογία έγινε το ακριβώτερο εμπόρευμα του καιρού μας, στην πρόκληση του οποίου καμιά σύγχρονη κοινωνία δεν μπορεί ν' αντισταθεί. Η γοητεία της είναι ακαταμάχητη, οι υποσχέσεις που μοιράζει σαγηνευτικές. Γι' αυτό αποτελεί την πιο επικίνδυνη σειρά του συστήματος που αποπροσανατολίζει τον άνθρωπο εμπλέκοντάς τον σε ατελεύτητους ανταγωνισμούς υλικής ευμάρειας και υπεροχής, τόσο σε διακρατικό όσο και σε ατομικό επίπεδο.

4. *Η τεχνολογία είναι η Κίρκη της εποχής μας, χάριν της οποίας η επιστήμη κατάντησε απλό εργαλείο χρήσιμο μόνο για την υπεραπλούστευση της πρακτικής ζωής, την ικανοποίηση των υλικών αναγκών και της άκορεστης δίψας του ανθρώπου για ωφελιμισμό και υλικό πλουτισμό.*

5. Η αλόγιστη όμως τεχνολογική ανάπτυξη του καιρού μας, τυφλωμένη από τα επιτεύγματα και την υπεροπία της, παραβιάζει το μέτρο και τους κανόνες που της επέβαλε η Επιστημονική Γνώση.

Περιφρονεί τους νόμους της Φύσεως, αγνοεί την οικολογική ισορροπία, αδιαφορεί για την ηθική συνείδηση και την αισθητική διάσταση της ζωής, σπαταλά και υπερεκμεταλλεύεται τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους, αλλοτριώνει την προσωπικότητα αγνοώντας ή υποβαθμίζοντας τη σημασία του προσωπικού παράγοντος στην κοινωνική εξέλιξη και έτσι αλλοιώνει την ψυχοσύνθεση του ανθρώπου. Μόνος νόμος που ορίζει τον ξέφρενο καλπασμό της, ο νέος Θεός που το σύστημα μας δίδαξε να λατρεύουμε, η υλική ωφελιμότητα, η πρακτική χρησιμότητα και προπάντων το κέρδος.

6. Ωστόσο, η τεχνολογία δεν ήταν πάντοτε ο δυνάστης της επιστημονικής γνώσεως. Στις υγιείς Άριες κοινωνίες όπως η Εθνικοσοσιαλιστική κοινωνία του αιώνα μας, η τεχνολογία ήταν μια συνετή θυγατέρα της επιστήμης, που είχε επίγνωση των ορίων της. Η τεχνολογία υπήρξε σε κάθε ιστορική περίοδο η εφαρμογή των πορισμάτων της επιστήμης στην πρακτική ζωή της κοινότητας, με σκοπό τόσο την βελτίωση των υλικών συνθηκών ζωής του ανθρώπου, όσο κυρίως τη δημιουργία της απαραίτητης τεχνικής υποδομής, ώστε να εντεινεται ολοένα ο αγώνας της ίδιας της επιστήμης για την κατάκτηση της Γνώσεως.

7. Για τον Εθνικοσοσιαλιστή, τεχνολογία δεν σημαίνει τόσο υλική άνεση και βελτίωση της παραγωγής, προπάντων δεν σημαίνει καθόλου εμπορική συναλλαγή και υλικό κέρδος. Η τεχνολογία είναι πρωτίστως το πρακτικό εργαλείο της επιστημονικής έρευνας που του επιτρέπει να εισδύσει βαθύτερα, με γνώση, σ' όλες τις πτυχές και τα αινίγματα της μητέρας - Φύσης, αυτής που τόσο βαθειά αγαπά. Η τεχνολογία σαν κόρη της επιστήμης, είναι πάντα στα χέρια του Άριου Δημιουργού, το εργαλείο που κατασκευάζει με γνώση, έχει δηλαδή μια λειτουργία ποιητική. Αντίθετα σαν διάσταση του εξεβραϊσμένου τρόπου ζωής του καιρού μας, είναι άφρων εξουσιαστής της επιστήμης που κατασκευάζει εκτρώματα χωρίς γνώση, έχει δηλαδή μια λειτουργία εκφυλιστική.

8. *Αν στον Εθνικοσοσιαλισμό επιστήμη είναι η θεωρητική γνώση του Κόσμου, τότε τεχνολογία είναι η ποιητική μεταφορά των πορισμάτων της επιστήμης στο πεδίο της υλικής ζωής, προς χάριν της ίδιας της επιστήμης.*

9. Όμως, αυτή την τεχνολογία, θυγατέρα της επιστημονικής γνώσεως και γνήσιο προϊόν του Αρίου Πνεύματος, εξέτρεψε από την φυσική της κοίτη ο διεστραμμένος Εβραίος όταν προσκολλήθηκε παρασιτικά στην πολιτιστική ζωή των ευρωπαϊκών λαών.

11.3 1. Ο Ευρωπαίος άνθρωπος είναι σήμερα απαίδευτος και αφιλοσόφητος όσο ποτέ άλλοτε, έρμαιο της ανεξέλεγκτης τεχνολογικής αναπτύξεως, φτωχός και μίζερος στο πνεύμα τόσο, όσο πλούσιος σε υλικά αγαθά. Χωρίς αληθινή ψυχική καλλιέργεια, δίχως

δυνατές ψυχικές αρετές παφλάζει βουτηγμένος μέσα στο τέλμα της εβραιομαρξιστικής και αστικοφιλελεύθερης ψευτοδιανόησης του συρμού. Παθητικός δέκτης της κατακλυσμιαίας κατευθυνόμενης προπαγάνδας του συστήματος, είναι ανίκανος τόσο για πολιτική ενέργεια, όσο και για φιλοσοφικό στοχασμό. Αποκομμένος από τις παραδοσιακές ρίζες της πνευματικής του ζωής, απολαμβάνει μακάριος και ανύποπτος αυτό που με άγνοια τραγική αποκαλεί «πνευματική ελευθερία», αλυσσοδεμένος στα χρυσαφένια δεσμά του συστήματος, τείνοντας να γίνει το άβουλο όργανο ενός διανοητικού καισαρισμού που όμοιό του δεν έχει γνωρίσει η ιστορία. Γιατί οι ως τα σήμερα δέσμοι τέτοιων καισαρισμών, είχαν επίγνωση της σκλαβιάς τους. Ο σύγχρονος όμως δεσμώτης του συστήματος, έγινε φανατικός υπέρμαχος της πνευματικής σκλαβιάς που του παρουσίασαν σαν ελευθερία του.

2. Κατευθυνόμενες εκδόσεις, κατευθυνόμενος τύπος, κατευθυνόμενα μέσα μαζικής ενημερώσεως, κατευθυνόμενη ιδεολογία, κατευθυνόμενη διανόηση, όλα εκπόρευόμενα από το κυρίαρχο σύστημα και την ενορχηστρωμένη του προπαγάνδα, όλα ρυθμιζόμενα από τον βασιλιά των αξιών που μας δίδαξαν να λατρεύουμε: το χρήμα. Και πίσω από αυτό, ο μόνιμος εκπορνευτής της πνευματικής μας ζωής. Ο εβραίος υπάνθρωπος! Ο εβραίος, ο μόνος ωφελημένος όλου αυτού του σχιζοφρενικού παραλήρηματος. Αυτός ο από χιλιετηρίδων παρασιτικός εκμεταλλευτής των λαών της οικουμένης αυτός που απομύζησε το μόχθο του εκλεκτού δημιουργού για να προσποριστεί υλικό πλούτο, αυτός που το διεστραμμένο φυλετικό του πρότυπο το προέβαλε και σταδιακά το επέβαλε σαν τρόπο ζωής που δεσπόζει στις κοινωνίες μας, κατόρθωσε με την θρασύτατη προπαγάνδα του και την πλαστογράφηση της ιστορίας να φαντάζει σήμερα συμπαθής!

11.4 1. Αρνούμαστε αυτή τη σχιζοφρενική διανόηση του εβραϊκού συρμού, που ανεβάζει και κατεβάζει ινδάλματα, αναδεικνύει «μπέστ σέλλερς», απονέμει «νόμπελ» και «λένιν» προβάλλει στη δημοσιότητα ή θάβει στο σκοτάδι έργα ανάλογα με τα συμφέροντά της ή τις διεστραμμένες ορέξεις της.

2. *Αρνούμαστε αυτή τη βιομηχανία του αγοραίου πνεύματος που ντύνει κατά τη θέλησή της με ιδεολογίες τον πλαδαρό, ληθαργικό, παρακμιακό, άβουλο αστό της εποχής μας, προωθεί διανοητικά και φιλοσοφικά ρεύματα και ανακόπτει άλλα.*

3. Καταγέλουμε την συνενοχή των διανοουμένων του καιρού μας συνειδητή ή ασυνειδητή σ' αυτήν την αντιπολιτιστική συμπαιγνία. Συναινούμε σε κάθε προσπάθεια για την αποτίναξη του πνευματικού ζυγού του Εβραιομαρξιστικού και αστικοφιλελεύθερου κατεστημένου στο χώρο της διανόησης και της φιλοσοφίας. Θέλουμε να ανασάνει ξανά ελεύθερη στα πεδία της σκέψεως, η κλασσική Ευρω-

παϊκή φιλοσοφική παιδεία με τα ελληνικά της πρότυπα και τις ελληνικές καταβολές, που έθρεψε τον πολιτισμό μας και να μετουσιωθεί πάλι σε υπέρτερες ψυχικές αρετές και εκλεκτή πολιτική ενέργεια.

4. Τα εβραιομαρξιστογενή και αστικοφιλελευθερίζοντα έργα όλων αυτών που θεωρούνται πνευματικοί ταγοί της εποχής μας και που αντιτίθενται στην κλασσική Ευρωπαϊκή διάνοηση με τις ελληνικές καταβολές της πρέπει οριστικά να εκλείψουν. Ιδιαίτερα όσα από αυτά αναφέρονται σε αντιφυσικές και αντιπολιτιστικές ερμηνείες της ιστορικής εξέλιξης και σε εκτρωματικές και ισοπεδωτικές ψυχολογικές, κοινωνιολογικές και οικονομικές θεωρίες, τα θεωρούμε συλλήβδην σαν προσβολή και έγκλημα κατά του πολιτισμού και κηρύσσουμε την καταστροφή τους.

5. Με την πίστη ότι είμαστε οι έσχατοι φορείς και υπερασπιστές της υπέροχης πολιτιστικής μας κληρονομιάς και των εξαισιών προτύπων ζωής που προέβαλε, με την αθάνατη σκληρότητα του Δημιουργού, αναλαμβάνουμε αυτό τον αγώνα. Έτσι δίνουμε μια ακόμα ευκαιρία στην ανθρωπότητα.

Γιατί η Ελλάδα δεν τελείωσε, δεν πέθαναν ακόμα οι Θεοί και η Ευρώπη πρέπει να αναγεννηθεί!

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

12.1 1. Πάνω όμως από όλα τα εγκλήματα που συντελέστηκαν κατά του πολιτισμού με την άνηση του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού και ολοκληρώθηκαν στη μεταπολεμική ζωή της Ευρώπης, εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές τοποθετούμε το έγκλημα της διαστρέβλωσης και του εκφυλισμού των υπέροχων αισθητικών αξιών της πολιτιστικής μας δημιουργίας, που κληρονομήσαμε από τούς ανυπέρβλητους φαεινούς δασκάλους της ύπατης αισθητικής τελειότητας, δηλαδή της Απολλώνειας Κοσμικής Αρμονίας, τους Έλληνες προγόνους μας.

2. Για τον Εθνικοσοσιαλισμό η αισθητική πραγματικότητα είναι το αποτέλεσμα της αρμονικής συνθέσεως της αισθητής πραγματικότητας με την βουλητική, διανοητική και συναισθηματική ενέργεια του Δημιουργού. Η δε υπέρτατη εκδήλωση της αισθητικής πραγματικότητας είναι η Τέχνη.

3. Τέχνη είναι η αισθητική παρουσίαση του Όντος που γεννιέται από τη βίωση του Όντος. Η τέχνη είναι δηλαδή μέτρο του Όντος και ελευθερία της είναι ακριβώς η αίσθηση του μέτρου. Το έργο τέχνης είναι το δημιούργημα της Τέχνης, δηλαδή η ενσάρκωση της βουλητικής, διανοητικής και συναισθηματικής ενέργειας του Δημιουργού. Έτσι ο ιδιαίτερος ψυχισμός του Δημιουργού ολοκληρώνει δια της δράσεώς του το Όν, προβάλλοντας μέσω του έργου τέχνης τον Αισθητό Κόσμο στο αιώνιο Κοσμικό Γίγνεσθαι και συγχρωτίζοντάς τον με το Άπειρο Κάλλος, δηλαδή την Απολλώνεια Κοσμική Αρμονία.

4. Ο Εθνικοσοσιαλισμός, σαν γνήσιος εκφραστής της πολιτιστικής παραδόσεως του Αρίου Δημιουργού, πιστεύει ότι ο άνθρωπος δια της Τέχνης μετέχει του Κάλλους, δηλαδή της Απολλώνειας Αρμονίας που είναι η ουσιαστικότερη εκδήλωση της θεϊότητας και της ιερότητας του Κόσμου. Κι αυτό, γιατί στον εθνικοσοσιαλισμό, Τέχνη και Θρησκεία, Αισθητική και Ηθική είναι περιεχόμενα τελείως αδιαχώριστα, που ταυτίζονται απόλυτα. Μέσω λοιπόν της τέχνης, ο Άριος Δημιουργός ζητεί να γίνει συμμετοχος του Θείου, συνδιαλέγεται ισότιμα μαζί του κι έτσι πραγματοποιεί την ενότητά του με τον Κόσμο.

5. Ο Κόσμος, είναι διάκοσμος, όπου ο εκλεκτός Δημιουργός με τη Δράση του, δηλαδή την βουλητική, διανοητική και συναισθηματική του ενέργεια γίνεται ο υπέροχος διακοσμητής.

6. Η Τέχνη είναι η γλώσσα της Αισθητικής και η λατρεία της Τέχνης είναι η ανώτερη εκδήλωση του Εθνικοσοσιαλισμού, που πάνω σ' αυτήν εδράζεται ολόκληρη η οντολογική και κοσμοθεωρητική του στάση. Ο Εθνικοσοσιαλιστής είναι Αισθητικός, δηλαδή αντικρύζει τον Κόσμο πρωτίστως μέσα από τη διάσταση του Ωραίου, και γι' αυτό είναι πάνω απ' όλα καλλιτέχνης.

7. Προϋπόθεση όμως της καλλιτεχνικής δημιουργίας είναι η αισθητικοποίηση της Ζωής, η αδιάλειπτη καλλιέργεια μιας αισθητικής ατμόσφαιρας που να διαπνέει ολόκληρο το κοινωνικό - πολιτικό και πολιτιστικό οικοδόμημα της Πολιτείας. Και η εξακολούθησή αυτή αισθητική αγωγή πραγματώνεται μόνο, εφ' όσον η τέχνη, ως ανώτερη πολιτιστική εκδήλωση του εκλεκτού Δημιουργού, ανθίζει επίμονα στους κόλπους του ιστορικού πολιτιστικού του λίκνου, δηλαδή του Έθνους, που είναι ο καρπός της φυσικής - βιολογικής του σποράς που είναι η Φυλή. Γι' αυτό, για τον Εθνικοσοσιαλισμό, είναι απαρασάλευτη πίστη, ότι τέχνη έξω από την πολιτιστική προοπτική της εθνικής - λαϊκής κοινότητας δεν έχει κανένα νόημα ή σκοπό. Για τον Εθνικοσοσιαλισμό, το κήρυγμα περί αυτονομίας της τέχνης και «της τέχνης για τον δημιουργό» ως μεμονωμένο υποκείμενο αποκομμένο από την παραδοσιακή - πολιτιστική ζωή της λαϊκής κοινότητας, είναι μια διεστραμμένη, παρακμαική επινόηση των εκπροσώπων του πολιτιστικού εκφυλισμού που δεν προσφέρει υπαρξιακή και ιστορική δικαίωση.

8. Το μήνυμα της Τέχνης αναθρώσκει από το μυθικό υπόστρωμα των φυλετικών μας καταβολών. Περνά από τον Μύθο στην παράδοση και την ιστορική Δράση της λαϊκής κοινότητας και δημιουργώντας έργα πολιτισμού, πορεύεται τόσο προς την υπαρξιακή δικαίωση του καλλιτέχνη Δημιουργού, όσο και προς την Ιστορική, Πολιτιστική και Κοσμική δικαίωση της Πόλεως. Η καταξίωση του Δημιουργού, πραγματώνεται μόνο μέσα από την καταξίωση της Πόλεως και ποτέ έξω από τους κόλπους της.

9. Έτσι, έμβλημά μας είναι η τέχνη για τον Άνθρωπο μέσα από την Τέχνη για την Πολιτεία. Την πολιτεία που έχει θεμελιωθεί πάνω στις Αρχές μιας αισθητικής και ποιητικής συλλήψεως του Κόσμου και της ζωής. Την Πολιτεία, που δεν έχει αποκοπεί από τις ζειδωρες πηγές του Μύθου.

12.2 1. Η μουσική, η αρχιτεκτονική, η ζωγραφική, η γλυπτική, το θέατρο και ο ποιητικός λόγος, είναι το πεδίο αναφοράς των αισθητικών αξιών του πολιτισμού μας και γι' αυτό αποτελούν και το πεδίο αναφοράς του Εθνικοσοσιαλισμού. Και για την Τέχνη, ένα υπήρξε πάντα το κλασσικό ιδανικό, όπως το συνέλαβαν οι Έλληνες πρόγονοί μας. Η πλαστικότητα, η φαιινότητα, η κινητικότητα και η ενάργεια του λόγου, των μορφών, των γραμμών, των χρωμάτων και

των ήχων, το ζωντάνεμα, η δημιουργική ανάπλαση της Φύσεως με ζύμη την ψυχική ενέργεια του Δημιουργού που εκρέει από τον ιδιαίτερο ψυχισμό του προς τον κόσμο, για να πραγματοποιήσει έτσι την ενότητά του με αυτόν.

2. Η δια της τέχνης αισθητική δημιουργία του Αρίου, είναι η εναρμόνιση της ιδιαίτερης, ιδιοσυγκρασίας του με τον Κόσμο και η δι' αυτής συμμετοχή του στο θείο. Αντίθετα, ουσία της βαρβαρότητας είναι η αποαισθητικοποίηση και αποϊεροποίηση του Κόσμου.

3. Ο Άριος με τη διάνοιά του έδωσε Αρχή στο Άναρχο. Με το συναίσθημά του χάρισε μορφή στο άμορφο. Και με την υπέροχη βούλησή του έθεσε τάξη στο χάος. Η βούληση του Αρίου είναι βέλος προς την Απολλώνεια Κοσμική Αρμονία. Η Τέχνη του Αρίου είναι απόλυτα εναρμονισμένη με τη Φύση του, δεν προδίδει τον μυστικό της λόγο και δεν περικλείει σημεία αντιφάσεως προς αυτή. Η Τέχνη για τον Άριο Δημιουργό είναι η αποθέωση της λατρείας του για τη ζωή και τον Κόσμο. Ο Άριος δημιουργεί, ο Εβραίος μιμείται διεστραμμένα, γι' αυτό κατασκευάζει εκτρώματα.

12.3 1. Την υπέροχη αυτή αισθητική αντίληψη της Φυλής που μεταλαμπαδεύτηκε ανόθευτη διά των αιώνων ίσαμε τον καιρό μας, ήρθαν να προσβάλλουν βάνουσα και να διαστρεβλώσουν φρικτά με τις αισθητικές απαξίες τους και τα αντιαισθητικά κινήματά τους ο καπιταλισμός και ο μαρξισμός, που σαν τρόποι ζωής έφεραν εγγενές το σπέρμα της αντιαισθητικότητας, αφού υπήρξαν δημιουργήματα του δύσμορφου Εβραίου που μισεί την ομορφιά της ζωής και του κόσμου και προσπαθεί αιώνια να την μεταλλάξει σε χρήμα και υλικό κέρδος.

2. Παρακμακός, μηδενιστικός και δύσμορφος ποιητικός λόγος που φανεράνει μίσος προς το φως και τη φυσική ομορφιά και στερείται μέτρου και μουσικότητας.

3. Ατονική και εκφυλισμένη μουσική, χωρίς κανένα εσωτερικό δυναμισμό, γεμάτη παραίτηση και συγκεχυμένους, κούφιους, αζωικούς και δυσαρμονικούς ήχους.

4. Αρχιτεκτονική των δίχως ήλιο και πλαστικότητα μαζικών τιμιεντένιων κλουβίων όπου καταλύεται και εξοντώνεται κάθε ζωτικότητα.

5. Ζωγραφική που εκφυλίζει την μορφή με μίσος προς την ηλιακή φαινότητα, με απόλυτη στρέβλωση των φυσικών αρμονικών γραμμών και τερατωδώς βιασμένη την απαλή, φυσική, χροϊκή κλίμακα.

6. Εκτρωματική, γλυπτική των ακατέργαστων δυσκίνητων και απροσδιότιστης μορφής όγκων, που δεν έχουν καμιά φυσική χάρη και αρμονία.

7. Σκοταδιστικό και αρνητικό θέατρο, όπου αντί για την ευκίνησια του λόγου πρωταγωνιστεί η καταθλιπτική σιωπή και όπου αντί

για ανάγλυφη προβολή των ηθικών και αισθητικών αξιών μέσα από τα ηρωικά πρότυπα, εξάιρεται και προβάλλεται μέσω ενός αποπνικτικού και ακατάληπτου ύφους, ο μηδενισμός, η αντιφατικότητα, ο παραλογισμός και η αισθηματική πενία της άδειας από υπέρτερα ιδανικά εποχής μας. Το ύφος των θεατρικών έργων του καιρού μας είναι η αντανάκλαση της μιζέριας, της παρακμής και της ψυχικής διαστροφής των συγχρόνων συγγραφέων.

12.4 1. Αυτά είναι τα σύγχρονα σκοταδιστικά ρεύματα στο χώρο της τέχνης, που αρνούνται απόλυτα τις κλασσικές αισθητικές αξίες. Έκφραση της ψυχικής διαστροφής, του αισθητικού σκοτισμού, της προχειρότητας, της άγνοιας και της πνευματικής γύμνιας των παρηκμασμένων καλλιτεχνών. Αντιπροσωπευτικά δείγματα κακογουστιάς, ψυχικής ασχήμιας, νοσηρής φαντασίας και προσβολής της φυσικής αρμονίας που και ο τελευταίος πρωτόγονος άνθρωπος θα θεωρούσε απόβλητα, αναγορεύτηκαν από τους διεστραμμένους πνευματικούς ταγούς της εποχής μας σε απaráμιλλα έργα τέχνης.

2. Η κατάλυση των κλασσικών παραδοσιακών προτύπων στο χώρο της τέχνης θεωρήθηκε πρωτοποριακή επανάσταση και απελευθέρωση από τα δεσμά του μέτρου και της αρμονίας και χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό από το παρακμιακό κατεστημένο του καιρού μας, ενώ δεν είναι παρά η ασύδοτη και βέβηλη εισβολή του άξεστου βανδάλου, του σημερινού μαζάνθρωπου, στο έσχατο προπύργιο του πολιτισμού, που είναι ο ναός της Τέχνης.

3. Η σύγχρονη τέχνη δεν είναι παρά η αποτύπωση σε εκτρωματικά σύμβολα της ψυχικής δυσμορφίας του μαζάνθρωπου, που στο πέρασμά του ισοπεδώνει τα πάντα.

12.5 1. Όπως σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, έτσι και στην Τέχνη, τα εκφυλιστικά κινήματα του καπιταλισμού και του μπολσεβικισμού, κινημένα από το βρώμικο χέρι του αντιαισθητικού Εβραίου, διέστρεψαν, ισοπέδωσαν και ερείπωσαν όλες τις αξίες για να τις εξισώσουν και να τις ταυτίσουν με το κοινωνικό τους πρότυπο: τον κουρασμένο μαζάνθρωπο.

2. Ο φιλελευθερισμός και ο μαρξισμός, αντί να άρουν και να εξυψώσουν τον άνθρωπο προς τις κλασσικές αισθητικές αξίες ωθώντας τον να γίνει δημιουργός, προτίμησαν την εύκολη Εβραϊκή λύση, να προσαρμόσουν τις νέες εφήμερες αισθητικές αξίες στις μικρές διαστάσεις του μαζάνθρώπου, καταλύοντας και ευτελίζοντάς τις. Έτσι κηλίδωσαν με τη χυδαιότητά τους τον πολιτισμό.

3. Πίσω απ' όλα αυτά τα παρακμιακά ρεύματα της σύγχρονης τέχνης, φωλιάζει για μια ακόμη φορά ο Εβραίος υπάνθρωπος. Ο *δύσμορφος Εβραίος*, που μέσω της οικονομικής του κυριαρχίας ελέγχει, καθοδηγεί και κατευθύνει τη διεστραμμένη σημερινή τέχνη που στερείται φυσικών και αρμονικών προτύπων γιατί είναι αποκομ-

μένη από τις ρίζες της πολιτιστικής δημιουργίας κι έχει απεμπολήσει τις αισθητικές αξίες της.

4. Ο Εβραϊός κυβερνά σήμερα τα εφήμερα ρεύματα της παραπαίουσας τέχνης, ανεβάζοντας και κατεβάζοντας ψεύτικα είδωλα κατά τα συμφέροντά του, ώστε να αποκομίζει ολοένα και μεγαλύτερα υλικά κέρδη και το χειρότερο, υποκαθιστά την πολιτιστική μας κληρονομιά, υπαγορεύοντας και επιβάλλοντας σαν αισθητικό πρότυπο στην τέχνη την δική του αντιαισθητική δυσμορφία. Έτσι οι ανύποπτοι και εκφυλισμένοι αστοί των κοινωνιών μας, έρμαια και θύματα της πανουργίας της Εβραϊκής προπαγάνδας, έφτασαν να λατρεύουν υστερικά σαν ινδάλματα αισθητικής τελειότητας καλλιτέχνες και έργα τέχνης που είναι η ενσάρκωση της πιο εξόφθαλμης τερατώδους αντιαισθητικότητας.

12.6 1. Αρνούμαστε όλα τα σύγχρονα εκφυλιστικά ρεύματα της τέχνης που βρωμούν παρακμή και ζητούμε την αποκαθίλωση και την τέλεια καταστροφή των συμβόλων τους, εν ονόματι του πολιτισμού. Ιμπρεσιονισμός, κυβισμός, σουρεαλισμός, σοσιαλιστικός ρεαλισμός, «αβάν γκάρντ», απόλυτη τέχνη, νεορρεαλισμός, είναι οι σύγχρονες, χυδαίες και παρανοϊκές εκδηλώσεις του εκτροχιασμένου Ευρωπαϊκού πνεύματος και πρέπει να πεθάνουν οριστικά.

2. Μουτζούρες και αντιαισθητικά τερατουργήματα σαν τη «Γ'κουέρνικα» ή τη «γυναίκα με το βιβλίο» του Εβραίου Πικάσσο, ή άλλα συναφή εκτρώματα της εκφυλισμένης τέχνης, πρέπει να πάρουν κάποτε τη θέση που πραγματικά τους αρμόζει στο στερέωμα της καλλιτεχνικής δημιουργίας, δηλαδή να παραδοθούν στην πυρά, εν ονόματι του πολιτισμού. Οι δε δημιουργοί τους, να καταδικαστούν αμετάκλητα στην πολιτιστική συνείδηση της Ευρώπης, σαν διαφθορείς των αισθητικών αξιών.

3. Μουσικοσυνθέτες, ποιητές, γλύπτες, ζωγράφοι, ηθοποιοί και σκηνοθέτες του συρμού, πού σήμερα μεσουραρούν στο καλλιτεχνικό στερέωμα και που μετέφεραν στο χώρο της τέχνης τα βιώματα της διεστραμμένης και αντιφυσικής προσωπικής τους ζωής και τη διαφθορά του χαρακτήρα τους, πρέπει να εξοβελισθούν από τους χώρους της αισθητικής δημιουργίας αν θέλουμε να παλινορθώσουμε τον εκπεσμένο μας πολιτισμό. Αποκτηνωτικά θεατρικά εκτρώματα όπου θριαμβεύει η ψυχική διαφθορά, η στειρότητα του λόγου και η ηθική γύμνια του συγγραφέα και όπου προβάλλονται εκφυλισμένα ανθρώπινα πρότυπα όπως τα έργα του Μπρέχτ και άλλων ομοειδών ρυπαρών Εβραίων έχουν βαφτιστεί σήμερα αριστουργήματα της θεατρικής τέχνης, ενώ δεν είναι παρά βάνουσσες προσβολές της, που τραυματίζουν θανάσιμα τον πολιτισμό.

12.7 1. Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε το υπέροχο έργο της αισθητικής αναγεννήσεως του πολιτι-

σμού μας, καταστρέφοντας με σκληρότητα όλα τα εκτρώματα της σύγχρονης εκφυλιστικής τέχνης και καθαρίζοντας το στερέωμα της καλλιτεχνικής δημιουργίας του Αρίου ανθρώπου από τη λέπρα της παρακμής. Ο πολιτισμός που μας χαρίζουν και αρνούμαστε είναι ωφελμιστικός και τεχνολογικός. Ο πολιτισμός που δημιουργούμε είναι ποιητικός και αισθητικός, αναβιώνει δε την ατμόσφαιρα του Μύθου, που παρακολουθεί την πολιτιστική μας πορεία από τις φυλετικές μας καταβολές ίσαμε τον καιρό μας.

2. Και δεν φοβόμαστε μήπως μας χαρακτηρίσουν σκοταδιστές οι δήμιοι του πολιτισμού μας που σήμερα κυριαρχούν, γιατί είναι σίγουρο πως ό,τι αυτοί ονομάζουν σκοτάδι, είναι φως εκτυφλωτικό. Πρέπει να δώσουμε ξανά στον πολιτισμό μας το όμορφο αισθητικό του πρόσωπο. Να καταλύσουμε τη μάσκα της ασκήμιας που του φόρεσαν οι διαστροφείς του, να γκρεμίσουμε τα φριχτά τους ινδάλματα και να λατρέψουμε ξανά το Θείο Ελληνικό Κάλλος και την Απολλώνεια Αρμονία, χορδίζοντας τους ήχους μας, συντονίζοντας τον ποιητικό μας λόγο, απαλύνοντας τον χρωστήρα μας και λεπταίνοντας τη σμίλη μας, σύμφωνα με τα ακατάλυτα κλασσικά αισθητικά ιδανικά.

3. Θέλουμε να καταδυθούμε στις ζειδωρες πηγές του Μύθου, να αντλήσουμε από το Μυστικό Λόγο της Ιέρειας του Απόλλωνος, γιατί ο Φοίβος, ο Διόνυσος και ο μέγας Παν δεν πέθαναν, να ξανακαλύψουμε την ποιητική διάσταση της ζωής μας. Έτσι, θα ζωντανέψουμε πάλι την υπέροχη θεία Τέχνη του Αρίου Δημιουργού.

XIII

ΠΟΛΕΜΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΧΑΡΑΥΓΗ

13.1 1. Στη μακραίωνα ιστορία της η Ευρώπη, το λίκνο του ανθρώπινου πολιτισμού, γνώρισε πολλές επιβουλές αλλοφύλων. Πάντοτε όμως κατόρθωνε να προφυλάσσει από τους εισβολείς το ζωτικό της χώρο όπου έθαλλε το πολύτιμο άνθος της πολιτιστικής της Δημιουργίας. Κι όταν κάποτε η ορμή των βαρβάρων στάθηκε αδύνατον ν' αναχαιτισθή, πάλι σύντομα ο ευρωπαϊκός πολιτιστικός γίγαντας ανασυντάχθηκε και απώθησε τους επιδρομείς μακριά από τη γη του για να αποκαθάρει στη συνέχεια από το βαρβαρικό ρύπο το μολυσμένο του μέλος.

2. Στη μακραίωνα επίσης ιστορία της Ευρώπη γνώρισε μεγάλους εσωτερικούς πολιτικούς ανταγωνισμούς, πολιτικά ρεύματα, ανακατατάξεις και αναμετρήσεις εκλεκτών ανθρώπων και λαών, που αποτέλεσαν άλλωστε την ζύμη της πολιτιστικής της ανελιξέως.

Όμως, μέσα στις τόσες χιλιετίδες που η Λευκή Φυλή πολεμά και δημιουργεί στον Ευρωπαϊκό χώρο, λίγες ανθρώπινες μορφές υψώθηκαν πάνω από τον καιρό τους και με τις οξύτατες κεραίες της διαισθησεώς τους και την ενορατική τους διαύγεια συνέλαβαν το αιώνιο μήνυμα του ατελεύτητου αγώνα του ανθρώπου χάριν της Πολιτιστικής Δημιουργίας, μήνυμα που εκπέμπει κάθε στιγμή του Ιστορικού Γίγνεσθαι. Αυτές οι ξεχωριστές ανθρώπινες μορφές, έγιναν φορείς, θεματοφύλακες και προπομποί της πολιτιστικής μας ανελιξέως μέσα στον Ιστορικό χρόνο και αποτέλεσαν την ζηλευτή στρατιά των εκλεκτών δημιουργών της φυλής.

13.2 1. Ανάμεσα σ' αυτές τις φωτεινές παρουσίες, ξεχωρίζουν όσοι είχαν την τιμή να υπερασπίσουν τον πολιτισμό μας, πολεμώντας εναντίον εξωτερικών εισβολέων ή εσωτερικών υπονομευτών σε κρίσιμες στιγμές κοσμοϊστορικών ανακατατάξεων. Από τους Ομηρικούς χρόνους, τους χρόνους της κλασσικής αρχαιότητας και τον Μέγα Αλέξανδρο, η αλυσίδα των υπέροχων αυτών ηρώων υπερασπιστών του πολιτισμού φτάνει αδιάσπαστη μέχρι τις μέρες μας. Και τελευταίος, σύγχρονος, ισόθεος δημιουργός, καταυγάζει το πολιτιστικό μας στερέωμα, ο υπέροχος υπερασπιστής των ακατάλυτων αξιών της φυλής μας, ο θεμελιωτής, ενσαρκωτής και πρωτοπόρος ήρωας του Εθνικοσιαλισμού και του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού,

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ

2. *Κάθε ιστορική περίοδος κερδίζει την αξία ή την απαξία της ανάλογα με το ανθρώπινο πρότυπο το οποίο προβάλλει. Με κριτήριο το ανθρώπινό της πρότυπο η μεταπολεμική Ευρώπη είναι αμετάκλη-*

τα καταδικασμένη στη συνείδηση της ιστορίας και πρέπει να αφανισθή από το πρόσωπο του πολιτισμού.

13.3 1. Η ιστορία της πολιτιστικής δημιουργίας της φυλής μας, διακόπτεται με την ήττα των Ευρωπαϊκών Δυνάμεων κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Έκτοτε, ο υπέροχος ευρωπαϊκός πολιτιστικός γίγαντας παραμένει δέσμιος των δύο διεστραμμένων, εκτρωματικών πνευματικών τέκνων του: Του καπιταλισμού και του μπολσεβικισμού, που είναι οι πλέον αποτρόπαιοι δήμιοι και καταστροφείς που γνώρισε ποτέ κατά την ιστορική του πορεία, διότι δια μέσου των εκφυλισμένων συστημάτων τους επεσφράγισαν την κυριαρχία του Εβραίου πάνω στην Άρια φυλή.

2. Εμείς οι Εθνικοσσιαλιστές, είμαστε οι τελευταίοι υπερασπιστές του εκπεσμένου μας πολιτισμού. Διαλέξαμε για τρόπο ζωής μας, τον Τιτάνιο και γι' αυτό υπέροχο αγώνα που σκοπεύει στην παλινόρθωσή του. Γι' αυτό είμαστε οι εκλεκτοί ανθοί της Ευρωπαϊκής Γης κι όσοι μας ακολουθούν είναι οι εκλεκτοί δημιουργοί που περιμένει ο πολιτισμός μας.

3. Ονειρευόμαστε μια κοινωνία δυνατών πολεμιστών, φιλοσόφων και ποιητών, εκλεκτών της Γης και του Αίματος, αθών και χαρούμενων Δημιουργών, αισθητικών παιδιών του Ηλίου, που θα δοξάζουν δια μέσου του Κάλλους της Φύσεως την Απολλώνεια Κοσμική Αρμονία.

4. Αποκαλύπτουμε ξανά το αρχέγονο μυθικό υπόστρωμα των φυλετικών μας καταβολών, αναπλάθουμε την νέα ποιητική στιγμή των καιρών.

5. Εμείς θεματοφύλακες μιας μυστικής, χαμένης κι απαγορευμένης Γνώσης, μένουμε πιστοί στο χρέος μας ν' αποκαλύψουμε τη φωτεινή αλήθεια της ξανά στον Κόσμο.

6. Πολεμάμε για τη Νέα Ευρώπη, γιατί θέλουμε να ξαναγράψουμε την Ιστορία της.

7. Είμαστε οι προάγγελοι της Νέας Χαραυγής, της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ, που με σκληρότητα και πίστη οδεύουμε στο πεδίο της Τιμής και του Αίματος.

8. Πολεμάμε για τον Νέο Άνθρωπο που θάρθει.

ΖΗΤΩ Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I	Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΩΝ	2- 5
II	Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	6-13
III	ΕΒΡΑΙΟΣ, ΤΟ ΠΑΡΑΣΙΤΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	14-15
IV	ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ	20-21
V	Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΦΟΡΕΑΣ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΑΞΙΩΝ	22-26
VI	Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΔΥΝΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	27-30
VII	Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΝΟΥΚΛΑΣ ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΑΡΕΙΣΜΟΥ	31-38
ΠIX	Ο ΑΡΙΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	39-41
IX	ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΗ Η ΦΥΛΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΙΞΙΑ ΑΙΤΙΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΙΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ	42-47
X	Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΑΞΙΩΝ, ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΘΡΙΑΜΒΟΥ ΤΟΥ ΜΑΖΑΝΘΡΩΠΟΥ ...	48-50
XI	Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΤΕΛΕΥ- ΤΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ	51-55
XII	Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ	56-61
XIII	ΠΟΛΕΜΩΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΧΑΡΑΥΓΗ	62-63

